

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ काण्डम् २ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

वा॒य॒व्य॑ꣳ श्वे॒तमा॑ल॒भेत् भू॒ति॑का॒मो वा॒युर्वै॑ क्षे॒पि॑ष्ठा दे॒वता॑
वा॒युमे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वैनं॑ भू॒तिं ग॑मयति॒
भ॒वत्ये॒वाति॑क्षि॒प्रा दे॒वते॒त्याहुः॑ सैन॑मीश्व॒रा प्र॑दह॒ इत्ये॒तमे॒व
सन्तं॑ वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॑ आल॒भेत् नि॒युद्वा अ॑स्य॒ धृति॑र्धृत ए॒व
भू॒तिमु॒पैत्य॑प्र॒दाहा॒य भ॒वत्ये॒व (१)

वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॑ आल॒भेत् ग्रा॒म॒का॒मो वा॒युर्वा इ॒माः प्र॒जा
न॑स्यो॒ता नैनी॑यते वा॒युमे॒व नि॒युत्वंन्त॑ꣳ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒
स ए॒वास्मै॑ प्र॒जा न॑स्यो॒ता नि॒यच्छ॑ति ग्रा॒म्ये॒व भ॑वति नि॒युत्वंते॑
भ॒वति ध्रु॒वा ए॒वास्मा॑ अन॑पगाः करोति वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॑ आल॒भेत्
प्र॒जाका॑मः प्रा॒णो वै वा॒युर॑पा॒नो नि॒युत्प्रा॑णापा॒नौ खलु॑ वा ए॒तस्य॑
प्र॒जाया॑ (२)

अप॑क्रामतो॒ योऽलं॑ प्र॒जायै॑ सन्प्र॒जां न वि॒न्दते॑ वा॒युमे॒व
नि॒युत्वंन्त॑ꣳ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॑ प्रा॒णापा॒नाभ्यां॑
प्र॒जां प्र॒ज॑नयति वि॒न्दते॑ प्र॒जां वा॒यवे॑ नि॒युत्वंत॑ आल॒भेत्

ज्योगामयावी प्राणो वै वायुरपानो नियुत् प्राणापानौ खलु वा
 एतस्मादपक्रामतो यस्य ज्योगामयति वायुमेव नियुत्वंन्तः३ स्वेन
 भागधेयेनोप (३)

धावति स एवास्मिन्प्राणापानौ दधात्युत यदीतासुर्भवति
 जीवत्येव प्रजापतिर्वा इदमेक आसीत्सोऽकामयत प्रजाः
 पशून्सृजेयेति स आत्मनो वपामुदक्खिदत्तामग्नौ प्रागृह्यत्ततो-
 ऽजस्तूपरः समभवत्तः३ स्वायै देवताया आऽलभत ततो वै स
 प्रजाः पशून्सृजत यः प्रजाकामः (४)

पशुकामः स्यात्स एतं प्राजापत्यमजं तूपरमालभेत प्रजा-
 पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजां पशून्प्रजनयति
 यच्छ्रुणस्तत्पुरुषाणां रूपं यत्तूपरस्तदश्वानां यदन्यतोदन्तद्वानां
 यदव्या इव शफास्तदवीनां यदजस्तदजानामेतावन्तो वै ग्राम्याः
 पशवस्तान् (५)

रूपेणैवावरुन्धे सोमापौष्णं त्रैतमालभेत पशुकामो
 द्वौ वा अजायै स्तनौ नानैव द्वावभिजायेते ऊर्जं पुष्टिं
 तृतीयः सोमापूषणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै
 पशून्प्रजनयतः सोमो वै रेतोधाः पूषा पशूनां प्रजनयिता सोमं
 एवास्मै रेतो दधाति पूषा पशून्प्रजनयत्यौदुम्बरो यूपो भवत्यूर्वा

उ॒दु॒म्बर॒ ऊ॒र्क्प॒शव॑ ऊ॒र्जे॒वास्मा॒ ऊ॒र्जं॑ प॒शून॑व॒रुन्धे॥ (६)

भव॑त्येव प्र॒जाया॑ आ॒मय॑ति वा॒युमे॒व नि॒युत्वंतु॑ः स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ प्र॒जाका॑म॒स्तान् यूप॑स्त्रयो॒दश

च॥ [१]

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत् ता अ॑स्मात्सृ॒ष्टाः प॒रा॑चीराय॒न्ता
वरु॑णमगच्छ॒न्ता अ॒न्वैत्ताः पुन॑रयाचत् ता अ॑स्मै न पुन॑रददा॒त्सो-
ऽब्र॑वीद्वरं वृणी॒ष्वार्थं मे पुन॑र्देहीति तासां वर॒माऽल॑भत् स
कृ॒ष्ण एक॑शितिपादभवद्यो वरु॑णगृहीतः स्यात्स ए॒तं वा॑रु॒णं
कृ॒ष्णमेक॑शितिपादमाल॑भेत् वरु॑ण- (७)

मे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति स ए॒वैनं॑ वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्चति
कृ॒ष्ण एक॑शितिपा॒द्भव॑ति वा॒रु॒णो ह्येष॑ दे॒वत॑या॒ समृ॑द्धौ
सुव॑र्भानुरासुरः सूर्यं तम॑साऽवि॒द्ध्य॑त्तस्मै दे॒वाः प्राय॑श्चित्तिमैच्छ॒न्तस्य॑
यत्प्र॑थमं तमोऽपा॒घ्नन्त्सा कृ॒ष्णाऽवि॑रभवद्यद्वितीय॑ सा फल्गु॑नी
यत्तृ॑तीय॑ सा ब॒ल॒क्षी यद॑द्ध्य॒स्थाद॑पाकृ॒न्तन्त्साऽवि॑र्ष॒वशा॑ (८)

सम॑भव॒त्ते दे॒वा अ॑ब्रुवन्देवप॒शुर्वा अ॒यं सम॑भू॒त्कस्मा॑
इ॒ममाल॑प्स्यामह॒ इत्यथ॑ वै तर्ह्य॒ल्पा पृ॒थि॒व्यासी॒दजा॑ता
ओष॑धयस्तामवि॑ व॒शामा॑दित्येभ्यः का॒माया॑ऽल॑भन्त॒ ततो॑ वा
अप्र॑थत पृ॒थि॒व्यजा॑य॒न्तोष॑धयो यः का॒मये॑त् प्रथे॒य प॒शुभिः॑ प्र
प्र॒जया॑ जायेयेति स ए॒ताम॑वि॑ व॒शामा॑दित्येभ्यः का॒मा- (९)

याऽऽ ल॑भेताऽऽदि॒त्याने॒व का॒मं स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति

त ए॒वैनं॑ प्र॒थय॑न्ति प॒शुभिः॑ प्र प्र॒जया॑ जनयन्त्य॒सावा॑दित्यो न
व्य॑रोचत॒ तस्मै॑ दे॒वाः प्राय॑श्चित्तिमैच्छन्तस्मा॑ ए॒ता म॒ल्हा आल॑-
ऽभन्ताऽऽग्नेयीं कृ॑ष्णग्री॒वीः स॑हि॒तामै॒न्द्रीः श्वे॒तां बा॑र्हस्प॒त्यां
ताभि॑रे॒वास्मिन्नु॑चमदधुर्यो ब्र॒ह्मव॑र्च॒सका॑मः स्यात्तस्मा॑ ए॒ता म॒ल्हा
आल॑भे- (१०)

ताऽऽग्नेयीं कृ॑ष्णग्री॒वीः स॑हि॒तामै॒न्द्रीः श्वे॒तां बा॑र्हस्प॒त्या-
मे॒ता ए॒व दे॒वताः॑ स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ ता ए॒वास्मिन्ब्र॑ह्मव॑र्चसं
द॑धति ब्रह्मव॑र्चस्यै॒व भ॑वति व॒सन्ता॑ प्रा॒तरा॑ग्नेयीं कृ॑ष्णग्री॒वीमा॑ल॒भेत॑
ग्री॒ष्मे म॒ध्यन्दि॑ने स॑हि॒तामै॒न्द्रीः श॒रद्य॑परा॒ह्णे श्वे॒तां बा॑र्हस्प॒त्यां
त्री॒णि वा आ॑दित्यस्य॒ तेजा॑सि व॒सन्ता॑ प्रा॒तर्ग्री॒ष्मे म॒ध्यन्दि॑ने
श॒रद्य॑परा॒ह्णे याव॑न्त्ये॒व तेजा॑सि॒ तान्ये॑- (११)

वाचं॑ रुन्धे संव॑त्सरं प॒र्याल॑भ्यन्ते संव॑त्सरो वै ब्र॒ह्मव॑र्चसस्य॑
प्रदा॑ता संव॑त्सर ए॒वास्मै॑ ब्रह्मव॑र्चसं प्रय॑च्छति ब्रह्मव॑र्चस्यै॒व भ॑वति
ग॒र्भिण॑यो भवन्तीन्द्रि॒यं वै गर्भ॑ इन्द्रि॒यमे॒वास्मिन् द॑धति सार॑स्वतीं
मे॒षीमा॑ल॒भेत॑ य ई॒श्वरो॑ वा॒चो व॑दि॒तोः स॒न्वाचं॑ न वदे॒द्वाग्वै॑ सर॑स्वती
सर॑स्वतीमे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ सैवास्मिन्॑ (१२)

वाचं॑ दधाति प्रव॑दिता वा॒चो भ॑वत्य॒पन्न॑दती भवति॒
तस्मा॑न्मनु॒ष्याः सर्वा॑ वाचं॑ वदन्त्याग्ने॒यं कृ॑ष्णग्री॒वमा॑ ल॒भेत॑ सौ॒म्यं
ब॒भ्रुं ज्यो॑गा॒मया॑व्य॒ग्निं वा ए॒तस्य॑ शरी॑रं गच्छति॒ सोम॑ः र॒सो
यस्य॑ ज्यो॒गा॒मय॑त्य॒ग्नेरे॒वास्य॑ शरी॑रं निष्क्री॒णाति॑ सोमा॒द्रस॑मु॒त

यदीतासुर्भवति जीवत्येव सौम्यं बभ्रुमालंभेताऽऽग्नेयं कृष्णग्रीवं
प्रजाकामः सोमो (१३)

वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोमं एवास्मै रेतो
दधात्यग्निः प्रजां प्रजनयति विन्दते प्रजामाग्नेयं कृष्णग्रीवमालंभेत
सौम्यं बभ्रुं यो ब्राह्मणो विद्यामनूच्य न विरोचेत् यदाग्नेयो भवति
तेज एवास्मिन्तेन दधाति यत्सौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेन कृष्णग्रीव
आग्नेयो भवति तम एवास्मादपहन्ति श्वेतो भवति (१४)

रुचमेवास्मिन्दधाति बभ्रुः सौम्यो भवति ब्रह्मवर्चस-
मेवास्मिन्त्विषिं दधात्याग्नेयं कृष्णग्रीवमालंभेत सौम्यं बभ्रुमाग्नेयं
कृष्णग्रीवं पुरोधायाः स्पर्धमान आग्नेयो वै ब्राह्मणः सौम्यो
राजन्योऽभितः सौम्यमाग्नेयो भवतस्तेजसैव ब्रह्मणोभ्यतो राष्ट्रं
परिगृह्णात्येकधा समावृङ्क्ते पुर एनं दधते॥ (१५)

लभेत वरुणं वशैतामर्विं वशामादित्येभ्यः कामाय मलुहा आलंभेत तान्येव सैवास्मिन्सोमः श्वेतो
भवति त्रिचत्वारिंशच्च। (२)॥ [२]

देवासुरा एषु लोकेष्वस्पर्धन्त स एतं विष्णुर्वामनमपश्यत्तः
स्वायै देवताया आलंभत ततो वै स इमाँल्लोकानभ्यजयद्वैष्णवं
वामनमालंभेत स्पर्धमानो विष्णुरेव भूत्वेमाँल्लोकानभिजयति विषम
आलंभेत विषमा इव हीमे लोकाः समृद्ध्या इन्द्राय मन्युमते
मनस्वते ललामं प्राशृङ्गमालंभेत सङ्ग्रामे (१६)

सं यत्त इन्द्रियेण वै मन्युना मनसा सङ्ग्रामं जयतीन्द्रमेव
 मन्युमन्तं मनस्वन्तुः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं
 मन्युं मनो दधाति जयति तं सङ्ग्राममिन्द्राय मरुत्वन्ते
 पृश्निसक्थमालभेत ग्रामकाम इन्द्रमेव मरुत्वन्तुः स्वेन
 भागधेयेनोप धावति स एवास्मै सजातान्प्रयच्छति ग्राम्येव भवति
 यदृषभस्ते- (१७)

नैन्द्रो यत्पृश्निस्तेन मारुतः समृद्धौ पश्चात्पृश्निसक्थो भवति
 पश्चादन्ववसायिनीमेवास्मै विशं करोति सौम्यं बभ्रुमालभेतान्नकामः
 सौम्यं वा अन्नं सोममेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा
 अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवति बभ्रुर्भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपं समृद्धौ
 सौम्यं बभ्रुमालभेत यमलं (१८)

राज्याय सन्तं राज्यं नोपनमेत्सौम्यं वै राज्यं सोममेव
 स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै राज्यं प्रयच्छत्युपैनं राज्यं
 नमति बभ्रुर्भवत्येतद्वै सोमस्य रूपं समृद्ध्या इन्द्राय वृत्रतुरे ललामं
 प्राशृङ्गमालभेत गतश्रीः प्रतिष्ठाकामः पाप्मानमेव वृत्रं तीर्त्वा प्रतिष्ठां
 गच्छतीन्द्रायाभिमातिघ्ने ललामं प्राशृङ्गमा- (१९)

लभेत यः पाप्मना गृहीतः स्यात्पाप्मा वा अभि-
 मातिरिन्द्रमेवाभिमातिहनुः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
 एवास्मात्पाप्मानमभिमातिं प्रणुदत इन्द्राय वज्रिणं ललामं
 प्राशृङ्गमालभेत यमलं राज्याय सन्तं राज्यं नोपनमेदिन्द्रमेव

वज्रिणः॑ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॒ वज्रं॑ प्रयच्छति॒
स ए॒नं॑ वज्रो॒ भूत्या॑ इ॒न्ध्र उ॒पैन॑ राज्यं॒ नमति॑ ल॒लामः॑ प्राशृङ्गो॒
भवत्ये॒तद्वै वज्र॑स्य रू॒पः॑ समृ॒द्धौ॥ (२०)

सङ्ग्रामे तेनालमभिमातिष्ठे ललामं प्राशृङ्गमैनं पञ्चदश च।३॥ [३]

अ॒सावा॑दि॒त्यो न व्य॑रोचत॒ तस्मै॑ दे॒वाः प्राय॑श्चित्ति॒
मैच्छ॑न्तस्मा॑ ए॒तान्दश॑र्षभा॒माऽल॑भन्त॒ तयै॑वास्मि॒न्नुच॑मदधुर्यो॒
ब्र॒ह्मव॑र्च॒सका॑मः स्यात्तस्मा॑ ए॒तान्दश॑र्षभा॒माऽल॑भेता॒मुमे॑वादित्यः॑
स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मि॑न्ब्रह्मवर्च॒सं द॑धाति
ब्रह्मवर्च॒स्यैव॑ भ॒वति॑ व॒सन्ता॑ प्रा॒तस्त्री॑ल्ल॒लामा॑नाल॒भेत॑ ग्री॒ष्मे
म॒ध्यन्दि॑ने (२१)

त्री॒ज्छि॑तिपृ॒ष्ठाञ्छ॑रद्य॒परा॑ह्णे त्री॒ज्छि॑तिवारा॒त्रीणि॑ वा
आ॒दि॒त्यस्य॑ तेजा॑सि व॒सन्ता॑ प्रा॒तर्ग्री॑ष्मे म॒ध्यन्दि॑ने श॒रद्य॑परा॒ह्णे
याव॑न्त्येव तेजा॑सि ता॒न्येवाव॑रुन्धे त्रय॑स्त्रय॒ आल॑भ्यन्ते॒
ऽभि॑पूर्वमे॒वास्मि॑न्तेजो॑ दधाति संवत्स॒रं प॒र्याल॑भ्यन्ते संवत्स॒रो
वै ब्र॒ह्मव॑र्च॒सस्य॑ प्रदा॒ता संवत्स॑र ए॒वास्मै॑ ब्रह्मवर्च॒सं प्रय॑च्छति
ब्रह्मवर्च॒स्यैव॑ भ॒वति॑ संवत्स॒रस्य॑ प॒रस्ता॑त्प्राजाप॒त्यं कद्रु॑- (२२)

माल॑भेत प्र॒जाप॑तिः सर्वा॑ दे॒वता॑ दे॒वता॑स्वेव॒ प्रति॑तिष्ठति॒ यदि॑
बिभी॒याद्दुश्च॑र्मा भविष्या॒मीति॑ सोमापौ॒ष्णः॑ श्या॒ममाल॑भेत सौ॒म्यो
वै दे॒वत॑या पुरुषः पौ॒ष्णाः प॒शवः॑ स्वयै॒वास्मै॑ दे॒वत॑या प॒शुभि॑स्त्वचं॑

करोति न दुश्चर्मा भवति देवाश्च वै यमश्चास्मिँल्लोकेऽस्पर्धन्त स
यमो देवानामिन्द्रियं वीर्यमयुवत तद्यमस्य (२३)

यमत्वं ते देवा अमन्यन्त यमो वा इदमभूद्यद्वयः स्म इति ते
प्रजापतिमुपाधावन्त्स एतौ प्रजापतिरात्मन उक्षवशौ निरमिमीत
ते देवा वैष्णावरुणीं वशामाऽलभन्तैन्द्रमुक्षाणन्तं वरुणेनैव
ग्राहयित्वा विष्णुना यज्ञेन प्राणुदन्तैन्द्रेणैवास्यैन्द्रियमवृञ्जत यो
भ्रातृव्यवान्स्यात्स स्पर्धमानो वैष्णावरुणीं (२४)

वशामालभेतैन्द्रमुक्षाणं वरुणेनैव भ्रातृव्यं ग्राहयित्वा विष्णुना
यज्ञेन प्रणुदत ऐन्द्रेणैवास्यैन्द्रियं वृद्धे भवत्यात्मना परास्य
भ्रातृव्यो भवतीन्द्रो वृत्रमहन्तं वृत्रो हतः षोडशभिर्भोगैरसिनात्तस्य
वृत्रस्य शीर्षतो गाव उदायन्ता वैदेह्योऽभवन्तासामृषभो
जघनेऽनूदैत्तमिन्द्रो- (२५)

उचायन्त्सोऽमन्यत यो वा इममालभेत मुच्येतास्मात्पा-
प्मन इति स आग्नेयं कृष्णग्रीवमालभेतैन्द्रमृषभं तस्याग्निरेव
स्वेन भागधेयेनोपसृतः षोडशधा वृत्रस्य भोगानप्यदह-
दैन्द्रेणैन्द्रियमात्मन्नधत्त यः पाप्मना गृहीतः स्यात्स आग्नेयं
कृष्णग्रीवमालभेतैन्द्रमृषभमग्निरेवास्य स्वेन भागधेयेनोपसृतः (२६)

पाप्मानमपि दहत्यैन्द्रेणैन्द्रियमात्मन्धत्ते मुच्यते पाप्मनो
भवत्येव द्यावापृथिव्या धेनुमालभेत ज्योगपरुद्धोऽनयोर्हि

वा ए॒षोऽप्रति॑ष्ठितोऽथै॒ष ज्यो॑गप॒रुद्धो॑ द्यावा॑पृथि॒वी ए॒व स्वेन॑
भाग॑धेयेनोप॑ धावति॒ ते ए॒वैनं॑ प्रति॒ष्ठां ग॑मयतः॒ प्रत्ये॒व ति॑ष्ठति
पर्या॑रिणी॒ भवति॑ पर्या॒रीव॒ ह्येत॑स्य॒ राष्ट्रं॑ यो ज्यो॑गप॒रुद्धः॑ समृ॒द्धौ
वाय॑व्यं (२७)

व॒त्समा ल॑भेत वा॒युर्वा अ॒नयोर्व॑त्स इ॒मे वा ए॒तस्मै॑
लो॒का अप॑शुष्का॒ विड॑पशुष्काऽथै॒ष ज्यो॑गप॒रुद्धो॑ वा॒युमे॒व स्वेन॑
भाग॑धेयेनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मा॑ इ॒माँल्लो॒कान् वि॑शं प्रदा॑पयति॒
प्रास्मा॑ इ॒मे लो॒काः सु॒वन्ति॑ भु॒ञ्जत्ये॒नं वि॒डुप॑तिष्ठते॥ (२८)

म॒ध्यन्दि॑ने कर्द्वं य॒मस्य॑ स्पर्ध॑मानो वैष्णावरु॑णीन्तमिन्द्रो॑ऽस्य॒ स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑सृतो वाय॑व्यं

द्विच॑त्वारि॒ंशच्च। (४)॥

[४]

इन्द्रो॑ व॒लस्य॒ बिल॑मपौर्णो॑त्स य उ॑त्तमः प॒शुरा॑सीत्तं पृ॒ष्ठं
प्रति॑ स॒ङ्ग॒ह्योद॑क्खिदत्तं॑ स॒हस्रं॑ प॒शवो॑ऽनूदा॑यन्त्स उ॑न्नतोऽभव॑द्यः
प॒शुका॑मः स्यात्स ए॒तमै॒न्द्रमु॑न्नतमाल॑भेतेन्द्र॑मे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑
धावति॒ स ए॒वास्मै॑ प॒शून्प्रय॑च्छति पशु॒माने॒व भ॑वत्युन्न॒तो (२९)

भ॑वति सा॒हस्री॒ वा ए॒षा ल॒क्ष्मी यदु॑न्नतो ल॒क्ष्मियै॒व
प॒शून्वरु॑न्धे य॒दा स॒हस्रं॑ प॒शून्प्रा॑प्नुयादथ॑ वैष्ण॒वं वा॑म॒नमा
ल॑भेतै॒तस्मि॒न्वै तथ्स॒हस्र॑म॒द्ध्यति॑ष्ठत्तस्मा॑देष॒ वा॑म॒नः समी॑षितः
प॒शुभ्य॑ ए॒व प्र॑जातेभ्यः प्रति॒ष्ठां द॑धाति॒ कोऽर॑हति स॒हस्रं॑
प॒शून्प्रा॑प्तुमित्या॑हुरहोरा॒त्राण्ये॒व स॒हस्रं॑ स॒म्पाद्या॑ल॑भेत प॒शवो॑ (३०)

वा अहोरात्राणि पशूनेव प्रजातान्प्रतिष्ठां गमयत्योषधीभ्यो
वेहतमालंभेत प्रजाकामं ओषधयो वा एतं प्रजायै परिबाधन्ते
योऽलं प्रजायै सन्प्रजां न विन्दत ओषधयः खलु वा एतस्यै
सूतुमपि घ्नन्ति या वेहद्भवत्योषधीरेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
ता एवास्मै स्वाद्योनेः प्रजां प्रजनयन्ति विन्दते (३१)

प्रजामापो वा ओषधयोऽसत्पुरुष आप एवास्मा असतः
सददति तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च नापस्त्वावासतः सददतीत्यैन्द्रीः
सूतवशामालंभेत भूतिकामोऽजातो वा एष योऽलं भूत्यै सन्भूतिं
न प्राप्नोतीन्द्रं खलु वा एषा सूत्वा वशाऽभव- (३२)

दिन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं भूतिं गमयति
भवत्येव यः सूत्वा वशा स्यात्तमैन्द्रमेवालंभेतैतद्वाव तदिन्द्रियः
साक्षादेवेन्द्रियमवरुन्ध ऐन्द्राग्रं पुनरुत्सृष्टमालंभेत य आ
तृतीयात्पुरुषात्सोमं न पिबेद्विच्छिन्नो वा एतस्य सोमपीथो यो
ब्राह्मणः सन्ना (३३)

तृतीयात्पुरुषात्सोमं न पिबेतीन्द्राग्री एव स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवास्मै सोमपीथं प्रयच्छत उपैनः सोमपीथो नमति
यदैन्द्रो भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव सोमपीथमवरुन्धे
यदाग्नेयो भवत्याग्नेयो वै ब्राह्मणः स्वामेव देवतामनु सन्तनोति
पुनरुत्सृष्टो भवति पुनरुत्सृष्ट इव ह्येतस्य (३४)

सोमपीथः समृद्धौ ब्राह्मणस्पत्यं तूपरमालंभेताभि-
 चरन्ब्राह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तस्मा एवैनमा
 वृश्चति ताजगार्तिमाच्छति तूपरो भवति क्षुरपविर्वा एषा
 लक्ष्मी यत्तूपरः समृद्धौ स्फ्यो यूपो भवति वज्रो वै स्फ्यो
 वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बर्हिः शृणात्येवैनं वैभीदक इध्मो
 भिनत्येवैनम्॥ (३५)

भवत्युन्नतः पशवो जनयन्ति विन्दतेऽभवत्सत्रैतस्येद्धास्त्रीणि च॥ [५]

बारहस्पत्यः शितिपृष्ठमालंभेत् ग्रामकामो यः कामयेत् पृष्ठः
 समानानां स्यामिति बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स
 एवैनं पृष्ठः समानानां करोति ग्राम्येव भवति शितिपृष्ठो भवति
 बारहस्पत्यो ह्येष देवतया समृद्धौ पौष्णः श्याममालंभेतान्नकामो-
 ऽन्नं वै पूषा पूषणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा (३६)

अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवति श्यामो भवत्येतद्वा अन्नस्य
 रूपः समृद्धौ मारुतं पृश्निमालंभेतान्नकामोऽन्नं वै मरुतो
 मरुत एव स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं
 प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति पृश्निर्भवत्येतद्वा अन्नस्य रूपः
 समृद्ध्या ऐन्द्रमरुणमालंभेतेन्द्रियकाम इन्द्रमेव (३७)

स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं दधातीन्द्रिया-
 व्यैव भवत्यरुणो भ्रूमान्भवत्येतद्वा इन्द्रस्य रूपः समृद्धौ सावित्र-

मुपद्धस्तमालभेत सनिकांमः सविता वै प्रसुवानामीशे सवितारमेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै सनिं प्रसुवति दानकामा
अस्मै प्रजा भवन्त्युपद्धस्तो भवति सावित्रो ह्येष (३८)

देवतया समृद्धौ वैश्वदेवं बहुरूपमालभेतान्नकामो वैश्वदेवं वा
अन्नं विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं
प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति बहुरूपो भवति बहुरूपः ह्यन्नः समृद्धौ
वैश्वदेवं बहुरूपमालभेत ग्रामकामो वैश्वदेवा वै संजाता विश्वानेव
देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै (३९)

सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवति बहुरूपो भवति
बहुदेवत्योऽ(१) ह्येष समृद्धौ प्राजापत्यं तूपरमालभेत
यस्यानाज्ञातमिव ज्योगामयेत्प्राजापत्यो वै पुरुषः प्रजापतिः खलु
वै तस्य वेद यस्यानाज्ञातमिव ज्योगामयति प्रजापतिमेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवैनं तस्मात्स्त्रामान्मुञ्चति तूपरो भवति
प्राजापत्यो ह्येष देवतया समृद्धौ॥ (४०)

अस्मा इन्द्रमेवैष संजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै प्राजापत्यो हि

त्रीणि च॥ [६]

वषट्कारो वै गांयत्रियै शिरोऽच्छिन्नत्तस्यै रसः पराऽपतत्तं
बृहस्पतिरुपांगृह्णात्सा शितिपृष्ठा वशाऽभवद्यो द्वितीयः परापतत्तं
मित्रावरुणावुपांगृह्णीताः सा द्विरूपा वशाऽभवद्यस्तृतीयः परापतत्तं
विश्वे देवा उपांगृह्णात्सा बहुरूपा वशाऽभवद्यश्चतुर्थः परापतत्तस्य

पृथिवीं प्राविशत्तं बृहस्पतिरभ्य- (४१)

गृह्णादस्त्वेवायं भोगायेति स उक्ष्वशः समभवद्यल्लोहितं
परापतत्तद्रुद्र उपांगृह्णात्सा रौद्री रोहिणी वशाऽभवद्वाहस्पत्याः
शितिपृष्ठामालभेत ब्रह्मवर्चसकामो बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति छन्दसां
वा एष रसो यद्वशा रस इव खलु (४२)

वै ब्रह्मवर्चसं छन्दसामेव रसेन रसं ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे
मैत्रावरुणीं द्विरूपामालभेत वृष्टिकामो मैत्रं वा अहर्वारुणी
रात्रिरहोरात्राभ्यां खलु वै पर्जन्यो वर्षति मित्रावरुणावेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मा अहोरात्राभ्यां पर्जन्यं
वर्षयतश्छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रस इव खलु वै
वृष्टिश्छन्दसामेव रसेन (४३)

रसं वृष्टिमवरुन्धे मैत्रावरुणीं द्विरूपामालभेत प्रजाकामो
मैत्रं वा अहर्वारुणी रात्रिरहोरात्राभ्यां खलु वै प्रजाः प्रजायन्ते
मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मा अहोरात्राभ्यां
प्रजां प्रजनयतश्छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रस इव खलु वै
प्रजा छन्दसामेव रसेन रसं प्रजामव (४४)

रुन्धे वैश्वदेवीं बहुरूपामालभेतान्नकामो वैश्वदेवं वा अन्नं
विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं

प्रयच्छन्त्यन्नाद एव भवति छन्दसां वा एष रसो यद्वशा रसं
इव खलु वा अन्नं छन्दसामेव रसेन रसमन्नमवरुन्धे वैश्वदेवीं
बहुरूपामालभेत् ग्रामकामो वैश्वदेवा वै (४५)

संजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै
सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवति छन्दसां वा एष रसो यद्वशा
रसं इव खलु वै संजाताश्छन्दसामेव रसेन रसं सजातानवरुन्धे
बारहस्पत्यमुक्षवशमालभेत् ब्रह्मवर्चसकामो बृहस्पतिमेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं (४६)

दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति वशं वा एष चरति यदुक्षा
वशं इव खलु वै ब्रह्मवर्चसं वशेनैव वशं ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे
रौद्रीं रोहिणीमालभेताभिचरन्नुद्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
तस्मा एवैनमावृश्चति ताजगार्तिमाच्छति रोहिणी भवति रौद्री
ह्येषा देवतया समृद्धौ स्फ्यो यूषो भवति वज्रो वै स्फ्यो
वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बर्हिः शृणात्येवेनं वैभीदक इध्मो
भिनत्येवैनम्॥ (४७)

अभि खलु वृष्टिश्छन्दसामेव रसेन प्रजामवं वैश्वदेवा वै ब्रह्मवर्चसं यूष एकात्रविंशतिश्च। (७)॥ [७]

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा
एतां सौरीं श्वेतां वशामालभन्त तयैवास्मिन्नुचमदधुर्यो
ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एतां सौरीं श्वेतां वशामालभेतामुमे-

वाऽऽदित्यः स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं
दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवति बैलुवो यूपो भवत्यसौ (४८)

वा आदित्यो यतोऽजायत ततो बिल्वं उदतिष्ठत्सयोन्येव
ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे ब्राह्मणस्पत्यां बभ्रुकर्णीमा लभेताभिचरन्वारुणं
दशकपालं पुरस्तान्निर्वपेद्वरुणेनैव भ्रातृव्यं ग्राहयित्वा ब्रह्मणा
स्तृणुते बभ्रुकर्णी भवत्येतद्वै ब्रह्मणो रूपः समृद्धौ स्फ्यो यूपो
भवति वज्रो वै स्फ्यो वज्रमेवास्मै प्रहरति शरमयं बर्हिः
शृणा- (४९)

त्येवैनं वैभीदक इध्मो भिनत्येवैनं वैष्णवं वामनमालभेत यं
यज्ञो नोपनमेद्विष्णुर्वै यज्ञो विष्णुमेव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति
स एवास्मै यज्ञं प्रयच्छत्युपैनं यज्ञो नमति वामनो भवति वैष्णवो
ह्येष देवतया समृद्धौ त्वाष्ट्रं वडुबमालभेत पशुकामस्त्वष्टा वै पशूनां
मिथुनानां (५०)

प्रजनयिता त्वष्टारमेव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स एवास्मै
पशून्मिथुनान्प्रजनयति प्रजा हि वा एतस्मिन्पशवः प्रविष्टा अथेष
पुमान्त्सन्वडुबः साक्षादेव प्रजां पशूनवरुन्धे मैत्रः श्वेतमालभेत
सङ्ग्रामे सं यत्ते समयकामो मित्रमेव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति
स एवैनं मित्रेण सन्नयति (५१)

विशालो भवति व्यवसाययत्येवैनं प्राजापत्यं कृष्णमालभेत

वृष्टिकामः प्रजापतिर्वै वृष्ट्या ईशे प्रजापतिमेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति स एवास्मै पर्जन्यं वर्षयति कृष्णो भवत्येतद्वै वृष्ट्यै रूपं
रूपेणैव वृष्टिमवरुन्धे शबलो भवति विद्युतमेवास्मै जनयित्वा
वर्षयत्यवाशृङ्गो भवति वृष्टिमेवास्मै नियच्छति॥ (५२)

शृणाति मिथुनानां नयति यच्छति॥ [८]

वरुणं सुषुवाणमन्नाद्यन्नोपानमत्स एतां वारुणीं
कृष्णां वशामपश्यत्तां स्वायै देवताया आलभत ततो वै
तमन्नाद्यमुपानमद्यमलमन्नाद्याय सन्तमन्नाद्यन्नोपनमत्स एतां
वारुणीं कृष्णां वशामालभेत वरुणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
स एवास्मा अन्नं प्रयच्छत्यन्नाद (५३)

एव भवति कृष्णा भवति वारुणी ह्येषा देवताया समृद्धौ
मैत्रं श्वेतमालभेत वारुणं कृष्णमपां चौषधीनां च सन्धावन्नकामो
मैत्रीर्वा ओषधयो वारुणीरापोऽपां च खलु वा ओषधीनां
च रसमुपजीवामो मित्रावरुणावेव स्वेन भागधेयेनोप धावति
तावेवास्मा अन्नं प्रयच्छतोऽन्नाद एव भव- (५४)

त्यपां चौषधीनां च सन्धावालभत उभयस्यावरुद्धौ विशाखो
यूपो भवति द्वे ह्येते देवते समृद्धौ मैत्रं श्वेतमा लभेत वारुणं
कृष्णं ज्योगामयावी यन्मैत्रो भवति मित्रेणैवास्मै वरुणं शमयति
यद्वारुणः साक्षादेवैनं वरुणपाशान्मुञ्चत्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येव
देवा वै पुष्टिं नाविन्द- (५५)

न्तां मिथुनेऽपश्यन्तस्यां न समं राधयन्तावश्विना-
 वब्रूतामवयोर्वा एषा मैतस्यां वदद्धमिति साऽश्विनोरेवाभवद्यः
 पुष्टिकामः स्यात्स एतामाश्विनीं यमीं वशामालंभेताश्विनावेव
 स्वेनं भागधेयेनोपं धावति तावेवास्मिन्पुष्टिं धत्तः पुष्यति प्रजयां
 पशुभिः॥ (५६)

अन्नादौऽन्नाद एव भवत्यविन्दन्यश्चैतत्वारिः शब्दः॥ [९]

आश्विनं धूम्रलंलाममालंभेत् यो दुर्ब्राह्मणः सोमं पिपासेदश्विनौ
 वै देवानामसोमपावास्तां तौ पश्चा सोमपीथं प्राप्नुतामश्विनावेतस्य
 देवता यो दुर्ब्राह्मणः सोमं पिपासत्यश्विनावेव स्वेनं भागधेयेनोपं
 धावति तावेवास्मै सोमपीथं प्रयच्छत् उपैनं सोमपीथो नमति
 यद्धूम्रो भवति धूम्रिमाणमेवास्मादपहन्ति ललामो (५७)

भवति मुखत एवास्मिन्तेजो दधाति वायव्यं गोमृगमा-
 लंभेत् यमजंघ्रिवांसमभिश् संयुरपूता वा एतं वागृच्छति
 यमजंघ्रिवांसमभिश् संन्ति नैष ग्राम्यः पशुर्नाऽरण्यो यद्गोमृगो
 नेवैष ग्रामे नारण्ये यमजंघ्रिवांसमभिश् संन्ति वायुर्वै देवानां
 पवित्रं वायुमेव स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स एवै- (५८)

नं पवयति पराची वा एतस्मै व्युच्छन्ती व्युच्छति तमः
 पाप्मानं प्रविशति यस्याश्विने शस्यमाने सूर्यो नाविर्भवति सौर्यं
 बहूरूपमालंभेतामुमेवाऽऽदित्यः स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स

ए॒वास्मात्त॒मः पा॒प्मान॒मप॑हन्ति प्र॒तीच्य॑स्मै व्यु॒च्छन्ती व्यु॑च्छत्यप॒
तमः पा॒प्मान॑ ह॒ते॥ (५९)

लुलामः स एव षट्त्वारिंशच्च॥ [१०]

इन्द्रं॑ वो वि॒श्वत॑स्परीन्द्रं॒ नरो मरु॑तो यद्धं वो दि॒वो या वः शर्म॑।
भरे॒ष्विन्द्र॑ ह॒वामहे॑ऽहोमुच॑ सु॒कृतं॑ दैव्यं॒ जनम्॑। अ॒ग्निं
मि॒त्रं वरु॑ण॒ सात॑ये भगं॒ द्यावा॑पृथि॒वी मरु॑तः स्व॒स्तये॑। म॒मत्तु॑ नः
परि॑ज्मा वस॒रहा॑ म॒मत्तु॑ वातो॒ अपां॑ वृष॑ण्वान्। शि॒शीत॑मिन्द्रा॒पर्वता॑
यु॒वन्न॑स्तन्नो॒ विश्वे॑ वरि॒वस्य॑न्तु दे॒वाः। प्रि॒या वो नाम॑ (६०)

हुवे॑ तु॒राणा॑म्। आय॑त्तृप॒न्मरु॑तो वाव॒शानाः॑। श्रि॒यसे॑ कं
भा॒नुभिः॑ स॒मिमि॑क्षिरे॒ ते र॒श्मिभि॑स्त ऋ॒क्भिः सु॒खाद॑यः। ते
वा॒शीम॑न्त इ॒ष्मिणो॑ अ॒भीर॑वो वि॒द्रे प्रि॒यस्य॑ मा॒रुत॑स्य॒ धाम्नः॑।
अ॒ग्निः प्र॑थ॒मो वसु॑भिर्नो॒ अव्या॑त्सोमो॒ रुद्रे॑भि॒रभिर॑क्षतु॒ त्मना॑।
इन्द्रो॑ म॒रुद्वि॑र॒ऋतु॑धा कृ॒णोत्वादि॑त्यैर्नो॒ वरु॑णः स॒शिशा॑तु। सन्नो॑
दे॒वो वसु॑भिर॒ग्निः स॑ (६१)

सोम॑स्त॒नूभी रु॒द्रिया॑भिः। स॒मिन्द्रो॑ म॒रुद्वि॑र्य॒ज्ञियैः स॒मादि॑त्यैर्नो॒
वरु॑णो अ॒जिज्ञि॑पत्। यथा॑ऽऽदि॒त्या वसु॑भिः स॒म्बभू॑वुर्म॒रुद्वी
रु॒द्राः स॒मजा॑नता॒भिः। ए॒वा त्रि॑णाम॒न्नह॑णीयमा॒ना वि॒श्वे दे॒वाः
स॒मन॑सो भवन्तु। कुत्रा॑चि॒द्यस्य॑ स॒मृतौ॑ र॒ण्वा नरो॑ नृष॑दे॒ने।
अ॒रह॑न्तश्चि॒द्यमि॑न्ध॒ते सं॒ञ्जन॑यन्ति ज॒न्तवः॑। सं य॒दिषो॑ वना॑महे

स९ ह॒व्या मानु॑षाणाम्। उ॒त द्यु॒म्रस्य॒ शव॑स (६२)

ऋ॒तस्य॑ र॒श्मिमा॑ददे। य॒ज्ञो दे॒वानां॑ प्र॒त्येति॑ सु॒म्रमा॑दित्यासो
भव॑ता मृ॒डय॑न्तः। आ॒वोऽर्वा॑ची सु॒म॒तिर्व॑वृ॒त्याद॑होश्चि॒द्या
व॑रि॒वोवि॑त्तरा॒ऽस॑त्। शुचि॑र॒पः सू॒यव॑सा अ॒द॒ब्ध उ॑प॒क्षेति॑ वृ॒द्धव॑याः
सु॒वीरः॑। नकि॑ष्टं घ्नन्त्यन्ति॑तो न दू॒राद्य॑ आ॒दि॒त्यानां॑ भव॑न्ति प्र॒णीतौ॑।
धा॒रय॑न्त आ॒दि॒त्यासो॒ जग॑त्स्था दे॒वा वि॒श्वस्य॑ भुव॑नस्य गो॒पाः।
दी॒र्घाधि॑यो र॒क्षमा॑णा (६३)

असु॑र्यमृ॒तावा॑न॒श्चय॑माना ऋ॒णानि॑। ति॒स्रो भू॒मीर्धा॑रय॒त्री९ रु॒त
द्यू॒त्रीणि॑ व्र॒ता वि॒दथे॑ अ॒न्तरे॑षाम्। ऋ॒तेना॑ऽऽदि॒त्या म॑हि वो म॒हित्वं
तद॑र्यम॒न्वरु॑ण मि॒त्र चा॑रु। त्यां नु क्ष॒त्रिया॑९ अ॒व आ॑दि॒त्यान्
या॑चिषामहे। सु॒मृ॒डीका॑९ अ॒भिष्ट॑ये। न दक्षि॒णा वि॑चि॒किते॒ न स॒व्या
न प्रा॒चीन॑मादि॒त्या नो॑त प॒श्चा। पा॒क्याचि॑द्व॒सवो॑ धी॒र्याचि॑- (६४)

द्यु॒ष्मानी॑तो अ॒भयं॑ ज्योति॑रश्याम्। आ॒दि॒त्याना॑म॒वसा॑ नू॒तने॑न
सक्षी॑महि श॒र्मणा॑ शन्त॑मेन। अ॒ना॒गा॒स्त्वे अ॑दि॒तित्वे॑ तु॒रास॑ इ॒मं
य॒ज्ञं द॑धतु श्रोष॑माणाः। इ॒मं मे॑ वरु॑ण श्रु॒धी ह॑व॒मद्या॑ च॒ मृ॒डय॑।
त्वा॒म॒व॒स्युरा॑च॒के। तत्त्वा॑ या॒मि ब्र॑ह्म॒णा व॑न्द॒मान॑स्तदाऽऽशा॑स्ते
यज॑मानो ह॒विर्भिः॑। अ॒हे॒डमा॑नो वरु॑णे॒ह बो॒द्ध्युरु॑श॒९ स॒ मा न॒ आयुः॑
प्रमो॑षीः॥ (६५)

[वायव्यं प्रजापतिस्ता वरुणं देवासुरा एष्वसावादित्यो दशरूपभामिन्द्रो वलस्यं बारहस्पत्यं वषट्कारोऽसौ सौरीं वरुणमाश्विनमिन्द्रं वो नर एकादश॥११॥ वायव्यमाग्नेयीं कृष्णग्रीवीमसावादित्यो वा अंहोरात्राणि वषट्कारः प्रजनयिता हुवे तुराणां पञ्चषष्टिः॥६५॥ वायव्यं प्रमोषीः॥]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ताः सृष्टा इन्द्राग्नी अपागूहताः
सोऽचायत्प्रजापतिरिन्द्राग्नी वै मे प्रजा अपाघुक्षतामिति
स एतमैन्द्राग्रमेकादशकपालमपश्यत्तन्निरवपत्तावस्मै प्रजाः
प्रासाधयतामिन्द्राग्नी वा एतस्य प्रजामपगूहतो योऽलं प्रजायै
सन्प्रजां न विन्दत ऐन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्प्रजाकाम
इन्द्राग्नी (१)

एव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै प्रजां प्रासाधयतो
विन्दते प्रजामैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्स्पर्धमानः क्षेत्रे वा
सजातेषु वेन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप धावति ताभ्यामेवेन्द्रियं
वीर्यं भ्रातृव्यस्य वृद्धे वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयतेऽप वा
एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं क्रामति यः सङ्ग्राममुपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादश-
कपालं निर्-(२)

वपेत्सङ्ग्राममुपप्रयास्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप

धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण वीर्येणोपप्रयाति
जयति त९ सङ्ग्रामं वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्द्धते यः सङ्ग्रामं
जयत्येन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेत्सङ्ग्रामं जित्वेन्द्राग्री एव स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं (३)

धत्तो नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृद्धतेऽप वा एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं
क्रामति य एति जनतामैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपेज्जनता-
मेष्यन्निन्द्राग्री एव स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं
वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण वीर्येण जनतामेति पौष्णं चरुमनुनिर्वपेत्पूषा
वा इन्द्रियस्य वीर्यस्यानुप्रदाता पूषणमेव (४)

स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मा इन्द्रियं
वीर्यमनु प्रयच्छति क्षेत्रपत्यं चरुं निर्वपेज्जनतामागत्येयं वै
क्षेत्रस्य पतिरस्यामेव प्रतिष्ठित्येन्द्राग्रमेकादशकपालमुपरिष्ठा-
न्निर्वपेदस्यामेव प्रतिष्ठायैन्द्रियं वीर्यमुपरिष्ठादात्मन्धत्ते॥ (५)

प्रजाकाम इन्द्राग्री उपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वीर्यं पूषणमेवैकान्नचत्वारि९शब्दं॥ — [१]

अग्रये पथिकृते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यो दर्शपूर्णमास-
याजी सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयेत्पुथो वा एषो-
ऽद्धपथेनैति यो दर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं
वाऽतिपादयेत्यग्निमेव पथिकृतः स्वेन भागधेयेनोप धावति स

एवैनमपंथात्पन्थामपि नयत्यनुद्वान्दक्षिणा वही ह्येष समृद्ध्या अग्रये
व्रतपतये (६)

पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्य आहिताग्निः सन्नव्रत्यमिव
चरेदग्निमेव व्रतपतिः॑ स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति स एवैनं
व्रतमालम्भयति॑ व्रत्यो॑ भवत्यग्रये॑ रक्षोघ्ने॑ पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेद्य॑ रक्षा॑सि सचरेन्नग्निमेव॑ रक्षो॑हणः॑ स्वेन॑ भागधेयेनोप॑
धावति स एवास्माद्रक्षा॑स्यप॑हन्ति निशितायां॑ निर्वपे- (७)

निशिताया॑सि हि रक्षा॑सि प्रेरते॑ सम्प्रेणा॑न्येवैनानि॑ हन्ति
परिश्रिते॑ याजयेद्रक्ष॑सामन॑न्ववचाराय॑ रक्षोघ्नी॑ याज्यानुवाक्ये॑
भवतो॑ रक्ष॑साः॑ स्तृत्या॑ अग्रये॑ रुद्रवते॑ पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेदभिचर॑न्नेषा वा अस्य॑ घोरा॑ तनूर्यद्रुद्रस्तस्मा॑ एवैनमावृ॑श्चति
ताजगार्तिमा॑र्च्छत्यग्रये॑ सुरभि॑मते॑ पुरोडाशमष्टाकपालं॑ निर्वपेद्यस्य॑
गावो॑ वा पुरु॑षा - (८)

वा प्र॒मीये॑रन् यो वा॑ बिभी॒यादे॑षा वा अस्य॑ भेष॒ज्या
तनूर्य॑त्सुरभि॒मती॑ तयै॒वास्मै॑ भेष॒जं करो॑ति सुरभि॒मते॑ भवति
पू॒तीग॒न्धस्या॑प॒हत्या॑ अ॒ग्रये॑ क्षाम॑वते॑ पुरोडाशमष्टाकपालं॑
निर्वपे॑त्सङ्ग्रामे॑ सं य॑त्ते भाग॒धेये॑नै॒वैन॑ शमयित्वा॑ परा॑नभि
निर्दि॑शति॒ यमव॑रेषां वि॒द्ध्यन्ति॑ जीव॑न्ति स यं॑ परे॒षां प्र स॑ मी॒यते॑
जय॑न्ति त॑ सङ्ग्राम- (९)

म॒भि वा ए॒ष ए॒तानु॑च्यति॒ येषां॑ पूर्वा॒परा अ॒न्वञ्चः॑ प्र॒मीय॑न्ते
 पुरु॒षाहु॑तिर्ह्यस्य॒ प्रिय॑त॒माऽग्नये॑ क्षाम॑वते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
 निर्व॑पेद्भाग॒धेये॑नै॒वैन॑ श॒मय॑ति॒ नैषां॑ पुराऽऽयु॒षोऽपरः॑ प्र॒मीय॑तेऽभि
 वा ए॒ष ए॒तस्य॑ गृ॒हानु॑च्यति॒ यस्य॑ गृ॒हान्द॑ह॒त्यग्नये॑ क्षाम॑वते
 पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेद्भाग॒धेये॑नै॒वैन॑ श॒मय॑ति॒ नास्या॑परं
 गृ॒हान्द॑हति॥ (१०)

व्रतपतये निशितायाऽन्निर्वपेत्पुरुषाः सङ्गमन्न चत्वारि च॥ [२]

अ॒ग्नये॑ का॒माय॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेद्यं का॒मो
 नोप॑नमै॒दग्नि॑मेव का॒मः॒ स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ स ए॒वैनं॑
 का॒मेन॑ सम॒र्द्धय॑त्यु॒पैनं॑ का॒मो न॑मत्य॒ग्नये॑ यवि॑ष्ठाय पुरो॒डाश॑म॒ष्टा-
 क॑पालं निर्व॑पेत्स्पर्ध॒मानः॑ क्षेत्रे॑ वा सजा॒तेषु॑ वाऽग्नि॑मेव यवि॑ष्ठः
 स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ तेनै॒वेन्द्रि॑यं वी॒र्यं॑ भ्रातृ॒व्यस्य॑ (११)

युव॑ते वि पा॒प्मना॑ भ्रातृ॒व्येण॑ जय॑तेऽग्नये॒ यवि॑ष्ठाय
 पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेदभिच॒र्यमा॑णोऽग्नि॑मेव यवि॑ष्ठः
 स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मा॑द्रक्षा॒सि॑ यव॑यति॒
 नैन॑मभिच॒रन्त्स्तृ॑णुतेऽग्नय॒ आयु॑ष्मते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेद्यः
 का॒मये॑त॒ सर्व॑मायु॒रिय॑मित्य॒ग्निमे॒वाऽऽयु॑ष्मन्तः॒ स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑
 धावति॒ स ए॒वास्मि॑- (१२)

त्रायुर्दधाति॒ सर्व॑मायु॒रेत्य॑ग्नये॒ जा॒तवे॑दसे पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं

निर्वपेद्भूतिकामोऽग्निमेव जातवेदसः॥ स्वेन भागधेयेनोप धावति
 स एवैनं भूतिं गमयति भवत्येवाग्नये रुक्मन्ते पुरोडाशमष्टाकपालं
 निर्वपेद्भुक्कामोऽग्निमेव रुक्मन्तः॥ स्वेन भागधेयेनोप धावति स
 एवास्मिन्नुचं दधाति रोचन्त एवाग्नये तेजस्वते पुरोडाश- (१३)

मष्टाकपालं निर्वपेत्तेजस्कामोऽग्निमेव तेजस्वन्तः॥ स्वेन
 भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्तेजो दधाति तेजस्व्येव
 भवत्यग्नये साहन्त्याय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्सीक्षमाणो-
 ऽग्निमेव साहन्त्यः॥ स्वेन भागधेयेनोप धावति तेनैव संहते यः
 सीक्षते॥ (१४)

भ्रातृव्यस्यास्मिन्तेजस्वते पुरोडाशमष्टात्रिंशच्च॥ [३]

अग्नयेऽन्नवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्न-
 वान्त्स्यामित्यग्निमेवान्नवन्तः॥ स्वेन भागधेयेनोप धावति स
 एवैनमन्नवन्तं करोत्यन्नवानेव भवत्यग्नयेऽन्नादाय पुरोडाश-
 मष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्नादः स्यामित्यग्निमेवान्नादः॥ स्वेन
 भागधेयेनोप धावति स एवैनमन्नादं करोत्यन्नाद - (१५)

एव भवत्यग्नयेऽन्नपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः
 कामयेतान्नपतिः स्यामित्यग्निमेवान्नपतिः॥ स्वेन भागधेयेनोप
 धावति स एवैनमन्नपतिं करोत्यन्नपतिरेव भवत्यग्नये पवमानाय
 पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदग्नये पावकायाग्नये शुचये ज्योगामयावी

यदग्रये पवमानाय निर्वपंति प्राणमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्रये (१६)

पावकाय वाचमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्रये शुचय आयुरेवास्मिन्तेन दधात्युत यदीतासुर्भवति जीवत्येवैतामेव निर्वपेच्चक्षुष्कामो यदग्रये पवमानाय निर्वपंति प्राणमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्रये पावकाय वाचमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्रये शुचये चक्षुरेवास्मिन्तेन दधा- (१७)

त्युत यद्यन्यो भवति प्रैव पश्यत्यग्रये पुत्रवते पुरोडाशमष्टा-
कपालं निर्वपेदिन्द्राय पुत्रिणे पुरोडाशमेकादशकपालं प्रजाकामो-
ऽग्निरेवास्मै प्रजां प्रजनयति वृद्धामिन्द्रः प्रयच्छत्यग्रये रसंवते-
ऽजक्षीरे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत रसवान्स्थ्यामित्यग्निमेव रसवन्तः
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं रसवन्तं करोति (१८)

रसवानेव भवत्यजक्षीरे भवत्याग्नेयी वा एषा यदजा साक्षादेव
रसमवरुन्धेऽग्रये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेत
वसुमान्स्थ्यामित्यग्निमेव वसुमन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवैनं वसुमन्तं करोति वसुमानेव भवत्यग्रये वाजसृते पुरोडाश-
मष्टाकपालं निर्वपेत्सङ्ग्रामे सं यत्ते वाजं (१९)

वा एष सिंसीर्षति यः सङ्ग्रामं जिगीषत्यग्निः खलु
वै देवानां वाजसृदग्निमेव वाजसृतः स्वेन भागधेयेनोप
धावति धावति वाजं हन्ति वृत्रं जयति तं सङ्ग्राममथो

अ॒ग्निरि॑व॒ न प्र॑ति॒धृषे॑ भवत्य॒ग्नये॑ऽग्न॒वते॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं
निर्व॑पेद्यस्या॒ग्नाव॑ग्निम॒भ्युद्ध॑रेयुर्निर्दिष्ट॒भागो॑ वा ए॒तयो॑र॒न्यो-
ऽनि॑र्दिष्ट॒भागो॑ऽन्यस्तौ स॒म्भव॑न्तौ यज॑मान- (२०)

म॒भिस॑म्भवतः स ई॒श्वर॑ आ॒र्तिमा॑र्तो॒र्यद॑ग्नये॑ऽग्न॒वते॑ निर्व॑पति
भा॒गधे॑येनै॒वैनौ॑ शमयति॒ नार्ति॑मा॒र्छति॑ यज॑मानोऽग्नये॒ ज्योति॑ष्मते
पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पेद्यस्या॒ग्निरुद्ध॑तोऽहु॒तेऽग्नि॑होत्र उ॒द्वाये॑दपरं
आ॒दीप्या॑नूद्धृत्य॒ इत्या॑हुस्तत्तथा॒ न का॒र्यं यद्वा॑ग॒धेय॑म॒भि पूर्वं॑
उद्ध्र॑यते॒ किम॑परोऽभ्यु- (२१)

द्वि॒येते॑ति॒ तान्ये॒वाव॑क्षाणा॒नि सन्नि॑धाय॒ मन्थे॑दितः प्रथ॒मं
जज्ञे॑ अ॒ग्निः स्वा॒द्योने॑रधि॒ जा॒तवे॑दाः। स गा॑यत्रि॒या त्रि॑ष्टुभा॒
जग॑त्या॒ देवे॒भ्यो ह॒व्यं वह॑तु प्रजा॒नन्न॑ति॒ छन्दा॑भिरे॒वैन॑ऽ स्वा॒द्योनेः॑
प्रज॑नयत्येष॒ वाव सौ॑ऽग्निरि॒त्याहु॑ज्योति॒स्त्वा अ॑स्य॒ परा॑पति॒तमि॑ति॒
यद॑ग्नये॒ ज्योति॑ष्मते निर्व॑पति॒ यदे॒वास्य॒ ज्योतिः॑ परा॑पति॒तं
तदे॒वावरु॑न्धे॥ (२२)

करोत्यन्नादो दधाति यदग्नये शुचये चक्षुरेवास्मिन्तेन दधाति करोति वाजं यजमानमुदेवास्य पद्वि॥ [४]

वै॒श्वान॑रं द्वा॒दश॑कपालं निर्व॑पेद्वा॒रुणं॑ च॒रुं द॑धि॒क्राव॑णे
च॒रुम॑भि॒शस्य॑मानो॒ यद्वै॑श्वान॒रो द्वा॒दश॑कपालो॒ भव॑ति संव॒त्सरो॑
वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः संव॑त्स॒रेणै॒वैन॑ऽ स्वद॒यत्य॑प॒ पापं॑ वर्ण॑ ह॒ते

वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति दधिक्राव्ण्णा पुनाति हिरण्यं
दक्षिणा पवित्रं वै हिरण्यं पुनात्येवैनमाद्यमस्यान्नं भवत्येतामेव
निर्वपेत्प्रजाकामः संवत्सरो (२३)

वा एतस्याशान्तो योनिं प्रजायै पशूनां निर्दहति यो-
ऽलं प्रजायै सन्प्रजां न विन्दते यद्वैश्वानरो द्वादशकपालो
भवति संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरमेव भागधेयेन
शमयति सोऽस्मै शान्तः स्वाद्योनेः प्रजां प्रजनयति वारुणेनैवैनं
वरुणपाशान्मुञ्चति दधिक्राव्ण्णा पुनाति हिरण्यं दक्षिणा पवित्रं वै
हिरण्यं पुनात्येवैनं (२४)

विन्दते प्रजां वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेत्पुत्रे
जाते यदष्टाकपालो भवति गायत्रियैवैनं ब्रह्मवर्चसेन
पुनाति यन्नवकपालस्त्रिवृतैवास्मिन्तेजो दधाति यद्वशकपालो
विराजैवास्मिन्नन्नाद्यं दधाति यदेकादशकपालस्त्रिष्टुभैवास्मिन्निन्द्रियं
दधाति यद्द्वादशकपालो जगत्यैवास्मिन्पशून् दधाति यस्मिञ्जात
एतामिष्टिं निर्वपति पूत - (२५)

एव तेजस्व्यन्नाद इन्द्रियावी पशुमान्भवत्यव वा एष
सुवर्गाल्लोकाच्छिद्यते यो दंश्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां
वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयति सुवर्गाय हि लोकाय

दर्शपूर्णमासाविज्येते वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपाद्यं संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उपदधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या (२६)

अथो देवता एवान्वारभ्य सुवर्गं लोकमेति वीरुहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा ऋतायवः पुराऽन्नमक्षन्नाग्नेयमृष्टाकपालं निर्वपेद्वैश्वानरं द्वादशकपालमग्निमुद्वासयिष्यन् यदृष्टाकपालो भवत्यृष्टाक्षरा गायत्री गायत्रोऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मा आतिथ्यं करोत्यथो यथा जनं यतेऽवसं करोति तादृ- (२७)

गेव तद्द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरः खलु वा अग्रेयोनिः स्वामेवैनं योनिं गमयत्याद्यमस्यान्नं भवति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं ग्रामकाम आहवनीये वैश्वानरमधिश्रयति गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै द्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरेणैवास्मै सजाताः श्र्यावयति मारुतो भवति (२८)

मारुतो वै देवानां विशो देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमवरुन्धे सप्तकपालो भवति सप्तगणा वै मारुतो गणश एवास्मै सजातानवरुन्धेऽनूच्यमान आसादयति विशमेवास्मा अनुवर्त्मानं

करोति॥ (२९)

प्रजाकामः संवत्सरो पुनात्येवैनं पृतः समष्ट्यै तादृङ्गोरुतो भवत्येकान्नत्रिंशच्च॥ [५]

आदित्यं चरुं निर्वपेत्सङ्ग्राममुपप्रयास्यन्नियं वा अदितिं रस्या-
मेव पूर्वं प्रतिष्ठन्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदायतनं
गृत्वा संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरोः खलु वै
देवानामायतनमेतस्माद्वा आयतनाद्देवा असुरानजयन् यद्वैश्वानरं
द्वादशकपालं निर्वपति देवानामेवाऽऽयतने यतते जयति तं
सङ्ग्राममेतस्मिन्वा एतौ मृजाते (३०)

यो विद्विषाणयोरन्नमत्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेद्विद्विषा-
णयोरन्नं जग्ध्वा संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरोः स्वदितमेवात्ति
नास्मिन्मृजाते संवत्सराय वा एतौ सममाते यौ सममाते तयोर्यः
पूर्वोऽभिद्रुहति तं वरुणो गृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं
निर्वपेत्सममानयोः पूर्वोऽभिद्रुह्य संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः
संवत्सरोः मेवाऽऽत्वा निर्वरुणं (३१)

परस्तादभिद्रुहति नैनं वरुणो गृह्णात्याव्यं वा एष प्रतिगृह्णाति
योऽविं प्रतिगृह्णाति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदविं प्रतिगृह्य
संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरोः स्वदितामेव प्रतिगृह्णाति नाव्यं
प्रतिगृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रामाप्नोति य उभयादत्प्रतिगृह्णात्यश्वं

वा पुरुषं वा वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदुभयादत् (३२)

प्रतिगृह्यं संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरस्वदितमेव प्रतिगृह्णाति नाऽऽत्मनो मात्रामाप्नोति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेत्सन्निमेष्यन्संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरो यदा खलु वै संवत्सरं जनतायां चरत्यथ स धनार्घो भवति यद्वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति संवत्सरसातामेव सन्निमभि प्रच्यवते दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति यो वै संवत्सरं (३३)

प्रयुज्य न विमुञ्चत्यप्रतिष्ठानो वै स भवत्येतमेव वैश्वानरं पुनरागत्य निर्वपेद्यमेव प्रयुङ्क्ते तं भागधेयेन विमुञ्चति प्रतिष्ठित्यै यया रज्ज्वोत्तमां गामाजेत्तां भ्रातृव्याय प्रहिणुयान्निर्ऋतिमेवास्मै प्रहिणोति॥ (३४)

निर्वरुणं वपेदुभयादद्यो वै संवत्सरं षड्विंशच्च॥ [६]

ऐन्द्रं चरुं निर्वपेत्पशुकाम ऐन्द्रा वै पशव इन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै पशून्प्रयच्छति पशुमानेव भवति चरुर्भवति स्वादेवास्मै योनैः पशून्प्रजनयतीन्द्रायेन्द्रियावन्ते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेत्पशुकाम इन्द्रियं वै पशव इन्द्रमेवेन्द्रियावन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स - (३५)

एवास्मा इन्द्रियं पशून्प्रयच्छति पशुमानेव भवतीन्द्राय घर्मवन्ते

पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामो ब्रह्मवर्चसं वै घर्म
 इन्द्रमेव घर्मवन्तः॑ स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति॒ स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं
 दधाति॑ ब्रह्मवर्चस्यैव भवतीन्द्राया॒र्कव॑न्ते पुरोडाशमेकादशकपालं
 निर्वपेदन्नकामोऽर्को॑ वै देवानामन्नमिन्द्रमेवार्कवन्तः॑ स्वेन॑ भागधेये-
 (३६)

नोप॑धावति॒ स एवास्मा॒ अन्नं॑ प्रयच्छत्यन्ना॒द एव भवतीन्द्रा॑य
 घर्म॑वन्ते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रा॑येन्द्रियाव॑न्त इन्द्रा-
 या॒र्कव॑न्ते भूतिकामो॑ यदिन्द्रा॑य घर्म॑वन्ते निर्वप॑न्ति शिर॑ एवास्य
 तेन॑ करोति॒ यदिन्द्रा॑येन्द्रियाव॑न्त आत्मान॑मेवास्य॒ तेन॑ करोति॒
 यदिन्द्रा॑या॒र्कव॑न्ते भूत एवान्नाद्ये॒ प्रतिति॑ष्ठति॒ भवत्ये॒वेन्द्रा॑या- (३७)

१होमुचै॑ पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यः पाप्मना॑ गृहीतः
 स्यात्पाप्मा॒ वा अ१ह॑ इन्द्रमे॒वा१होमुच॑ः स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति॒
 स ए॒वैनं॑ पाप्मनोऽ१हं॑सो मुञ्चतीन्द्रा॑य वैमृ॒धाय॑ पुरोडाशमेकादश-
 कपालं निर्वपेद्यं मृ॒धोऽभि॑ प्रवेपे॑रन्नाष्ट्राणि॑ वाऽभिसंमि॑युरिन्द्रमे॒व
 वैमृ॒धः स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति॒ स एवास्मान्मृ॒धो (३८)

ऽप॑हन्तीन्द्रा॑य त्रा॒त्रे पुरो॑डाशमेकादशकपालं निर्वपेद्बुद्धो
 वा॒ परि॑यत्तो वेन्द्रमे॒व त्रा॒तार॑ः स्वेन॑ भागधेयेनोप॑ धावति॒
 स ए॒वैनं॑ त्राय॑त इन्द्रा॑या॒र्काश्वमे॑धव॑न्ते पुरोडाशमेकादश-
 कपालं निर्वपेद्यं म॑हाय॒ज्ञो नोप॑नमै॒देते॑ वै म॑हाय॒ज्ञस्यान्त्ये॑

त॒नू यद॑र्का॒श्वमे॒धावि॒न्द्रमे॒वाका॑श्चमे॒धव॑न्त॒ः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑
धाव॑ति॒ स ए॒वास्मा॑ अन्त॒तो म॑हाय॒ज्ञं च्या॑वय॒त्युपै॑नं म॒हाय॒ज्ञो
न॑मति॥ (३९)

इन्द्रियावन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति सोऽर्कवन्तः स्वेन भागधेयेनैवेन्द्रायास्मान्मूर्धोऽस्मै सप्त

च॥ [७]

इन्द्रा॒यान्वृ॑जवे पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं॒ निर्वपे॑द्भ्राम॒काम॑
इन्द्र॑मे॒वान्वृ॑जुः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धाव॑ति॒ स ए॒वास्मै॑
सजा॒तान॑नु॒कान्क॑रोति॒ ग्राम्ये॑व भ॒वतीन्द्रा॑ण्यै चरुं निर्वपे॒द्यस्य॑
सेना॑ऽस॒शिते॑व॒ स्यादिन्द्रा॑णी वै सेना॑यै दे॒वतेन्द्रा॑णीमे॒व स्वेन॑
भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धाव॑ति॒ सैवा॑स्य॒ सेना॒स॒शय॑ति॒ बल्व॑जा॒नपी॑- (४०)

ऋ॒ सन्न॑ह्ये॒द्रौर्य॑त्राधि॒ष्कन्ना॒ न्यमे॑ह॒त्ततो॒ बल्व॑जा॒ उद॑तिष्ठ॒न्गवा॑-
मे॒वैन॑ न्या॒यम॑पिनीय॒ गा वैद॑य॒तीन्द्रा॑य॒ मन्यु॑मते॒ मन॑स्वते
पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं॒ निर्वपे॑त्सङ्ग्रामे॒ सं य॑त्त इन्द्रि॒येण॒ वै
म॒न्युना॒ मन॑सा सङ्ग्रामं ज॑य॒तीन्द्र॑मे॒व म॑न्युमन्तं॒ मन॑स्वन्तः॒ स्वेन॑
भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धाव॑ति॒ स ए॒वास्मि॑न्निन्द्रि॒यं म॒न्युं मनो॑ दधाति॒ जय॑ति॒
त॒ (४१)

सङ्ग्राममे॒तामे॒व निर्वपे॑द्यो ह॒तम॑नाः स्व॒यं पा॑प इ॒व
स्यादे॑तानि॒ हि वा ए॒तस्मा॑दप॒क्रान्ता॒न्यथै॑ष ह॒तम॑नाः स्व॒यं पा॑प
इन्द्र॑मे॒व म॑न्युमन्तं॒ मन॑स्वन्तः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धाव॑ति॒ स

ए॒वास्मिन्निन्द्रि॒यं म॒न्युं मनो॑ दधाति॒ न ह॒तम॑नाः स्व॒यं पा॑पो
भव॒तीन्द्रा॑य दा॒त्रे पु॒रोडा॑शमेकादशकपालं॒ निर्व॑पे॒द्यः का॒मये॑त॒
दान॑कामा मे प्र॒जाः स्यु॒- (४२)

रितीन्द्र॑मे॒व दा॒तार॑ः स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॒
दान॑कामाः प्र॒जाः करो॑ति॒ दान॑कामा अ॒स्मै प्र॒जा भ॑व॒न्तीन्द्रा॑य प्रदा॒त्रे
पु॒रोडा॑शमेकादशकपालं॒ निर्व॑पे॒द्यस्मै॒ प्रत्त॑मिव॒ सन्न॑ प्रदी॒येतेन्द्र॑मे॒व
प्रदा॑तार॑ः स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मै॒ प्रदा॑पय॒तीन्द्रा॑य
सु॒त्राम्णो॑ पु॒रोडा॑शमेकादशकपालं॒ निर्व॑पे॒दपरु॑द्धो वा- (४३)

उ॒परु॑द्धमा॒नो वेन्द्र॑मे॒व सु॒त्रामा॑णः स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒
स ए॒वैनं॑ त्रायते॒ऽनपरु॑द्धो भ॑व॒तीन्द्रो॒ वै स॒दृङ् दे॒वता॑भिरासी॒त्स न
व्या॒वृ॒तम॑गच्छ॒त्स प्र॒जाप॑तिमुपा॒धाव॑त्तस्मा॒ ए॒तमै॒न्द्रमे॒काद॑शकपालं॒
नि॒र॒व॒प॒त्तेनै॒वास्मिन्निन्द्रि॒यम॑दधाच्छ॒क्करी॑ या॒ज्यानु॒वाक्ये॑ अकरो॒द्वज्रो॑
वै श॒क्करी॑ स ए॒नं वज्रो॑ भू॒त्या ऐ॒न्ध (४४)

सोऽभ॑व॒त्सोऽबि॑भेद्भू॒तः प्र॒ मा ध॑क्ष्यतीति॒ स प्र॒जाप॑तिं
पु॒नरु॒पा॒धाव॑त्स प्र॒जाप॑तिः श॒क्क॒र्या अ॒धि रे॒वतीं॑ नि॒र॒मिमी॑त॒
शान्त्या॑ अ॒प्र॒दाहा॑य॒ योऽल॑ः श्रि॒ये स॒न्ध॒स॒दृङ्ख॑समा॒नैः स्या॑त्तस्मा॒
ए॒तमै॒न्द्रमे॒काद॑शकपालं॒ निर्व॑पे॒दिन्द्र॑मे॒व स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑ धावति॒
स ए॒वास्मिन्निन्द्रि॒यं द॑धाति॒ रे॒वतीं॑ पु॒रोनु॒वाक्या॑ भवति॒ शान्त्या॑
अ॒प्र॒दाहा॑य॒ श॒क्करी॑ या॒ज्या वज्रो॑ वै श॒क्करी॑ स ए॒नं वज्रो॑ भू॒त्या

इन्धे भवत्येव॥ (४५)

अपि तश्च स्युर्वेन्ध भवति चतुर्दश च॥ [८]

आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेदभिचरन्त्सरस्वत्याज्य-
भागा स्याद्बार्हस्पत्यश्चरुर्यदाग्नावैष्णव एकादशकपालो
भवत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चैवैनं यज्ञेन
चाभिचरति सरस्वत्याज्यभागा भवति वाग्वै सरस्वती
वाचैवैनमभिचरति बार्हस्पत्यश्चरुर्भवति ब्रह्म वै देवानां
बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनमभिचरति (४६)

प्रति वै पुरस्तादभिचरन्तमभिचरन्ति द्वे द्वे पुरोनुवाक्ये
कुर्यादतिप्रयुक्त्या एतयैव यजेताभिचर्यमाणो देवताभिरेव देवताः
प्रतिचरति यज्ञेन यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्म स देवताश्चैव
यज्ञं च मद्धतो व्यवसर्पति तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति
नैनमभिचरन्त्स्तृणुत आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेद्यं यज्ञो
नो- (४७)

पुनर्मेदग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञोऽग्निं चैव विष्णुं च स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै यज्ञं प्रयच्छत उपैनं यज्ञो
नमत्याग्नावैष्णवं घृते चरुं निर्वपेच्चक्षुष्कामोऽग्रेर्वै चक्षुषा मनुष्या
वि पश्यन्ति यज्ञस्य देवा अग्निं चैव विष्णुं च स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवा- (४८)

स्मिञ्चक्षुर्धत्तश्चक्षुष्मानेव भवति धेन्वै वा एतद्रेतो
यदाज्यमनन्दुहस्तण्डुला मिथुनादेवास्यै चक्षुः प्रजनयति
घृते भवति तेजो वै घृतं तेजश्चक्षुस्तेजसैवास्यै तेजश्चक्षुरवरुन्ध
इन्द्रियं वै वीर्यं वृद्धे भ्रातृव्यो यजमानोऽयं जमानस्याद्धरकल्पां
प्रति निर्वपेद्भ्रातृव्ये यजमाने नास्येन्द्रियं (४९)

वीर्यं वृद्धे पुरा वाचः प्रवदितो निर्वपेद्वावत्येव वाक्तामप्रोदितां
भ्रातृव्यस्य वृद्धे तामस्य वाचं प्रवदन्तीमन्या वाचोऽनु
प्रवदन्ति ता इन्द्रियं वीर्यं यजमाने दधत्याग्नावैष्णव-
मष्टाकपालं निर्वपेत्प्रातः सवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा
स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यदष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रं
प्रातः सवनं प्रातः सवनमेव तेनाऽऽप्रो- (५०)

त्याग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेन्माध्यन्दिनस्य सवनस्या-
काले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यदेकादशकपालो
भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टुत्रैष्टुभं माध्यन्दिनं सवनं माध्यन्दिनमेव
सवनं तेनाऽऽप्रोत्याग्नावैष्णवं द्वादशकपालं निर्वपेत्तृतीयसवनस्या-
काले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पत्यश्चरुर्यद्द्वादशकपालो
भवति द्वादशाक्षरा जगती जागृतं तृतीयसवनं तृतीयसवनमेव
तेनाऽऽप्रोति देवताभिरेव देवताः (५१)

प्रतिचरति यज्ञेन यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्मं कपालैरेव

छन्दाऽस्याप्रोति पुरोडाशैः सर्वानानि मैत्रावरुणमेकंकपालं
निर्वपेद्वृषायै काले यैवासौ भ्रातृव्यस्य वशाऽनूबन्ध्या सो
एवैषैतस्यैकंकपालो भवति नहि कपालैः पशुमर्हत्याप्तुम्॥ (५२)

ब्रह्मणैवेनम्भिचरति यज्ञो न तावेवास्यान्द्रियमाप्रोति देवताः सुसत्रिश्च॥ [९]

असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा
एत९ सोमारौद्रं चरुं निर्वपन्तेनैवास्मिन्नुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः
स्यात्तस्मा एत९ सोमारौद्रं चरुं निर्वपेत्सोमं चैव रुद्रं च स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसन्त्यतो ब्रह्मवर्चस्यैव
भवति तिष्यापूर्णमासे निर्वपेद्भुद्रो- (५३)

वै तिष्यः सोमः पूर्णमासः साक्षादेव ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे
परिश्रिते याजयति ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै श्वेतायै श्वेतवन्ध्यायै
दुग्धं मथितमाज्यं भवत्याज्यं प्रोक्षणमाज्येन मार्जयन्ते यावदेव
ब्रह्मवर्चसं तत्सर्वं करोत्यति ब्रह्मवर्चसं क्रियत इत्याहुरीश्वरो
दुश्चर्मा भवितोरिति मानवी ऋचौ धार्य्ये कुर्याद्यद्वै किं च
मनुरवदत्तद्वैषजं (५४)

भेषजमेवास्मै करोति यदि बिभीयाद्दुश्चर्मा भविष्यामीति
सोमापौष्णं चरुं निर्वपेत्सौम्यो वै देवतया पुरुषः पौष्णाः पशवः
स्वयैवास्मै देवतया पशुभिस्त्वचं करोति न दुश्चर्मा भवति

सोमारौद्रं चरुं निर्वपेत्प्रजाकामः सोमो वै रेतोधा अग्निः प्रजानां
प्रजनयिता सोमं एवास्मै रेतो दधात्यग्निः प्रजां प्रजनयति
विन्दते" (५५)

प्रजा९ सोमारौद्रं चरुं निर्वपेदभिचरन्त्सौम्यो वै देवतया पुरुष
एष रुद्रो यदग्निः स्वाया एवैनं देवतायै निष्क्रीय रुद्रायपि दधाति
ताजगार्तिमाच्छति सोमारौद्रं चरुं निर्वपेज्योगामयावी सोमं वा
एतस्य रसो गच्छत्यग्निः शरीरं यस्य ज्योगामयति सोमादेवास्य
रसं निष्क्रीणात्यग्नेः शरीरमुत यदी- (५६)

तासुर्भवति जीवत्येव सोमारुद्रयोर्वा एतं ग्रसितं होता
निष्विदति स ईश्वर आर्तिमार्तोरनृद्वान् होत्रा देवो वह्निर्वा
अनृद्वान् वह्निर्होता वह्निनैव वह्निमात्मानं स्पृणोति सोमारौद्रं
चरुं निर्वपेद्यः कामयेत स्वैऽस्मा आयतने भ्रातृव्यं जनयेयमिति
वेदिं परिगृह्याद्धमुद्धन्याद्धं नार्द्धं बर्हिषः स्तृणीयाद्धं
नार्द्धमिद्धस्याध्याद्ध्याद्धं न स्व एवास्मा आयतने भ्रातृव्यं
जनयति॥ (५७)

रुद्रो भेषजं विन्दते यदि स्तृणीयाद्धं द्वादश च॥ [१०]

ऐन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालं ग्रामकाम
इन्द्रं चैव मरुतंश्च स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै
सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवत्याहवनीयं ऐन्द्रमधिश्रयति

गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै सप्तकपालो मारुतो
भवति सप्तगणा वै मरुतो गणश एवास्मै सजातानवरुन्धेऽनूच्यमानं
आसादयति विशमेवा- (५८)

स्मा अनुवर्त्मानं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत क्षत्राय च
विशे च समदं दद्यामित्यैन्द्रस्यावद्यन्ब्रूयादिन्द्रायानु ब्रूहीत्याश्राव्यं
ब्रूयान्मरुतो यजेति मारुतस्यावद्यन्ब्रूयान्मरुद्ध्योऽनुब्रूहीत्याश्राव्यं
ब्रूयादिन्द्रं यजेति स्व एवैभ्यो भागधेये समदं दधाति
वितृंहाणास्तिष्ठन्त्येतामेव (५९)

निर्वपेद्यः कामयेत कल्पैरन्निति यथादेवतमवदाय यथादेवतं
यजेद्भागधेयेनैवानान् यथायथं कल्पयति कल्पन्त एवैन्द्रमेकादश-
कपालं निर्वपेद्वैश्वदेवं द्वादशकपालं ग्रामकाम इन्द्रं चैव विश्वांश्च
देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति
ग्राम्येव भवत्यैन्द्रस्यावदाय वैश्वदेवस्यावद्येदथैन्द्रः स्यो- (६०)

परिष्ठादिन्द्रियेणैवास्मा उभयतः सजातान्परिगृह्णात्युपाधाय्य-
पूर्वयं वासो दक्षिणा सजातानामुपहित्यै पृश्निंयै दुग्धे प्रियङ्गवं
चरुं निर्वपेन्मरुद्ध्यो ग्रामकामः पृश्निंयै वै पयंसो मरुतो जाताः
पृश्निंयै प्रियङ्गवो मारुताः खलु वै देवतया सजाता मरुत एव
स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव
भवति प्रियवती याज्यानुवाक्ये (६१)

भवतः प्रियमेवैनं॑ समानानां॑ करोति द्विपदां पुरोनुवाक्यां
भवति द्विपदं एवावरुन्धे चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव पशूनव-
रुन्धे देवासुराः सं यत्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्ते ३-
ऽन्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाश्चतुर्धा व्यक्रामन्नग्निर्वसुभिः सोमो
रुद्रैरिन्द्रो मरुद्विर्वरुण आदित्यैः स इन्द्रः प्रजापतिमुपाधावत्तमे-
(६२)

तया संज्ञान्याऽयाजयेदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेत्सोमाय रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेका-
दशकपालं वरुणायाऽऽदित्यवते चरुं ततो वा इन्द्रं देवा
ज्यैष्ठ्यायाभि समंजानत यः समानैर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतया
संज्ञान्या याजयेदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्सोमाय
रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं वरुणायाऽ-
ऽदित्यवते चरुमिन्द्रमेवैनं भूतं ज्यैष्ठ्याय समाना अभिसञ्जानते
वसिष्ठः समानानां॑ भवति॥ (६३)

विशमेव तिष्ठन्त्येतामेवाथैन्द्रस्य याज्यानुवाक्ये तं वरुणाय चतुर्दश च॥ [११]

हिरण्यगर्भ आपो ह यत्प्रजापते। स वैद पुत्रः पितरं
स मातरं स सूनुर्भुवत्स भुवत्पुनर्मघः। स द्यामौर्णोदन्तरिक्षं
स सुवः स विश्वा भुवो अभवत्स आऽभवत्। उदुत्यं चित्रम्।
सप्रब्रवन्नवीयसाऽग्ने द्युम्नेन सं यतां। बृहत्तन्थ भानुना॑। निकाव्यां

वेधसः शश्वतस्करहस्ते दधानो - (६४)

नर्या पुरूणि। अग्निर्भुवद्रयिपती रयीणां सत्रा चक्राणो
अमृतानि विश्वा। हिरण्यपाणिमृतये सवितारमुप ह्वये। स चेत्ता
देवता पदम्। वाममद्य सवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे वाममस्मभ्यं
सावीः। वामस्य हि क्षयस्य देव भूररया धिया वामभार्जः स्याम।
बडित्था पर्वतानां खिद्रं बिभर्षि पृथिवि। प्र या भूमि प्रवत्वति
महा जिनोषि (६५)

महिनि। स्तोमासस्त्वा विचारिणि प्रतिष्ठोभन्त्यक्तुभिः। प्र या
वाजं न हेषन्तं पेरुमस्यस्यर्जुनि। ऋदूदरेण सख्या सचेय यो
मा न रिष्येद्वर्यश्च पीतः। अयं यः सोमो न्यधाय्यस्मे तस्मा इन्द्रं
प्रतिरमेम्यच्छं। आपान्तमन्युस्तृपलंप्रभर्मा धुनिः शिमीवाञ्छरुमां
ऋजीषी। सोमो विश्वान्यतसा वनानि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानानि देभुः।
प्र (६६)

सुवानः सोमं ऋतयुश्चिकेतेन्द्राय ब्रह्म जमदग्निर्चर्चन्। वृषा
यन्तासि शवसस्तुरस्यान्तर्यच्छं गृणते धृत्रं दृहं। सबाधस्ते मदं
च शुष्मयं च ब्रह्म नरो ब्रह्मकृतः सपर्यन्त। अर्को वा यत्तुरते
सोमचक्षास्तत्रेदिन्द्रो दधते पृथ्सु तुर्याम्। वर्षद्वे विष्णवास आ
कृणोमि तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट हव्यम्। (६७)

वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरो मे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः।

प्र तत्ते अद्य शिपिविष्ट नामार्यः शंसामि वयुनानि विद्वान्। तं त्वा
गृणामि त्वसमतवीयान्क्षयन्तमस्य रजंसः पराके। किमित्ते विष्णो
परिचक्ष्य भूत्प्रयद्ववक्षे शिपिविष्टो अस्मि। मा वर्षो अस्मदपंगूह
एतद्यदन्यरूपः समिथे बभूथ। (६८)

अग्ने दा दाशुषे रयिं वीरवन्तं परीणसम्। शिशिहि नः सूनुमतः।
दा नो अग्ने शतिनो दाः सहस्रिणो दुरो न वाजः श्रुत्या अपावृधि।
प्राची द्यावापृथिवी ब्रह्मणा कृधि सुवर्ण शुक्रमुषसो विदिद्युतुः।
अग्निर्दा द्रविणं वीरपेशा अग्निर्ऋषिं यः सहस्रां सनोति। अग्निर्दिवि
हव्यमाततानाग्नेर्धामानि विभृता पुरुत्रा। मा (६९)

नो मर्द्धीरा तू भर। घृतं न पूतं तनूररेपाः शुचि हिरण्यम्।
तत्ते रुक्मो न रोचत स्वधावः। उभे सुश्चन्द्र सर्पिषो दर्वी श्रीणीष
आसनि। उतो न उत्पुपूर्या उक्थेषु शवसस्पत इषः स्तोतृभ्य आ
भर। वायो शतः हरीणां युवस्व पोष्याणाम्। उत वा ते सहस्रिणो
रथ आ यातु पाजंसा। प्र याभिर्- (७०)

यासि दाश्वाः समच्छां नियुद्विर्वायविष्टये दुरोणे। नि नो रयिः
सुभोजंसं युवेह नि वीरवद्रव्यमश्वियं च राधः। रेवतीर्नः सधमाद
इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम। रेवाः इद्रेवतः स्तोता
स्यात्त्वावतो मघोनः। प्रेदु हरिवः श्रुतस्य॥ (७१)

[प्रजापतिस्ताः सृष्टा अग्नये पथिकृतेऽग्नये कामायाग्नयेऽन्नवते वैश्वानरमादित्यं चरुमैन्द्रं चरुमिन्द्रायान्वृजव
आग्नावैष्णवमसौ सोमारौद्रमैन्द्रमेकादशकपालं हिरण्यगर्भो द्वादश॥ (१२) प्रजापतिर्ग्नये कामायाभि सम्भवतो
यो विद्विषाणयोरिन्द्रो सन्नह्येदाग्नावैष्णवमुपरिष्टाद्यासिं दत्त्वां समेकंसततिः॥ (७१) प्रजापतिः प्रेदुं हरिवः
श्रुतस्य॥]

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

आदित्येभ्यो भुवद्वद्भ्यश्चरुं निर्वपेद्भूतिकाम आदित्या वा एतं
भूत्यै प्रति नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यादित्यानेव
भुवद्वत्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं भूतिं गमयन्ति
भवत्येवाऽऽदित्येभ्यो धारयद्वद्भ्यश्चरुं निर्वपेदपरुद्धो वाऽपरुध्यमानो
वाऽऽदित्या वा अपरोद्धार आदित्या अवगमयितार आदित्यानेव
धारयद्वत्तः (१)

स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं विशि दाध्रत्यनपरुध्यो
भवत्यदितेऽनु मन्यस्वेत्यपरुध्यमानोऽस्य पदमा ददीतेयं
वा अदितिरियमेवास्मै राज्यमनु मन्यते सत्याशीरित्याह
सत्यामेवाऽऽशिषं कुरुत इह मन इत्याह प्रजा एवास्मै समनसः
करोत्युप प्रेतं मरुत - (२)

सुदानव एना विस्पतिनाभ्यंमुं राजानमित्याह मारुती वै

विङ्क्षोष्ठो वि॒श॒पतिर्वि॒शैवैन॑ ५ रा॒ष्ट्रेण॒ सम॑र्धयति॒ यः प॒रस्ता॑द्वा॒म्यवा॒दी
स्यात्तस्य॑ गृ॒हाद्वी॒हीना ह॑रेच्छु॒क्लाः ६ श्र॑ कृ॒ष्णाः ७ श्र॑ वि चि॒नुया॒द्ये शु॒क्लाः
स्युस्तमा॑दित्यं च॒रुं निर्व॑पेदादित्या वै दे॒वत॑या॒ विद्वि॑शमे॒वाव॑ गच्छु-
(३)

त्यव॑गतास्य॒ विड॑न॒वगत॑ ५ रा॒ष्ट्रमि॒त्याहु॑र्ये कृ॒ष्णाः स्युस्तं॑ वा॒रुणं॑
च॒रुं निर्व॑पेद्वा॒रुणं॑ वै रा॒ष्ट्रमु॒भे ए॒व वि॒शं च॑ रा॒ष्ट्रं चा॒व गच्छ॑ति॒ यदि॒
ना॒वगच्छे॑दि॒मम॑ह॒मादि॒त्येभ्यो॑ भा॒गं निर्व॑पा॒म्यामुष्मा॑द॒मुष्यै॑ वि॒शो-
ऽव॑गन्तो॒रिति॑ निर्व॑पेदादित्या ए॒वैनं॑ भा॒गधे॑यं प्रे॒प्सन्तो॒ वि॒शम॑व॒ (४)

गम॑यन्ति॒ यदि॒ ना॒वगच्छे॑दा॒श्वत्था॑न्म॒यूखा॑न्स॒प्त म॑ध्यमे॒षाया॒मुप॑
ह॒न्यादि॑द॒मह॑मा॒दि॒त्यान्ब॒ध्रा॒म्यामुष्मा॑द॒मुष्यै॑ वि॒शोऽव॑गन्तो॒रित्या॑-
दि॒त्या ए॒वैनं॑ ब॒द्धवी॑रा॒ वि॒शम॑व॒ गम॑यन्ति॒ यदि॒ ना॒वगच्छे॑दे॒तमे॒वा-
ऽऽदि॒त्यं च॒रुं निर्व॑पेदि॒ध्मेऽपि॑ म॒यूखा॑न्सं न॒ह्येद॑नप॒रुध्य॑मे॒वाव॑
गच्छ॑त्या॒श्वत्था॑ भवन्ति॒ म॒रुतां॑ वा ए॒तदो॒जो यद॑श्व॒त्थ ओज॑सै॒व
वि॒शम॑व॒ गच्छ॑ति स॒प्त भ॑वन्ति स॒प्तग॑णा॒ वै म॒रुतो॑ ग॒णश॑ ए॒व
वि॒शम॑व॒ गच्छ॑ति॥ (५)

धारय॑द्वतो म॒रुतो॑ गच्छ॑ति॒ वि॒शम॑वे॒तद॒ष्टाद॑श च॥ [१]

दे॒वा वै मृ॒त्योर्बि॒भयु॑स्ते प्र॒जाप॑ति॒मुपा॑धाव॒न्तेभ्य॑ ए॒तां
प्रा॒जाप॑त्या ५ श॒तकृ॑ष्णलां॒ निर्व॑प॒त्तयै॒वैष्व॑मृ॒तम॑दधा॒द्यो
मृ॒त्योर्बि॒भीया॑त्तस्मा॑ ए॒तां प्रा॒जाप॑त्या ५ श॒तकृ॑ष्णलां॒ निर्व॑पेत्प्र॒जा-

प॑तिमे॒व स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स ए॒वास्मि॒न्नायु॑र्दधाति॒
सर्व॑मायु॑रेति॒ श॒तकृ॑ष्णला भवति॒ श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑य॒
आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये (६)

प्रति॑ तिष्ठति घृ॒ते भ॑व॒त्यायुर्वै॑ घृ॒तम॒मृत॒ः हिर॑ण्य॒मायु॑श्चैवा॒
स्मा॑ अ॒मृतं॑ च स॒मीची॑ दधाति॒ च॒त्वारि॑चत्वारि॒ कृ॑ष्णला॒न्यव॑
द्यति॒ चतुर॑वत्तस्याऽऽस्या॑ एक॒धा ब्र॑ह्मण॒ उप॑ ह॒रत्ये॑कधैव॒
यज॑मान॒ आयु॑र्दधात्य॒सावा॑दित्यो न व्य॒रोचत॑ तस्मै॒ देवाः॑
प्राय॑श्चित्तिमैच्छु॒न्तस्मा॑ ए॒तः सौ॒र्यं च॒रुं निर॑वप॒न्तेनै॒वास्मि॒ (७)

त्रुच॑मदधुर्यो ब्र॒ह्मव॑र्च॒सका॑मः स्यात्तस्मा॑ ए॒तः सौ॒र्यं
च॒रुं निर्व॑पेद॒मुमे॒वाऽऽदि॒त्यः स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स
ए॒वास्मि॒न्ब्रह्म॑व॒र्चसं॑ दधाति॒ ब्रह्म॑व॒र्चस्यै॒व भ॑वत्यु॒भयतो॑ रु॒क्मौ भ॑वत॒
उ॒भयत॑ ए॒वास्मि॒त्रुचं॑ दधाति॒ प्रया॒जेप्र॑याजे॒ कृ॑ष्णलं॒ जुहो॑ति दि॒ग्भ्य
ए॒वास्मै॑ ब्रह्मव॒र्चसम॑व॒ रुन्ध॑ आग्ने॒यम॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पे॒त्सावि॒त्रं
द्वा॑द॒शक॑पालं॒ भूम्यै॑ (८)

च॒रुं यः का॒मये॑त् हिर॑ण्यं वि॒न्देय॒ हिर॑ण्यं॒ मोप॑
नमे॑दिति॒ यदा॑ग्ने॒यो भ॑व॒त्याग्ने॒यं वै हिर॑ण्यं॒ यस्यै॒व हिर॑ण्यं
तेनै॒वैन॑द्वि॒न्दते॒ सावि॒त्रो भ॑वति॒ सवि॒तृप्र॑सूत॒ एवैन॑द्वि॒न्दते॒ भूम्यै॑
च॒रुर्भ॑वत्य॒स्यामे॒वैन॑द्वि॒न्दत॒ उपै॑न॒ः हिर॑ण्यं नमति॒ वि॒ वा ए॒ष
इन्द्रि॑येण॒ वी॒र्ये॑ण॒र्ध्यते॒ यो हिर॑ण्यं वि॒न्दत॑ ए॒ता- (९)

मेव निर्वपेद्धिरण्यं वित्त्वा नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृध्यत एतामेव
 निर्वपेद्यस्य हिरण्यं नश्येद्यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव
 हिरण्यं तेनैवैनद्विन्दति सावित्रो भवति सवितृप्रसूत एवैनद्विन्दति
 भूम्यै चरुर्भवत्यस्यां वा एतन्नश्यति यन्नश्यत्यस्यामेवैनद्विन्दीन्द्र-
 (१०)

स्त्वष्टुः सोममभीषहापिबत्स विष्वङ्वाच्छत्स इन्द्रियेण
 सोमपीथेन व्यार्ध्यत स यदूर्ध्वमुदवमीत्ते श्यामाका अभवन्त्स
 प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एत९ सोमेन्द्र३ श्यामाकं चरुं
 निर्वपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रिय९ सोमपीथमदधाद्वि वा एष इन्द्रियेण
 सोमपीथेनार्ध्यते यः सोमं वर्मिति यः सोमवामी स्यात्तस्मा- (११)

एत९ सोमेन्द्र३ श्यामाकं चरुं निर्वपेत्सोमं चैवेन्द्रं च स्वेन
 भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रिय९ सोमपीथं धत्तो नेन्द्रियेण
 सोमपीथेन व्यृध्यते यत्सौम्यो भवति सोमपीथमेवाव रुन्धे यदैन्द्रो
 भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव सोमपीथमव रुन्धे श्यामाको
 भवत्येष वाव स सोमः (१२)

साक्षादेव सोमपीथमव रुन्धेऽग्नये दात्रे पुरोडाशमष्टाकपालं
 निर्वपेदिन्द्राय प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं पशुकामोऽग्निरेवास्मै
 पशून्प्रजनयति वृद्धानिन्द्रः प्र यच्छति दधि मधु घृतमापो धाना
 भवन्त्येतद्वै पशूना९ रूप९ रूपेणैव पशूनव रुन्धे पञ्चगृहीतं भवति
 पाङ्गा हि पशवो बहुरूपं भवति बहुरूपा हि पशवः (१३)

समृद्धौ प्राजापत्यं भवति प्राजापत्या वै पशवः प्रजा-
पतिरेवास्मै पशून् जनयत्यात्मा वै पुरुषस्य मधु यन्मध्वग्नौ
जुहोत्यात्मानमेव तद्यजमानोऽग्नौ प्र दधाति पङ्क्तौ याज्यानुवाक्ये
भवतः पाङ्क्तः पुरुषः पाङ्क्ताः पशव आत्मानमेव मृत्योर्निष्क्रीय
पशूनव रुन्धे॥ (१४)

इन्द्रियंऽस्मिन्भूम्या एतामिन्द्रः स्यात्तस्मै सोमो बहुरूपा हि पशव एकचत्वारिंशच्च॥ — [२]

देवा वै सत्रमासतर्द्धिपरिमितं यशस्कामास्तेषां सोमं
राजानं यशं आर्च्छथ्स गिरिमुदैत्तमग्निरनूदैत्तावग्नीषोमौ समभवतां
ताविन्द्रो यज्ञविभ्रष्टोऽनु परैत्तावब्रवीद्याजयतं मेति तस्मा
एतामिष्टिं निर्वपतामाग्नेयमष्टाकपालमैन्द्रमेकादशकपालं सौम्यं
चरुं तयैवास्मिन्तेज - (१५)

इन्द्रियं ब्रह्मवर्चसमधत्तां यो यज्ञविभ्रष्टः स्यात्तस्मा एतामिष्टिं
निर्वपेदाग्नेयमष्टाकपालमैन्द्रमेकादशकपालं सौम्यं चरुं यदाग्नेयो
भवति तेज एवास्मिन्तेन दधाति यदैन्द्रो भवतीन्द्रियमेवास्मिन्तेन
दधाति यथसौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेनाऽऽग्नेयस्य च सौम्यस्य चैन्द्रे
समाश्लेषयेत्तेजश्चैवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं च समीचीं (१६)

दधात्यग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपेद्यं कामो नोपनमेदा-
ग्नेयो वै ब्राह्मणः स सोमं पिबति स्वामेव देवतां स्वेन भागधेयेनोप-
धावति सैवैनं कामेन समर्धयत्युपैनं कामो नमत्यग्नीषोमीयमष्टा-

कंपालं निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामोऽग्नीषोमावेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं धत्तो ब्रह्मवर्चस्येव (१७)

भवति यदृष्टाकंपालस्तेनाऽऽग्नेयो यच्छामाकस्तेन सौम्यः
समृद्धौ सोमाय वाजिने श्यामाकं चरुं निर्वपेद्यः क्लैव्याद्विभीयाद्रेतो
हि वा एतस्माद्वाजिनमपक्रामत्यथैष क्लैव्याद्विभाय सोममेव
वाजिनः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्नेतो
वाजिनं दधाति न क्लीबो भवति ब्राह्मणस्पृत्यमेकादशकपालं
निर्वपेद्ब्रामकामो - (१८)

ब्रह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
सजातान्म्र यच्छति ग्राम्येव भवति गुणवती याज्यानुवाक्ये भवतः
सजातैरेवैनं गुणवन्तं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत ब्रह्मन्विशं
वि नाशयेयमिति मारुती याज्यानुवाक्ये कुर्याद्ब्रह्मन्नेव विशं वि
नाशयति॥ (१९)

तेजः समीचीं ब्रह्मवर्चस्येव ग्रामकामस्त्रिचत्वारिंशच्च॥ [३]

अर्यम्णे चरुं निर्वपेत्सुवर्गकामोऽसौ वा आदित्योऽर्यमा-
र्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं सुवर्गं
लोकं गमयत्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत दानकामा मे
प्रजाः स्युरित्यसौ वा आदित्योऽर्यमा यः खलु वै ददाति
सौऽर्यमार्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवा- (२०)

स्मै दानकामाः प्रजाः करोति दानकामा अस्मै प्रजा
 भवन्त्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत स्वस्ति जनतामियामित्यसौ
 वा आदित्योऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं
 तद्रमयति यत्र जिगमिषतीन्द्रो वै देवानामानुजावर आसीत्स
 प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं नि- (२१)

रवपत्तेनैवैनमग्रं देवतानां पर्यणयद्बुध्रवती अग्रवती
 याज्यानुवाक्ये अकरोद्बुध्रादेवैनमग्रं पर्यणयद्यो राजन्यं आनुजावरः
 स्यात्तस्मा एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेन
 भागधेयेनोप धावति स एवैनमग्रं समानानां परिणयति बुध्रवती
 अग्रवती याज्यानुवाक्ये भवतो बुध्रादेवैनमग्रं- (२२)

परिणयत्यानुषूको भवत्येषा ह्येतस्य देवता य आनुजावरः
 समृद्धौ यो ब्राह्मण आनुजावरः स्यात्तस्मा एतं बार्हस्पत्यमानुषूकं
 चरुं निर्वपेद्बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनमग्रं
 समानानां परिणयति बुध्रवती अग्रवती याज्यानुवाक्ये भवतो
 बुध्रादेवैनमग्रं परिणयत्यानुषूको भवत्येषा ह्येतस्य देवता य
 आनुजावरः समृद्धौ॥ (२३)

एव निरग्रमेतस्य चत्वारि च॥ [४]

प्रजापतेस्त्रयस्त्रिंशद्बुहितरं आसन्ताः सोमाय राज्ञे-

ऽददात्तासां॑ रोहिणीमुपैत्ता ईर्ष्यन्तीः पुनरगच्छन्ता अन्वैत्ताः
 पुनरयाचत ता अस्मै न पुनरददात्सोऽब्रवीदृतममीष्व यथा
 समावच्छ उपैष्याम्यथ ते पुनर्दास्यामीति स ऋतमामीत्ता अस्मै
 पुनरददात्तासां॑ रोहिणीमेवोपै- (२४)

त्तं यक्ष्म आर्च्छद्राजानं यक्ष्म आरदिति तद्राजयक्ष्मस्य जन्म
 यत्पापीयानभवत्तत्पापयक्ष्मस्य यज्ञायाभ्योऽविन्दत्तज्ञायेन्यस्य य
 एवमेतेषां यक्ष्माणां जन्म वेद नैनमेते यक्ष्मा विन्दन्ति स एता एव
 नमस्यन्नुपाधावत्ता अब्रुवन्वरं वृणामहै समावच्छ एव न उपाय
 इति तस्मा एत- (२५)

मादित्यं चरुं निरवपन्तेनैवैनं पापाथ्स्रामादमुञ्चन् यः
 पापयक्ष्मगृहीतः स्यात्तस्मा एतमादित्यं चरुं निर्वपेदादित्यानेव
 स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं पापाथ्स्रामान्मुञ्चन्त्यमावास्यायां
 निर्वपेदमुमेवैनमाप्यायमानमन्वा प्याययति नवोनवो भवति जाय-
 मान इति पुरोनुवाक्या भवत्यायुरेवास्मिन्तया दधाति यमादित्या
 अ॒शुमा॑प्याययन्तीति याज्यैवैनमेतया प्याययति॥ (२६)

एवोपैतमस्मिन्नयोदश च॥

[५]

प्रजापतिर्देवेभ्योऽन्नाद्यं व्यादिशत्सोऽब्रवीद्यदिमाँल्लोका-
 नभ्यतिरिच्यातै तन्ममाँसदिति तदिमाँल्लोकानभ्यत्यरिच्यतेन्द्रः
 राजानमिन्द्रमधिराजमिन्द्रः स्वराजानं ततो वै स इमाँल्लोकाँस्त्रेधा-

दुहत्तत्रिधातौस्त्रिधातुत्वं यं कामयेताऽन्नादः स्यादिति तस्मा एतं
त्रिधातुं निर्वपेदिन्द्राय राज्ञे पुरोडाश- (२७)

मेकादशकपालमिन्द्रायाऽधिराजायेन्द्राय स्वराज्ञेऽयं वा इन्द्रो
राजायमिन्द्रोऽधिराजोऽसाविन्द्रः स्वराडिमानेव लोकान्स्वेन
भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं प्र यच्छन्त्यन्नाद एव भवति
यथा वत्सेन प्रत्तां गां दुह एवमेवेमाँल्लोकान्प्रत्तान्काममन्नाद्यं
दुह उत्तानेषु कपालेष्वधि श्रयत्ययातयामत्वाय त्रयः पुरोडाशा
भवन्ति त्रय इमे लोका एषां लोकानामास्या उत्तरउत्तरो
ज्यायान्भवत्येवमिव हीमे लोकाः समृद्धौ सर्वेषामभिगमयन्नव
द्यत्यछम्बद्वारं व्यत्यासमन्वाहाऽनिर्दाहाय॥ (२८)

पुरोडाशत्रयः षड्विंशतिश्च॥

[६]

देवासुराः संयत्ता आसन्तां देवानसुरा अजयन्ते देवाः
पराजिग्याना असुराणां वैश्यमुपायन्तेभ्य इन्द्रियं वीर्यमपा-
क्रामत्तदिन्द्रोऽचायत्तदन्वपाक्रामत्तदेवरुधं नाशक्रोत्तदस्मा-
दभ्यर्धोऽचरत्स प्रजापतिमुपाधावत्तमेतया सर्वपृष्ठयाऽयाजयत्त-
यैवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यमदधाद्य इन्द्रियकामो - (२९)

वीर्यकामः स्यात्तमेतया सर्वपृष्ठया याजयेदेता एव देवताः
स्वेन भागधेयेनोप धावति ता एवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं दधति
यदिन्द्राय रथन्तराय निर्वपति यदेवाग्नेस्तेजस्तदेवाव रुन्धे

यदिन्द्राय॑ बार॒हताय॑ यदे॒वेन्द्र॑स्य तेज॒स्तदे॒वाव॑ रुन्धे॒ यदिन्द्रा॑य
वैरू॒पाय॑ यदे॒व स॑वि॒तुस्तेज॒स्त- (३०)

दे॒वाव॑ रुन्धे॒ यदिन्द्रा॑य वैरा॒जाय॑ यदे॒व धा॒तुस्तेज॒स्तदे॒वाव॑ रुन्धे॒
यदिन्द्रा॑य शा॒क॒राय॑ यदे॒व म॒रुतां॑ तेज॒स्तदे॒वाव॑ रुन्धे॒ यदिन्द्रा॑य
रैव॒ताय॑ यदे॒व बृ॒हस्प॑ते॒स्तेज॒स्तदे॒वाव॑ रुन्ध ए॒ताव॑न्ति॒ वै तेजा॑ंसि
तान्ये॒वाव॑ रुन्ध उ॒त्ता॒नेषु॑ क॒पाले॒ष्वधि॑ श्रय॒त्यया॑तयाम॒त्वाय॑ द्वा॒दश॑-
क॒पालः पुरो॒डाशो॑ - (३१)

भवति॑ वैश्वदे॒वत्वाय॑ सम॒न्तं पर्य॑व॒द्यति॑ सम॒न्तमे॒वेन्द्रि॑यं वी॒र्यं
यज॑माने दधाति॒ व्य॒त्यास॑मन्वा॒हानि॑र्दाहा॒याश्च॑ ऋष॒भो वृ॒ष्णिर्ब॑स्तः
सा दक्षि॑णा वृष॒त्वायै॑तयै॒व य॑जेताभि॒शस्य॑मान ए॒ताश्चे॒द्वा अ॑स्य
दे॒वता॒ अन्न॑म॒दन्त्य॑दन्त्यु॒वेवा॑स्य॒ मनु॑ष्याः॥ (३२)

इन्द्रि॒यका॑मः सवि॒तुस्तेज॒स्तत्पु॒रोडा॑शोऽष्टात्रिं॑शच्च॥ [७]

रज॑नो॒ वै कौ॑णेयः॒ क्र॑तुजि॒तं जा॑नकिं चक्षु॒र्वन्य॑मया॒त्तस्मा॑
ए॒तामि॑ष्टिं॒ निर॑वप॒दग्न॑ये॒ भ्राज॑स्वते॒ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒ सौर्य॑
च॒रुम॑ग्नये॒ भ्राज॑स्वते॒ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ तयै॒वास्मि॑श्चक्षु॒र-
दधा॑द्यश्चक्षु॒ष्कामः॑ स्यात्तस्मा॑ ए॒तामि॑ष्टिं॒ निर्व॑पे॒दग्न॑ये॒ भ्राज॑स्वते
पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒ सौर्य॑ च॒रुम॑ग्नये॒ भ्राज॑स्वते॒ पुरो॒डाश॑-
म॒ष्टाक॑पालम॒ग्रेवै॑ चक्षु॒षा मनु॑ष्या॒ वि (३३)

प॑श्यन्ति॒ सूर्य॑स्य दे॒वा अ॒ग्निं चै॒व सूर्य॑ च॒ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑

धावति तावेवास्मिञ्चक्षुर्धत्तश्चक्षुष्मानेव भवति यदाग्नेयौ भवतश्चक्षुषी
 एवास्मिन्तत्प्रति दधाति यथ्सौर्यो नासिकां तेनाभितः सौर्यमाग्नेयौ
 भवतस्तस्मादभितो नासिकां चक्षुषी तस्मान्नासिकया चक्षुषी विधृते
 समानी याज्यानुवाक्ये भवतः समानः हि चक्षुः समृद्ध्या उदु त्यं
 जातवेदसः सप्त त्वा हरितो रथे चित्रं देवानामुदंगादनीकमिति
 पिण्डान्प्र यच्छति चक्षुरेवास्मै प्र यच्छति यदेव तस्य तत्॥ (३४)

वि ह्यष्टाविंशतिश्च॥

[८]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासं धीरश्चेत्ता वसुविद्धुवो-
 ऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमुग्रश्चेत्ता वसुविद्धुवोऽसि ध्रुवो-
 ऽहः संजातेषु भूयासमभिभूश्चेत्ता वसुविदामनमस्यामनस्य देवा
 ये संजाताः कुमाराः समनसस्तानहं कामये हृदा ते मां कामयन्ताः
 हृदा तान्म आमनसः कृधि स्वाहाऽऽमनम- (३५)

स्यामनस्य देवा याः स्त्रियः समनसस्ता अहं कामये
 हृदा ता मां कामयन्ताः हृदा ता म आमनसः कृधि स्वाहा
 वैश्वदेवीः साङ्ग्रहणीं निर्वपेद्दामकामो वैश्वदेवा वै संजाता
 विश्वानेव देवान्त्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्प्र
 यच्छन्ति ग्राम्येव भवति साङ्ग्रहणी भवति मनोग्रहणं वै सङ्ग्रहणं
 मन एव संजातानां (३६)

गृह्णाति ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमिति परिधीन्परि

दधात्याशिषमेवैतामा शास्तेऽथो एतदेव सर्वं सजातेष्वधि भवति
यस्यैवं विदुषं एते परिधयः परिधीयन्त आमनमस्यामनस्य देवा
इति तिस्र आहुतीर्जुहोत्येतावन्तो वै सजाता ये महान्तो ये क्षुल्लका
याः स्त्रियस्तानेवाव रुन्धे त एनमवरुद्धा उप तिष्ठन्ते॥ (३७)

स्वाहामनमसि सजातानां रुन्धे पञ्च च॥ [९]

यन्नवमैत्तन्नवनीतमभवद्यदसर्पत्तत्सर्पिरभवद्यदघ्नियत् तद्-
घृतमभवदश्विनोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्तां ययोः प्राणोऽसि
स्वाहेन्द्रस्य प्राणोऽसि तस्य ते ददातु यस्य प्राणोऽसि स्वाहा
मित्रावरुणयोः प्राणोऽसि तस्य ते दत्तां ययोः प्राणोऽसि स्वाहा
विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि (३८)

तस्य ते ददतु येषां प्राणोऽसि स्वाहा घृतस्य धाराममृतस्य
पन्थामिन्द्रेण दत्तां प्रयतां मरुद्भिः। तत्त्वा विष्णुः पर्यपश्यत्तत्त्वेडा
गव्यैरयत्। पावमानेन त्वा स्तोमेन गायत्रस्य वर्तन्योपाशोर्वीर्येण
देवस्त्वा सवितोऽसृजतु जीवातवे जीवनस्यायै बृहद्रथन्तरयोस्त्वा
स्तोमेन त्रिष्टुभो वर्तन्या शुक्रस्य वीर्येण देवस्त्वा सवितो- (३९)

ऽसृजतु जीवातवे जीवनस्याया अग्नेस्त्वा मात्रया जगत्यै
वर्तन्याग्रयणस्य वीर्येण देवस्त्वा सवितोऽसृजतु जीवातवे
जीवनस्याया इममग्र आयुषे वर्चसे कृधि प्रियं रेतो वरुण सोम

राजन्। मा॒तेवा॑स्मा अदि॒ते श॑र्म यच्छ॒ विश्वे॑ देवा॒ जर॑दष्टिर्यथास॑त्।
 अ॒ग्निरायु॑ष्मान्थ्स वन॒स्पति॑भिरायु॑ष्मान्तेन॒ त्वायु॑षाऽऽयु॑ष्मन्तं
 करोमि॒ सोम॒ आयु॑ष्मान्थ्स ओष॑धीभिर्यज्ञ॒ आयु॑ष्मान्थ्स
 दक्षि॑णाभिर्ब्र॒ह्माऽऽयु॑ष्मन्तद्वा॒ह्मणै॑रायु॑ष्मद्दे॒वा आयु॑ष्मन्त॒स्तेऽमृ॑तेन
 पि॒तर॒ आयु॑ष्मन्त॒स्ते स्व॒धयाऽऽयु॑ष्मन्त॒स्तेन॒ त्वायु॑षाऽऽयु॑ष्मन्तं
 करोमि॥ (४०)

विश्वेषां देवानां प्राणोऽसि त्रिष्टुभो वर्तन्या शुक्रस्य वीर्येण देवस्त्वां सवितोऽहोम

आयुष्मान्यश्चवि९शतिश्च॥ [१०]

अ॒ग्निं वा ए॒तस्य॒ शरी॑रं गच्छ॒ति सोम॑९ रसो॒ वरु॑ण
 ए॒नं वरु॑णपा॒शेन॑ गृह्णा॒ति सर॑स्वतीं॒ वाग॒ग्राविष्णू॑ आ॒त्मा
 यस्य॒ ज्यो॒गा॒मय॑ति॒ यो ज्यो॒गा॒मया॑वी स्या॒द्यो वा का॒मये॑त॒
 सर्व॑मायु॑रिया॒मिति॒ तस्मा॑ ए॒तामिष्टिं॑ निर्व॑पेदा॒ग्रेयम॑ष्टाक॒पाल॑९
 सौ॒म्यं च॒रुं वा॒रुणं॑ दश॒कपाल॑९ सार॑स्व॒तं च॒रुमा॑ग्रावैष्ण॒वमेका॑-
 दश॒कपाल॑म॒ग्रेरे॒वास्य॒ शरी॑रं निष्क्री॒णाति॒ सोमा॒द्रसं॑ (४१)

वा॒रु॒णेनै॒वैनं॑ वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्चति सार॑स्व॒तेन॒ वाचं॑ दधात्य॒ग्निः
 सर्वा॑ दे॒वता॒ विष्णु॑र्यज्ञो दे॒वता॑भिश्चै॒वैनं॑ य॒ज्ञेन॑ च भिष॑ज्यत्यु॒त
 यदी॒तासु॑र्भव॒ति जी॒वत्ये॒व यन्न॑व॒मैत्तन्न॑वनी॒तम॑भव॒दित्या॑ज्य॒मवै॑क्षते
 रू॒पमे॒वास्यै॒तन्म॑हि॒मानं॑ व्याच॑ष्टेऽश्विनोः॑ प्रा॒णोऽसी॑त्या॒हाश्विनो॑ वै
 दे॒वानां॑ (४२)

भिषजौ ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोतीन्द्रस्य प्राणो-
ऽसीत्याहेन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति मित्रावरुणयोः प्राणोऽसीत्याह
प्राणापानावेवास्मिन्नेतेन दधाति विश्वेषां देवानां प्राणोऽसीत्याह
वीर्यमेवास्मिन्नेतेन दधाति घृतस्य धाराममृतस्य पन्थामित्याह
यथायजुरेवैतत्पावमानेन त्वा स्तोमेनेत्या- (४३)

ह प्राणमेवास्मिन्नेतेन दधाति बृहद्रथन्तरयोस्त्वा
स्तोमेनेत्याहौज एवास्मिन्नेतेन दधात्यग्नेस्त्वा मात्रयेत्या-
हाऽऽत्मानमेवास्मिन्नेतेन दधात्यृत्विजः पर्याहुर्यावन्त एवर्त्विजस्त
एनं भिषज्यन्ति ब्रह्मणो हस्तमन्वारभ्य पर्याहुरेकधैव यजमान
आयुर्दधति यदेव तस्य तद्धिरण्याद्- (४४)

घृतं निष्पिबत्यायुर्वै घृतममृतं हिरण्यममृतादेवायुर्निष्पिबति
शतमानं भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये
प्रति तिष्ठत्यथो खलु यावतीः समा एष्यन्मन्येत तावन्मानं
स्यात्समृद्ध्या इममग्र आयुषे वर्चसे कृधीत्याहायुरेवास्मिन्वर्चो
दधाति विश्वे देवा जरदष्टिर्यथासदित्याह जरदष्टिमेवैनं
करोत्यग्निरायुष्मानिति हस्तं गृह्णात्येते वै देवा आयुष्मन्तस्त
एवास्मिन्नायुर्दधति सर्वमायुरेति॥ (४५)

प्रजापतिर्वरुणायाश्चमनयुत्स स्वां देवतामार्च्छुत्स पर्यदीर्यत्
 स एतं वारुणं चतुष्कपालमपश्यत्तं निरवपत्ततो वै स
 वरुणपाशादमुच्यत् वरुणो वा एतं गृह्णाति योऽश्वं प्रतिगृह्णाति
 यावतोऽश्वान्प्रतिगृह्णीयात्तावतो वारुणाश्चतुष्कपालान्निर्वपेद्वरुणमेव
 स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति (४६)

चतुष्कपाला भवन्ति चतुष्पाद्व्यश्वः समृद्ध्या एकमतिरिक्तं
 निर्वपेद्यमेव प्रतिग्राही भवति यं वा नाध्येति तस्मादेव
 वरुणपाशान्मुच्यते यद्यपरं प्रतिग्राही स्यात्सौर्यमेककपालमनु
 निर्वपेदमुमेवाऽऽदित्यमुच्चारं कुरुतेऽपोऽवभृथमवैत्यप्सु वै
 वरुणः साक्षादेव वरुणमव यजतेऽपोनग्रीयं चरं पुनरेत्य
 निर्वपेदप्सुर्योनिर्वा अश्वः स्वामेवैनं योनिं गमयति स एनं
 शान्त उप तिष्ठते॥ (४७)

मुञ्चति चरुं सप्तदश च॥ [१२]

या वामिन्द्रावरुणा यतुव्या तनूस्तयेममंहसो मुञ्चतं या
 वामिन्द्रावरुणा सहस्र्या रक्षस्या तेजस्या तनूस्तयेममंहसो मुञ्चतं
 यो वामिन्द्रावरुणावग्नौ सामस्तं वामेतेनाव यजे यो वामिन्द्रावरुणा
 द्विपात्सु पशुषु चतुष्पात्सु गोष्ठे गृहेष्वप्स्वोषधीषु वनस्पतिषु
 सामस्तं वामेतेनाव यज इन्द्रो वा एतस्यै- (४८)

न्द्रियेणापं क्रामति वरुण एनं वरुणपाशेन गृह्णाति

यः पाप्मनां गृहीतो भवति यः पाप्मनां गृहीतः स्यात्तस्मां
 एतामैन्द्रावरुणीं पयस्यां निर्वपेदिन्द्रं एवास्मिन्निन्द्रियं दधाति
 वरुण एनं वरुणपाशान्मुञ्चति पयस्यां भवति पयो हि वा
 एतस्मादपक्रामत्यथैष पाप्मनां गृहीतो यत्पयस्यां भवति पयं
 एवास्मिन्तया दधाति पयस्यां (४९)

पुरोडाशमव दधात्यात्मन्वन्तमेवैनं करोत्यथो आयतनवन्तमेव
 चतुर्धा व्यूहति दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति पुनः समूहति दिग्भ्य एवास्मै
 भेषजं करोति समूह्याव द्यति यथाविद्धं निष्कृन्तति तादृगेव तद्यो
 वामिन्द्रावरुणावग्नौ सामस्तं वामेतेनाव यज इत्याह दुरिष्ट्या
 एवैनं पाति यो वामिन्द्रावरुणा द्विपाथ्सु पशुषु सामस्तं वामेतेनाव
 यज इत्याहैतावतीर्वा आप ओषधयो वनस्पतयः प्रजाः पशवं
 उपजीवनीयास्ता एवास्मै वरुणपाशान्मुञ्चति॥ (५०)

एतस्य पयस्यां पाति षड्विंशतिश्च॥ [१३]

स प्रब्रवन्नि काव्येन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरः। त्वं नः सोम
 विश्वतो रक्षां राजन्नघायतः। न रिष्येत्त्वावतः सखा। या ते धामानि
 दिवि या पृथिव्यां या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु। तेभिर्नो विश्वैः सुमना
 अहेङ्नाजन्त्यसोमं प्रति हव्या गृभाय। अग्नीषोमा सर्वेदसा सहृती
 वनतं गिरः। सं देवत्रा बभूवथुः। युव- (५१)

मेतानि दिवि रोचनान्यग्निश्च सोमं सक्रतू अधत्तम्।

युव९ सिन्धू९ र॒भि॒शं॒स्ते॒र॒व॒द्या॒द॒ग्री॒षो॒मा॒व॒मु॒ञ्च॒तं॒ गृ॒भी॒ता॒न॒।
 अ॒ग्री॒षो॒मा॒वि॒म९ सु॒ मे॒ शृ॒णु॒तं॒ वृ॒षणा॒ ह॒वम्॑। प्र॒ति॒ सू॒क्ता॒नि॒ ह॒र्य॒तं॒
 भ॒वं॒तं॒ दा॒शु॒षे॒ म॒यः॑। आ॒न्यं॒ दि॒वो॒ मा॒त॒रि॒श्वा॒ ज॒भा॒रा॒म॒श्ना॒द॒न्यं॒ परि॑
 श्ये॒नो॒ अ॒द्रैः॑। अ॒ग्री॒षो॒मा॒ ब्र॒ह्म॒णा॒ वा॒वृ॒धा॒नो॒रुं॒ य॒ज्ञाय॑ च॒क्र॒थु॒रु
 लो॒कम्॑। अ॒ग्री॒षो॒मा॒ ह॒वि॒षः॒ प्र॒स्थि॒त॒स्य॒ वी॒त९ (५२)

ह॒र्य॒तं॒ वृ॒षणा॒ जु॒षे॒था॑म्। सु॒श॒र्मा॑णा॒ स्व॒वं॒सा॒ हि॒ भू॒त॒म॒था॑
 ध॒त्तं॒ य॒ज॒मा॒ना॒य॒ शं॒ योः॑। आ॒ प्या॑य॒स्व॒ सं॒ तै॑। ग॒णा॒नां॑ त्वा
 ग॒ण॒प॒ति॒९ ह॒वा॒म॒हे॒ क॒विं॒ क॒वी॒ना॒मु॒प॒म॒श्र॒व॒स्त॒मम्॑। ज्ये॒ष्ठ॒रा॒जं॒ ब्र॒ह्म॒णां॑
 ब्र॒ह्म॒ण॒स्प॒त॒ आ॒ नः॑ शृ॒ण्व॒नू॒ति॒भिः॑ सी॒द॒ सा॒द॒न॒म्। स॒ इ॒ज्ज॒ने॒न॒ स॒
 वि॒शा॒ स॒ ज॒न्म॑ना॒ स॒ पु॒त्रै॒र्वा॒जं॑ भ॒र॒ते॒ ध॒ना॒ नृ॒भिः॑। दे॒वा॒नां॒ यः॒
 पि॒त॒र॑मा॒वि॒वा॑स॒ति॒ (५३)

श्र॒द्धा॒म॒ना॒ ह॒वि॒षा॒ ब्र॒ह्म॒ण॒स्प॒ति॑म्। स॒ सु॒ष्टु॒भा॒ स॒ ऋ॒क्ता॑
 ग॒णे॒न॒ व॒ल९ रू॒रो॒ज॒ फ॒लि॒ग९ र॒वे॒ण॒। बृ॒ह॒स्प॒ति॑रु॒स्रि॒या॑ ह॒व्य॒सू॒दः॑
 क॒नि॒ऋ॒द॒द्वा॒वं॒श॒ती॒रु॒दा॑ज॒त्। म॒रु॒तो॒ य॒द्धं॒ वो॒ दि॒वो॒ या॒ वः॑ श॒र्म॑।
 अ॒र्य॒मा॒ या॑ति॒ वृ॒ष॒भ॒स्तु॒वि॒ष्मा॒न्दा॒ता॒ व॒सू॑नां॒ पु॒रु॒हू॒तो॒ अ॒र॒ह॒न्।
 स॒ह॒स्रा॒क्षो॒ गो॒त्रि॒भि॒द्व॒ज्र॒बा॒हुर॒स्मा॒सु॑ दे॒वो॒ द्र॒वि॒णं॑ द॒धा॒तु॒। ये॒
 तै॑र्य॒म॒न्ब॒ह॒वो॑ दे॒व॒या॒नाः॒ प॒न्था॑नो (५४)

रा॒ज॒न्दि॒व॒ आ॒च॒र॒न्ति॑। ते॒भि॒र्नो॑ दे॒व॒ म॒हि॒ श॒र्म॑ य॒च्छु॒ शं॒ नं॑
 ए॒धि॒ द्वि॒प॒दे॒ शं॑ च॒तु॒ष्प॒दे॒। बु॒ध्रा॒द॒ग्र॒म॒ङ्गि॒रो॒भि॒र्गृ॒णानो॑ वि॒ प॒र्व॒त॒स्य॑

दृ॒ष्टि॒तान्यै॑रत्। रु॒जद्रो॑धा॒सि कृ॒त्रिमा॑ण्येषा॒सोम॑स्य॒ ता म॒द
इन्द्र॑श्चकार। बु॒ध्राद॑ग्रेण॒ वि मि॑माय॒ मानै॑र्वज्रेण॒ खान्य॑तृणन्नदीना॑म्।
वृ॒थासृ॑जत्प॒थिभिर्दी॑र्घया॒थैः सोम॑स्य॒ ता म॒द इन्द्र॑श्चकार। (५५)

प्र यो ज॒ज्ञे वि॒द्वा॑स्य॒ बन्धुं॑ वि॒श्वानि॑ दे॒वो जनि॑मा
वि॒वक्ति॑। ब्र॒ह्म ब्र॒ह्मण॑ उ॒ज्जभार॑ म॒ध्या॑न्नी॒चादु॒च्चा स्व॑धया॒भि प्र
त॑स्थौ। म॒हान्म॒ही अ॑स्तभाय॒द्वि जा॑तो द्या॒स॒ स॒द्य पार्थि॑वं च॒ रजः॑।
स बु॒ध्रादा॑ष्ट ज॒नुषा॑भ्यग्रं बृ॒हस्प॑तिर्दे॒वता॒ यस्य॑ स॒म्राट्। बु॒ध्राद्यो
अ॒ग्रम॑भ्य॒त्यो ज॑सा बृ॒हस्प॑ति॒मा वि॑वासन्ति दे॒वाः। भि॒नद्व॒लं वि
पु॒रो द॑र्दरीति॒ कनि॑क्रद॒त्सुव॑र॒पो जि॑गाय॥ (५६)

[आदित्येभ्यो देवा वै मृत्योर्देवा वै सत्रमयम्णे प्रजापतेस्त्रयस्त्रि॑शत्प्रजापतिर्देवेभ्यो-
ऽन्नाद्यन्देवासुरास्तात्रजंनो द्वृवोऽसि यत्रवमग्निं वै प्रजापतिर्वरुणाय या वामिन्द्रावरुणा सप्रलवच्चतुर्दश॥14॥
आदित्येभ्यस्त्वष्ट्ररस्मै दानकामा एवावरुन्धेऽग्निं वै सप्रलवथ्वदंश्चाशत्॥56॥ आदित्येभ्यः सुवरपो जिगाय॥]

[युवं वीतमा विवासति पन्थानो दीर्घयाथैः सोमस्य ता म॒द इन्द्र॑श्चकार दे॒वा न॑व च॥[१४]]

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

दे॒वा म॑नु॒ष्याः पि॒तर॑स्ते॒ऽन्यत॑ आस॒न्नसु॑रा रक्षा॑सि
पि॒शा॒चास्ते॒ऽन्यत॑स्तेषां दे॒वाना॑मु॒त य॑द॒ल्पं लो॒हित॑मकु॒र्वन्त॑द्रक्षा॑सि
रात्री॑भिरसु॒भ्रन्ता॑न्सु॒ब्धान्मृ॑तान॒भि व्यौ॑च्छ॒त्ते दे॒वा अ॑वि॒दुर्यो वै

नोऽयं म्रियते रक्षांसि वा इमं घ्नन्तीति ते रक्षाःस्युपांमत्रयन्त-
तान्यंब्रुवन्वरं वृणामहे य- (१)

दसुराञ्जयाम् तन्नः सुहासदिति ततो वै देवा असुरानजयन्ते-
ऽसुराञ्जित्वा रक्षाःस्युपांनुदन्त तानि रक्षाःस्यनृतमकर्तेति समन्तं
देवान्पर्यविशन्ते देवा अग्रावंनाथन्त तेऽग्नये प्रवन्ते पुरोडाशमृष्टा-
कपालं निर्वपन्नग्नये विबाधवन्तेऽग्नये प्रतीकवते यदग्नये प्रवन्ते
निर्वपन् यान्येव पुरस्ताद्रक्षाःस्या- (२)

सन्तानि तेन प्राणुदन्त यदग्नये विबाधवन्ते यान्येवाभितो
रक्षाःस्यासन्तानि तेन व्यबाधन्त यदग्नये प्रतीकवते यान्येव
पश्चाद्रक्षाःस्यासन्तानि तेनापांनुदन्त ततो देवा अभवन्परासुरा
यो भ्रातृव्यवान्थस्याथ्स स्पर्धमान एतयेष्ट्या यजेताग्नये प्रवन्ते
पुरोडाशमृष्टाकपालं निर्वपेदग्नये विबाधवन्ते- (३)

ऽग्नये प्रतीकवते यदग्नये प्रवन्ते निर्वपति य एवास्मा-
च्छ्रेयान्भ्रातृव्यस्तं तेन प्र णुदते यदग्नये विबाधवन्ते य एवैनं
सदृङ्गं तेन वि बाधते यदग्नये प्रतीकवते य एवास्मात्पापीयान्तं
तेनाप नुदते प्र श्रेयांसं भ्रातृव्यं नुदतेऽति सदृशं क्रामति नैनं
पापीयानाप्नोति य एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजते॥ (४)

वृणामहे यत्पुरस्ताद्रक्षांसि वपेदग्नये विबाधवन्त एवं चत्वारि च॥ [१]

देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा अब्रुवन् यो नो

वीर्यावत्तमस्तमनुं समारभामहा इति त इन्द्रमब्रुवन्त्वं वै
 नो वीर्यावत्तमोऽसि त्वामनुं समारभामहा इति सोऽब्रवीत्तिस्रो मं
 इमास्तनुवो वीर्यावतीस्ताः प्रीणीताथासुरानभि भविष्यथेति ता वै
 ब्रूहीत्यब्रुवन्नियमं होमुगियं विमृधेयमिन्द्रियावती- (५)

त्यब्रवीत्त इन्द्रायां होमुचै पुरोडाशमेकादशकपालं
 निरवपन्निन्द्राय वैमृधायेन्द्रायेन्द्रियावते यदिन्द्रायां होमुचै
 निरवपन्नं हंस एव तेनामुच्यन्त यदिन्द्राय वैमृधाय मृधं एव
 तेनापाघ्नत यदिन्द्रायेन्द्रियावत इन्द्रियमेव तेनाऽऽत्मन्नदधत
 त्रयस्त्रिंशत्कपालं पुरोडाशं निरवपन्नयस्त्रिंशद्वै देवतास्ता इन्द्र
 आत्मन्ननुं समारम्भयत भूत्यै (६)

तां वाव देवा विजितिमुत्तमामसुरैर्व्यजयन्त यो
 भ्रातृव्यवान्स्यात्स स्पर्धमान एतयेष्ट्या यजेतेन्द्रायां होमुचै
 पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्राय वैमृधायेन्द्रायेन्द्रियावते-
 ऽहंसा वा एष गृहीतो यस्माच्छ्रेयान्भ्रातृव्यो यदिन्द्रायां होमुचै
 निर्वपत्य हंस एव तेन मुच्यते मृधा वा एषोऽभिषण्णो
 यस्मात्समानेष्वन्यः श्रेयानुता - (७)

ऽभ्रातृव्यो यदिन्द्राय वैमृधाय मृधं एव तेनापं हते
 यदिन्द्रायेन्द्रियावत इन्द्रियमेव तेनाऽऽत्मन्नं त्रयस्त्रिंशत्कपालं
 पुरोडाशं निर्वपति त्रयस्त्रिंशद्वै देवतास्ता एव यजमान

आत्मन्ननु समारम्भयते भूत्यै सा वा एषा विजितिर्नामेष्टिर्य
एवं विद्वानेतयेष्ट्या यजत उत्तमामेव विजितिं भ्रातृव्येण वि
जयते॥ (८)

इन्द्रियावन्ती भूत्या उतैकान्नपञ्चाशच्च॥ [२]

देवासुराः संयत्ता आसन्तेषां गायत्र्योजो बलमिन्द्रियं
वीर्यं प्रजां पशून्सङ्गृह्यादायापक्रम्यातिष्ठत्तेऽमन्यन्त यतरान् वा
इयमुपावृत्स्यति त इदं भविष्यन्तीति तां व्यह्वयन्त विश्वकर्मन्निति
देवा दाभीत्यसुराः सा नान्यतराश्च नोपार्वर्तत ते देवा
एतद्यजुरपश्यन्नोजोऽसि सहोऽसि बलमसि (९)

भ्राजोऽसि देवानां धाम नामासि विश्वमसि विश्वायुः सर्वमसि
सर्वायुरभिभूरिति वाव देवा असुराणामोजो बलमिन्द्रियं वीर्यं
प्रजां पशून्वृञ्जत यद्रायत्र्यपक्रम्यातिष्ठत्तस्मादेतां गायत्रीतीष्टिमाहुः
संवत्सरो वै गायत्री संवत्सरो वै तदपक्रम्यातिष्ठद्यदेतया देवा
असुराणामोजो बलमिन्द्रियं वीर्यं (१०)

प्रजां पशून्वृञ्जत तस्मादेताः संवर्ग इतीष्टिमाहुर्यो
भ्रातृव्यवान्स्यात्स स्पर्धमान एतयेष्ट्या यजेताग्रये संवर्गाय
पुरोडाशमृष्टाकपालं निर्वपेत्तः शृतमासन्नमेतेन यजुषाऽभि
मृशेदोज एव बलमिन्द्रियं वीर्यं प्रजां पशून्भ्रातृव्यस्य वृङ्क्ते

भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति॥ (११)

बलमस्येतया देवा असुराणामोजो बलमिन्द्रियं वीर्यं पञ्चचत्वारिंशच्च॥ [३]

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्ता
यत्रावसन्ततो गर्मुदुदतिष्ठत्ता बृहस्पतिश्चान्ववैता५ सो-
ऽब्रवीद्बृहस्पतिरनयां त्वा प्र तिष्ठान्यथ त्वा प्रजा उपावथ्स्यन्तीति
तं प्रातिष्ठत्ततो वै प्रजापतिं प्रजा उपावर्तन्त यः प्रजाकामः
स्यात्तस्मा एतं प्राजापत्यं गर्मुतं चरुं निर्वपेत्प्रजापति- (१२)

मेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै प्रजां प्र जनयति
प्रजापतिः पशूनसृजत् तैऽस्मात्सृष्टाः पराश्च आयन्ते यत्रावसन्ततो
गर्मुदुदतिष्ठत्तान्पूषा चान्ववैता५ सोऽब्रवीत्पूषाऽनयां मा प्र तिष्ठथ
त्वा पशवं उपावथ्स्यन्तीति मां प्र तिष्ठेति सोमोऽब्रवीन्मम वा -
(१३)

अकृष्टपच्यमित्युभौ वां प्र तिष्ठानीत्यब्रवीतौ प्रातिष्ठत्ततो
वै प्रजापतिं पशवं उपावर्तन्त यः पशुकामः स्यात्तस्मा एतं
सोमापौष्णं गर्मुतं चरुं निर्वपेत्सोमापूषणावेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवास्मै पशून्प्र जनयतः सोमो वै रेतोधाः पूषा
पशूनां प्रजनयिता सोम एवास्मै रेतो दधाति पूषा पशून्प्र
जनयति॥ (१४)

वपेत्प्रजापतिं वै दधाति पूषा त्रीणि च॥ [४]

अग्ने गोभिर्न आ गृहीन्दो पुष्ट्या जुषस्व नः। इन्द्रो धर्ता
 गृहेषु नः॥ सविता यः सहस्रियः स नो गृहेषु रारणत्। आ पूषा
 एत्वा वसु॥ धाता ददातु नो रयिमीशानो जगतस्पतिः। स नः
 पूर्णेन वावनत्॥ त्वष्टा यो वृषभो वृषा स नो गृहेषु रारणत्।
 सहस्रेणायुतेन च॥ येन देवा अमृतं (१५)

दीर्घं श्रवो दिव्यैरयन्त। रायस्पोष त्वमस्मभ्यं गवां कुल्मिं
 जीवस आ युवस्व। अग्निर्गृहपतिः सोमो विश्ववनिः सविता
 सुमेधाः स्वाहा॥ अग्ने गृहपते यस्ते घृत्यो भागस्तेन सह
 ओज आक्रममाणाय धेहि श्रेष्ठ्यात्पथो मा योषं मूर्धा भूयासु
 स्वाहा॥ (१६)

अमृतमष्टात्रिंशच्च॥ [५]

चित्रया यजेत पशुकाम इयं वै चित्रा यद्वा अस्यां विश्वं
 भूतमधि प्रजायते तेनेयं चित्रा य एवं विद्वाश्चित्रया पशुकामो
 यजते प्र प्रजया पशुभिर्मिथुनैर्जायते प्रैवाऽऽग्नेयेन वापयति रेतः
 सौम्येन दधाति रेत एव हितं त्वष्टा रूपाणि वि करोति सारस्वतौ
 भवत एतद्वै दैव्यं मिथुनं दैव्यमेवास्मै (१७)

मिथुनं मध्यतो दधाति पुष्ट्यै प्रजननाय सिनीवाल्म्यै
 चरुर्भवति वाग्वै सिनीवाली पुष्टिः खलु वै वाक्पुष्टिमेव

वाचमुपैत्यैन्द्र उ॒त्त॒मो भ॑वति तेनै॒व तन्मि॑थुनः स॒प्तैतानि॑
 ह॒वीःषि॑ भवन्ति स॒प्त ग्रा॒म्याः प॒शवः॑ स॒प्तार॒ण्याः स॒प्त
 छन्दा॑ःस्युभयस्याव॑रुद्धा अथै॒ता आहु॑तीर्जुहोत्ये॒ते वै दे॒वाः
 पुष्टि॑पतयस्त ए॒वास्मिन्पुष्टि॑ दधति पु॒ष्यंति प्र॒जया॑ प॒शुभिरथो॑
 यदे॒ता आहु॑तीर्जुहोति॒ प्रति॑ष्ठित्यै॥ (१८)

अस्मै त एव द्वादश च॥

[६]

मा॒रु॒तम॑सि म॒रुता॒मोजो॑ऽपां धारां॑ भिन्द्वा र॒मय॑त
 मरु॒तः श्ये॒नमा॒यिनं॑ मनोज॒वसं॑ वृष॑णः सुवृ॒क्तिम्। येन॑
 शर्ध॑ उ॒ग्रम॑वसृष्टमेति॒ तद॑श्विना॒ परि॑ धत्तः॒ स्व॒स्ति।
 पु॒रोवा॒तो व॒र्षञ्जि॒न्वरा॒वृथ्स्वाहा॑ वा॒ताव॒द्वर्ष॑न्नु॒ग्ररा॒वृथ्स्वाहा॑
 स्तन॑यन्व॒र्षन्भी॒मरा॒वृथ्स्वाहा॑ऽन॒शन्य॑व॒स्फूर्ज॑न्दि॒द्युद्व॑र्षन्त्वेष॒रा-
 वृथ्स्वाहा॑ऽति॒रात्रं॑ व॒र्षन्पू॒र्तिरा॒वृथ्- (१९)

स्वाहा॑ बहु॒ हाय॑म॒वृषा॒दिति॑ श्रु॒तरा॒वृथ्स्वाहा॑ऽऽत॑प॒ति
 व॒र्षन्वि॒राडा॒वृथ्स्वाहा॑व॒स्फूर्ज॑न्दि॒द्युद्व॑र्षन्भू॒तरा॒वृथ्स्वाहा॑ मा॒न्दा
 वाशाः॑ शु॒न्यूर॒जिराः॑। ज्योति॑ष्मती॒स्तम॑स्व॒रीरु॑न्द॒तीः सु॒फेनाः॑।
 मि॒त्रभृ॑तः॒ क्षत्र॑भृ॒तः सुरा॑ष्ट्रा इ॒ह मा॑ऽवत। वृ॒ष्णो अश्व॑स्य
 स॒न्दान॑मसि॒ वृष्ट्यै॒ त्वोप॑ नह्यामि॥ (२०)

पू॒र्तिरा॒वृद्धि॑च॒त्वारि॑ःशब्द॥

[७]

दे॒वा व॑सव्या॒ अग्ने॑ सोम॒ सूर्य॑। दे॒वाः श॑र्मण्या॒ मि॒त्राव॑रुणार्यम॒न्न।

देवाः सपीतयोऽपां नपादाशुहेमन्। उद्रो दन्तोऽदधिं भिन्त दिवः
 पर्जन्यादन्तरिक्षात्पृथिव्यास्ततो नो वृष्ट्याऽवत। दिवा चित्तमः
 कृण्वन्ति पर्जन्येनोदवाहेन। पृथिवीं यद्बुन्दन्ति। आ यं नरः
 सुदानवो ददाशुषे दिवः कोशमचुच्यवुः। वि पर्जन्याः सृजन्ति
 रोदसी अनु धन्वना यन्ति (२१)

वृष्टयः। उदीरयथा मरुतः समुद्रतो यूयं वृष्टिं वर्षयथा
 पुरीषिणः। न वो दस्मा उप दस्यन्ति धेनवः शुभं यातामनु रथां
 अवृत्सत। सृजा वृष्टिं दिव आद्भिः समुद्रं पृण। अजा असि
 प्रथमजा बलमसि समुद्रियम्। उन्नम्भय पृथिवीं भिन्द्धीदं दिव्यं
 नभः। उद्रो दिव्यस्य नो देहीशानो वि सृजा दृतिम्। ये देवा
 दिविभागा येऽन्तरिक्षभागा ये पृथिविभागाः। त इमं यज्ञमवन्तु
 त इदं क्षेत्रमा विंशन्तु त इदं क्षेत्रमनु वि विंशन्तु॥ (२२)

यन्ति देवा विंशतिश्च॥

[८]

मारुतमसि मरुतामोज इति कृष्णं वासः कृष्णतूषं परि धत्त
 एतद्वै वृष्ट्यै रूपं सरूप एव भूत्वा पर्जन्यं वर्षयति रमयत
 मरुतः श्येनमायिनमिति पश्चाद्वातं प्रति मीवति पुरोवातमेव
 जनयति वर्षस्यावरुद्धौ वातनामानि जुहोति वायुर्वै वृष्ट्या
 ईशे वायुमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै पर्जन्यं
 वर्षयत्यष्टौ (२३)

जुहोति चतस्रो वै दिशश्चतस्रोऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव
 वृष्टिः सम्प्र च्यावयति कृष्णाजिने सं यौति हविरेवाकरन्तर्वेदि
 सं यौत्यवरुद्धौ यतीनामद्यमानानां शीर्षाणि परापतन्ते खर्जूरा
 अभवन्तेषां रसं ऊर्ध्वोऽपतत्तानि कुरीराण्यभवन्सौम्यानि
 वै कुरीराणि सौम्या खलु वा आहुतिर्दिवो वृष्टिं च्यावयति
 यत्कुरीराणि भवन्ति (२४)

सौम्ययैवाऽऽहुत्या दिवो वृष्टिमव रुन्धे मधुषा सं यौत्यपां
 वा एष ओषधीनां रसो यन्मध्वद्ध्य एवौषधीभ्यो वर्षत्यथो
 अद्ध्य एवौषधीभ्यो वृष्टिं नि नयति मान्दा वाशा इति सं
 यौति नामधेयैरेवैना अच्छैत्यथो यथा ब्रूयादसावेहीत्येवमेवैना
 नामधेयैरा (२५)

च्यावयति वृष्णो अश्वस्य संदानमसि वृष्ट्यै त्वोप
 नह्यामीत्याह वृषा वा अश्वो वृषा पर्जन्यः कृष्ण इव खलु वै
 भूत्वा वर्षति रूपेणैवैनं समर्धयति वर्षस्यावरुद्धौ॥ (२६)

अष्टौ भवन्ति नामधेयैरेकात्रिंशच्च॥

[९]

देवा वसव्या देवाः शर्मण्या देवाः सपीतय इत्या बध्नाति
 देवताभिरेवान्वहं वृष्टिमिच्छति यदि वर्षेत्तावत्येव होतव्यं यदि न
 वर्षेच्छो भूते हविर्निर्वपेदहोरात्रे वै मित्रावरुणावहोरात्राभ्यां खलु
 वै पर्जन्यो वर्षति नक्तं वा हि दिवा वा वर्षति मित्रावरुणावेव

स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ तावे॒वास्मा॑ - (२७)

अहोरा॒त्राभ्यां॑ पु॒र्जन्यं॑ व॒र्षय॑तोऽग्नये॑ धाम॒च्छदे॑ पुरो॒डाशं॑मु॒ष्टा-
क॑पालं॒ निर्व॑पेन्मारु॒तः स॒प्तक॑पालः सौर्यमेकं कपालमग्निर्वा इतो
वृष्टि॒मुदी॑रयति म॒रुतः॑ सृष्टां न॑यन्ति य॒दा खलु॑ वा अ॒सावा॑दित्यो
न्यङ्ग॒श्मिभिः॑ पर्या॒वर्त॑तेऽथ॑ व॒र्षति॑ धाम॒च्छदिव॑ खलु॒ वै भू॒त्वा
व॑र्षत्ये॒ता वै दे॒वता॒ वृष्ट्या॑ ई॒शते॒ ता ए॒व स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑
धावति॒ ताः (२८)

ए॒वास्मै॑ पु॒र्जन्यं॑ व॒र्षय॑न्त्यु॒ताव॑र्षिष्यन्व॒र्षत्ये॒व सृ॒जा
वृष्टिं॑ दि॒व आ॒द्भिः स॑मु॒द्रं पृ॒णेत्या॑हेमाश्चै॒वामू॒श्चापः॑ स॒मर्ध॑यत्यथो॑
आ॒भिरे॒वामू॒रच्छै॑त्य॒जा अ॑सि प्रथम॒जा बल॑मसि स॒मुद्रि॑यमित्या॒ह
यथा॑य॒जुरे॒वैतदु॒न्न॑म्भय पृथि॒वीमि॑तिं व॒र्षाह्वां जु॑होत्येषा वा
ओष॑धीनां वृष्टि॒वनि॑स्तये॒व वृष्टि॑मा च्या॒वय॑ति ये दे॒वा दि॒विभा॑गा
इति॑ कृष्णाजि॒नम॑व॒ धू॒नोती॑म ए॒वास्मै॑ लो॒काः प्री॒ता अ॒भीष्टा॑
भवन्ति॥ (२९)

अ॒स्मै धा॒वति॒ ता वा एक॑विंशतिश्च॥ [१०]

स॒र्वाणि॑ छ॒न्दाः॑ स्ये॒तस्या॑मिष्ट्या॒मनू॑च्यानीत्या॒हुस्त्रिष्टु॒भो वा
ए॒तद्वी॒र्यं यत्क॑कुदु॒ष्णिहा॒ जग॑त्यै यदु॒ष्णिह॑क॒कुभा॑वन्वाह तेनै॒व
स॒र्वाणि॑ छ॒न्दाः॑ स्य॒व रु॒न्धे गा॒यत्री॑ वा ए॒षा यदु॒ष्णिहा॒ यानि॑
च॒त्वार्य॑ध्य॒क्षरा॑णि चतु॑ष्पाद ए॒व ते प॒शवो॑ यथा॑ पुरो॒डाशे॑

पुरोडाशोऽध्येवमेव तद्यदृच्यध्यक्षराणि यज्ञगत्या (३०)

परिदध्यादन्तं यज्ञं गमयेत्त्रिष्टुभा परि दधातीन्द्रियं वै वीर्यं
त्रिष्टुगिन्द्रिय एव वीर्यं यज्ञं प्रतिं ष्ठापयति नान्तं गमयत्यग्ने त्री
ते वाजिना त्री षधस्थेति त्रिवत्या परि दधाति सरूपत्वाय सर्वो
वा एष यज्ञो यत्रैधातुवीयं कामायकामाय प्र युज्यते सर्वेभ्यो हि
कामेभ्यो यज्ञः प्रयुज्यते त्रैधातुवीयेन यजेताभिचरन्त्सर्वो वा -
(३१)

एष यज्ञो यत्रैधातुवीयः सर्वेणैवैनं यज्ञेनाभि चरति स्तृणुत
एवैनमेतयैव यजेताभिचर्यमाणः सर्वो वा एष यज्ञो यत्रैधातुवीयः
सर्वेणैव यज्ञेन यजते नैनमभिचरन्त्स्तृणुत एतयैव यजेत सहस्रेण
यक्ष्यमाणः प्रजातमेवैनद्वदात्येतयैव यजेत सहस्रेणेजानोऽन्तं वा
एष पशूनां गच्छति (३२)

यः सहस्रेण यजते प्रजापतिः खलु वै पशूनसृजत तां
स्रैधातुवीयेनैवासृजत य एवं विद्वांस्त्रैधातुवीयेन पशुकामो यजते
यस्मादेव योनेः प्रजापतिः पशूनसृजत तस्मादेवैनान्सृजत
उपैनुत्तरः सहस्रं नमति देवताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते यो यक्ष्य
इत्युक्त्वा न यजते त्रैधातुवीयेन यजेत सर्वो वा एष यज्ञः (३३)

यत्रैधातुवीयः सर्वेणैव यज्ञेन यजते न देवताभ्य आ वृश्च्यते
द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति ते त्रयश्चतुष्कपालास्त्रिः षमृद्धत्वाय

त्रयः पुरोडाशा भवन्ति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामास्या
 उत्तरउत्तरो ज्यायान्भवत्येवमिव हीमे लोका यवमयो मध्य एतद्वा
 अन्तरिक्षस्य रूपं समृद्धौ सर्वेषामभिगमयन्नव द्यत्यछम्बद्वारं
 हिरण्यं ददाति तेज एवा- (३४)

व रुन्धे तार्प्यं ददाति पशूनेवाव रुन्धे धेनुं ददात्याशिषं एवाव
 रुन्धे साम्नो वा एष वर्णो यद्धिरण्यं यजुषां तार्प्यमुक्थामदानां
 धेनुरेतानेव सर्वान् वर्णानव रुन्धे॥ (३५)

जगत्याऽभिचरन्सर्वो वै गच्छति यज्ञस्तेज एव त्रिंशच्च॥ [११]

त्वष्टा हतपुत्रो वीन्द्रः सोममाहरत्तस्मिन्निन्द्रं उपह्वमैच्छत्
 तं नोपाह्वयत् पुत्रं मैवधीरिति स यज्ञवेशसं कृत्वा
 प्रासहा सोममपिबुत्तस्य यदत्यशिष्यत् तत्त्वष्टाहवनीयमुप
 प्रावर्तयत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वर्धस्वेति स यावदूर्ध्वः पराविध्यति तावति
 स्वयमेव व्यरमत् यदि वा तावत्प्रवणम् (३६)

आसीद्यदि वा तावदध्यग्रेरासीत्स सम्भवन्नग्रीषोमावभि
 समभवत्स इषुमात्रमिषुमात्रं विष्वङ्बुवर्धत् स इमाँल्लोकानवृणोद्य-
 दिमाँल्लोकानवृणोत्तद्वृत्रस्य वृत्रत्वं तस्मादिन्द्रोऽबिभेदपि त्वष्टा
 तस्मै त्वष्टा वज्रमसिञ्चत्तपो वै स वज्रं आसीत्तमुद्यन्तुं नाशक्रोदथ
 वै तर्हि विष्णु- (३७)

रन्या देवतासीत्सोऽब्रवीद्विष्णवेहीदमा हरिष्यावो

येनायमिदमिति स विष्णुस्त्रेधात्मानं वि न्यधत्त पृथिव्यां
तृतीयमन्तरिक्षे तृतीयं दिवि तृतीयमभिपर्यावर्ताद्ध्यबिभेद्यत्पृथिव्यां
तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्विष्ण्वनुस्थितः सौऽब्रवीन्मा मे प्र
हारस्ति वा इदं (३८)

मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छत्तत्प्रत्यंगृह्णादधा
मेति तद्विष्णवेति प्रायच्छत्तद्विष्णुः प्रत्यंगृह्णादस्मास्विन्द्रं इन्द्रियं
दधात्विति यदन्तरिक्षे तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो वज्रमुदयच्छद्विष्ण्वनुस्थितः
सौऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं (३९)

मयि वीर्यं तत्ते प्र दास्यामीति तदस्मै प्रायच्छत्
तत्प्रत्यंगृह्णाद् द्विर्माधा इति तद्विष्णवेति प्रायच्छत्तद्विष्णुः
प्रत्यंगृह्णादस्मास्विन्द्रं इन्द्रियं दधात्विति यद्विवि तृतीयमासीत्तेनेन्द्रो
वज्रमुदयच्छद्विष्ण्वनुस्थितः सौऽब्रवीन्मा मे प्र हार्येनाह- (४०)

मिदमस्मि तत्ते प्र दास्यामीति त्वी (३) इत्यब्रवीत्सन्धान्तु
सं दधावहै त्वामेव प्र विशानीति यन्मां प्रविशेः किं मां भुञ्ज्या
इत्यब्रवीत् त्वामेवेन्धीय तव भोगाय त्वां प्र विशेषयमित्यब्रवीत्तं वृत्रः
प्राविशदुदरं वै वृत्रः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य भ्रातृव्यो य - (४१)

एवं वेद हन्ति क्षुधं भ्रातृव्यं तदस्मै प्रायच्छत्तत्प्रत्यंगृह्णात्
त्रिर्माधा इति तद्विष्णवेति प्रायच्छत्तद्विष्णुः प्रत्यंगृह्णादस्मास्विन्द्रं
इन्द्रियं दधात्विति यत् त्रिः प्रायच्छत् त्रिः प्रत्यंगृह्णात्तत्

त्रिधातोऽस्त्रिधातुत्वं यद्विष्णुरन्वतिष्ठतु विष्णुवेति प्रायच्छुत्तस्मादैन्द्रावैष्णव
हविर्भवति यद्वा इदं किं च तदस्मै तत्प्रायच्छुदृचः सामानि
यजूंषि सहस्रं वा अस्मै तत्प्रायच्छुत्तस्मात्सहस्रदक्षिणम्॥ (४२)

प्रवणं विष्णुर्वा इदमिदमहं यो भवत्येकविंशतिश्च॥ [१२]

देवा वै राजन्योऽज्ञायमानादबिभयुस्तमन्तरेव सन्तं
दाम्नापौम्भन्त्स वा एषोऽपोऽब्धौ जायते यद्राजन्यो यद्वा एषो-
ऽनपोऽब्धौ जायेत वृत्रान्धः श्वरेद्यं कामयेत राजन्यमनपोऽब्धौ जायेत
वृत्रान्धः श्वरेदिति तस्मा एतमैन्द्राबारहस्पत्यं चरुं निर्वपेदैन्द्रो वै
राजन्यो ब्रह्म बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवैनं दाम्नोऽपोम्भनान्मुञ्चति हिरण्मयं
दाम् दक्षिणा साक्षादेवैनं दाम्नोऽपोम्भनान्मुञ्चति॥ (४३)

एनं द्वादश च॥ [१३]

नवोनवो भवति जायमानोऽह्नां केतुरुषसामेत्यग्रे। भागं
देवेभ्यो वि दधात्यायन् चन्द्रमास्तिरति दीर्घमायुः। यमादित्या
अंशुमाप्याययन्ति यमक्षितमक्षितयः पिबन्ति। तेन नो
राजा वरुणो बृहस्पतिरा प्याययन्तु भुवनस्य गोपाः। प्राच्यां
दिशि त्वमिन्द्रासि राजोतोदीच्यां वृत्रहन्वृत्रहाऽसि। यत्र यन्ति
स्रोत्यास्त- (४४)

जितं ते दक्षिणतो वृषभ एधि हव्यः। इन्द्रो जयाति न परां
जयाता अधिराजो राजसु राजयाति। विश्वा हि भूयाः पृतना

अभिष्टीरुपसद्यो नमस्यो यथासत्। अस्येदेव प्र रिरिचे महित्वं
दिवः पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात्। स्वराडिन्द्रो दम् आ विश्वगूर्तः
स्वरिरमत्रो ववक्षे रणाय। अभि त्वा शूर नोनुमोऽदुग्धा इव धेनवः।
ईशान- (४५)

मस्य जगतः सुवर्दशमीशानमिन्द्र तस्थुषः। त्वामिद्धि
हवामहे साता वाजस्य कारवः। त्वां वृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं नरस्त्वां
काष्ठास्वर्वतः। यद्याव इन्द्र ते शतं शतं भूमीरुत स्युः। न त्वां
वज्रिन्सहस्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी। पिबा सोममिन्द्र
मन्दतु त्वा यं तै सुषाव हर्यश्वाद्रिः। (४६)

सोतुर्बाहुभ्यां सुयंतो नार्वी। रेवतीर्नः सधमाद इन्द्रे सन्तु
तुविवाजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम। उदग्ने शुचयस्तव वि ज्योतिषोदु
त्यं जातवेदसं सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य। शोचिष्केशं
विचक्षण। चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आ-
ऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुष- (४७)

श्च। विश्वे देवा ऋतावृधं ऋतुभिर्हवनश्चतः। जुषन्तां युज्यं
पयः। विश्वे देवाः शृणुतेमं हवं मे ये अन्तरिक्षे य उप द्यवि ष्ठा। ये
अग्निजिह्वा उत वा यजत्रा असद्यास्मिन्बर्हिषि मादयध्वम्॥ (४८)

देवा मनुष्या देवासुरा अंब्रुवन्देवासुरास्तेषां ज्ञायत्री प्रजापतिस्ता यत्राग्ने गोभिश्चित्रयां मारुतन्देवां
वसव्या अग्ने मारुतमिति देवा वसव्या देवाः शर्मण्यास्त्वष्टा हतपुत्रो देवा वै राजन्यान्नवोनवश्चतुर्दश॥ [१४]

[देवा मनुष्याः प्रजां पशून्देवा वसव्याः परिदध्यादिदमस्यष्टाचत्वारिंशत्॥48॥ देवा मनुष्यां
मादयध्वम्॥]

तदीशानमद्रिस्तस्थुषस्त्रिंशच्च॥

[१५]

विश्वरूपस्त्वष्टेन्द्रं वृत्रम्रंहवादिनः स त्वे नासौमयाज्येष वै देवस्थो देवा वै नर्वि नायज्ञोऽग्नें
महात्रीनिर्वीतमायुष्टे द्वादश॥[१६]विश्वरूपो नैनं शीतरूरावद्य वसु पूर्वद्युर्वाजा इत्यग्नें महान्निर्वीतमन्या
यन्ति चतुःसप्ततिः॥74॥ विश्वरूपोऽनु ते दायि॥]

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

विश्वरूपो वै त्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानामासीत्स्वस्त्रीयोऽसुराणां
तस्य त्रीणि शीर्षाण्यांसन्त्सोमपानं सुरापानमन्नादनं स
प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमवदत्परोक्षमसुरेभ्यः सर्वस्मै वै प्रत्यक्षं भागं
वदन्ति यस्मा एव परोक्षं वदन्ति तस्य भाग उदितस्तस्मादिन्द्रो-
ऽबिभेदीदृङ् वै राष्ट्रं वि पर्यावर्तयतीति तस्य वज्रमादाय
शीर्षाण्यच्छिनद्यत्सोमपान- (१)

मासीत्स कपिञ्जलोऽभवद्यत्सुरापानं स कलुविङ्को
यदन्नादनं स तित्तिरिस्तस्याञ्जलिना ब्रह्महृत्यामुपागृह्णात्तां
संवत्सरमबिभस्तं भूतान्यभ्यक्रोशन्ब्रह्महन्निति स पृथिवीमुपासीद-
दस्यै ब्रह्महृत्यायै तृतीयं प्रति गृहाणेति साऽब्रवीद्वरं वृणै

खातात्पराभविष्यन्तीं मन्ये ततो मा परां भूवमिति पुरा तै (२)

संवत्सरादपि रोहादित्यब्रवीत्तस्मात्पुरा संवत्सरात्पृथिव्यै
खातमपि रोहति वारंवृतः ह्यस्यै तृतीयं ब्रह्महृत्यायै
प्रत्यगृह्णात्तत्स्वकृतमिरिणमभवत्तस्मादाहिताग्निः श्रद्धादेवः स्वकृत
इरिणे नाव स्येद्ब्रह्महृत्यायै ह्येष वर्णः स वनस्पतीनुपासीददस्यै
ब्रह्महृत्यायै तृतीयं प्रति गृह्णीतेति तैऽब्रुवन्वरं वृणामहे वृक्णात् (३)

पराभविष्यन्तो मन्यामहे ततो मा परां भूमेत्याब्रश्चनाद्वो
भूयांस उत्तिष्ठानित्यब्रवीत्तस्मादाब्रश्चनाद्वृक्षाणां भूयांस
उत्तिष्ठन्ति वारंवृतः ह्येषां तृतीयं ब्रह्महृत्यायै प्रत्यगृह्णन्त्स
निर्यासोऽभवत्तस्मान्निर्यासस्य नाशयं ब्रह्महृत्यायै ह्येष वर्णोऽथो
खलु य एव लोहितो यो वाऽऽब्रश्चनान्निर्येषति तस्य नाऽऽशयं (४)

काममन्यस्य स स्त्रीषंसादमुपासीददस्यै ब्रह्महृत्यायै तृतीयं
प्रति गृह्णीतेति ता अब्रुवन्वरं वृणामहा ऋत्विषात्प्रजां विन्दामहे
काममा विजनितोः सम्भवामेति तस्मादृत्विषात्प्रियः प्रजां
विन्दन्ते काममा विजनितोः सम्भवन्ति वारंवृतः ह्यासां तृतीयं
ब्रह्महृत्यायै प्रत्यगृह्णन्त्सा मलंवद्वासा अभवत्तस्मान्मलंवद्वाससा
न सं वदेत् (५)

न सहाऽऽसीत् नास्या अन्नमद्याद्ब्रह्महृत्यायै ह्येषा वर्ण

प्रतिमुच्याऽऽस्तेऽथो खल्वाहुरभ्यञ्जनं वाव स्त्रिया अन्नमभ्यञ्जनमेव
न प्रतिगृह्यं काममन्यदिति यां मलवद्वाससः सम्भवन्ति यस्ततो
जायते सोऽभिशस्तो यामरण्ये तस्यै स्तेनो यां पराचीं तस्यै
हीतमुख्यपगल्भो या स्नाति तस्या अप्सु मारुको या- (६)

ऽभ्यङ्के तस्यै दुश्कर्मा या प्रलिखते तस्यै खलतिरपमारी या-
ऽऽङ्के तस्यै काणो या दतो धावते तस्यै श्यावदन् या नखानि
निकृन्तते तस्यै कुनखी या कृणत्ति तस्यै क्लीबो या रज्जुः सृजति
तस्या उद्वन्धुको या पूर्णेन पिबति तस्या उन्मादुको या खर्वेण
पिबति तस्यै खर्वस्तिस्त्रो रात्रीर्व्रतं चरेदञ्जलिना वा पिबेदखर्वेण
वा पात्रेण प्रजायै गोपीथाय॥ (७)

यथ्सोमपानन्ते वृष्णात्तस्य नाशयं वदेत् मारुको याऽखर्वेण वा त्रीणि च॥—————[१]

त्वष्टा हतपुत्रो वीन्द्रः सोममाहरत्तस्मिन्निन्द्र उपहवमैच्छत्
तं नोपाह्वयत् पुत्रं मैऽवधीरिति स यज्ञवेशसं कृत्वा
प्रासहा सोममपिबत्तस्य यदत्यशिष्यत् तत्त्वष्टाहवनीयमुप
प्रावर्तयत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वधस्वेति यदवर्तयत्तद्वृत्रस्य वृत्रत्वं
यदब्रवीत्स्वाहेन्द्रशत्रुर्वधस्वेति तस्मादस्ये- (८)

न्द्रः शत्रुरभवत्स सम्भवन्नग्रीषोमावभि समभवत्स
इषुमात्रमिषुमात्रं विष्वङ्धुर्वधत् स इमाँल्लोकानवृणोद् यदिमाँल्लोका-
नवृणोत् तद्वृत्रस्य वृत्रत्वं तस्मादिन्द्रोऽबिभेत्स प्रजापतिमुपा-
धावच्छत्रुर्मेऽजनीति तस्मै वज्रं सिक्त्वा प्रायच्छदेतेन जहीति

तेनाभ्यायत् तावंब्रूतामग्नीषोमौ मा (९)

प्र हारावमन्तः स्व इति मम वै युवः स्थ इत्यब्रवीन्मामभ्येतमिति तौ भागधेयमैच्छेतां ताभ्यामेतमग्नीषोमीयमेकादशकपालं पूर्णमासे प्रायच्छत्तावंब्रूतामभि सन्दष्टौ वै स्वो न शक्नुव ऐतुमिति स इन्द्र आत्मनः शीतरूरावजनयत्तच्छीतरूरयोर्जन्म य एवः शीतरूरयोर्जन्म वेद (१०)

नैनः शीतरूरौ हतस्ताभ्यामेनमभ्यनयत् तस्माञ्ज्जभ्यमानादग्नीषोमौ निरक्रामतां प्राणापानौ वा एनं तदजहितां प्राणो वै दक्षोऽपानः क्रतुस्तस्माञ्ज्जभ्यमानो ब्रूयान्मयि दक्षक्रतू इति प्राणापानावेवात्मन्धत्ते सर्वमायुरेति स देवता वृत्रान्निरहूय वार्त्रघ्नः हविः पूर्णमासे निरवपद्धन्ति वा एनं पूर्णमास आ- (११)

ऽमावास्यायां प्याययन्ति तस्माद्वार्त्रघ्नी पूर्णमासेऽनूच्येते वृधन्वती अमावास्यायां तथ्सः स्थाप्य वार्त्रघ्नः हविर्वज्रमादाय पुनरभ्यायत् ते अब्रूतां द्यावापृथिवी मा प्र हारावयोर्वै श्रित इति ते अब्रूतां वरं वृणावहै नक्षत्रविहिताऽहमसानीत्यसावब्रवीच्चित्रविहिताऽहमितीयं तस्मान्नक्षत्रविहिताऽसौ चित्रविहितेयं य एवं द्यावापृथिव्योर्- (१२)

वरं वेदैर्न वरो गच्छति स आभ्यामेव प्रसूत इन्द्रो वृत्रमहन्ते देवा वृत्रं हत्वाऽग्नीषोमावब्रुवन् हव्यं नो वहतमिति

तावंब्रूतामपतेजसौ वै त्यौ वृत्रे वै त्ययोस्तेज इति तै-
 ऽब्रुवन्क इदमच्छेतीति गौरित्यब्रुवन्गौर्वाव सर्वस्य मित्रमिति
 साऽब्रवीद् (१३)

वरं वृणै मय्येव सतोभयेन भुनजाध्वा इति तद्गौराहरत्तस्माद्भवि-
 सतोभयेन भुञ्जत एतद्वा अग्नेस्तेजो यद्धृतमेतत्सोमस्य यत्पयो य
 एवमग्नीषोमयोस्तेजो वेद तेजस्येव भवति ब्रह्मवादिनो वदन्ति
 किं देवत्यं पौर्णमासमिति प्राजापत्यमिति ब्रूयात्तेनेन्द्रं ज्येष्ठं पुत्रं
 निरवासाययदिति तस्माज्ज्येष्ठं पुत्रं धनेन निरवासाययन्ति॥ (१४)

अस्य मा वेदा द्यावापृथिव्योरंब्रवीदिति तस्माच्चत्वारि च॥ [२]

इन्द्रं वृत्रं जघ्निवाः सम्मृधोऽभि प्रावेषन्त स एतं वैमृधं
 पूणमासेऽनुनिर्वाप्यमपश्यत्तं निरवपत्तेन वै स मृधोऽपाहत
 यद्वैमृधः पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति मृधं एव तेन यजमानोऽप-
 हत इन्द्रो वृत्रं हत्वा देवताभिश्चेन्द्रियेण च व्यार्ध्यत स
 एतमाग्नेयमष्टाकपालममावास्यायामपश्यदैन्द्रं दधि (१५)

तन्निरवपत्तेन वै स देवताश्चेन्द्रियं चावारुन्ध यदाग्नेयो-
 ऽष्टाकपालोऽमावास्यायां भवत्यैन्द्रं दधि देवताश्चैव तेनैन्द्रियं च
 यजमानोऽव रुन्ध इन्द्रस्य वृत्रं जघ्नुष इन्द्रियं वीर्यं पृथिवीमनु
 व्यार्च्छत्तदोषधयो वीरुधोऽभवन्त्स प्रजापतिमुपाधावद्धृत्रं मे जघ्नुष
 इन्द्रियं वीर्यं (१६)

पृथिवीमनु व्यारत्तदोषधयो वीरुधोऽभूवन्निति स प्रजा-
पतिः पशूनब्रवीदेतदस्मै सं नयतेति तत्पशव ओषधीभ्यो-
ऽध्यात्मन्थसमनयन्तत्प्रत्यदुहन् यथ्समनयन्तत्सान्नाय्यस्य
सान्नाय्यत्वं यत्प्रत्यदुहन्तत्प्रतिधुषः प्रतिधुक्तः समनैषुः प्रत्यधुक्षन्न
तु मयि श्रयत इत्यब्रवीदेतदस्मै (१७)

शृतं कुरुतेत्यब्रवीत्तदस्मै शृतमकुर्वन्निन्द्रियं वावास्मिन्वीर्यं
तदश्रयन्तच्छृतस्य शृतत्वः समनैषुः प्रत्यधुक्षञ्छृतमक्रन्न
तु मा धिनोतीत्यब्रवीदेतदस्मै दधि कुरुतेत्यब्रवीत्तदस्मै
दध्यकुर्वन्तदेनमधिनोत्तद्दधो दधित्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति दध्नः
पूर्वस्यावदेयं (१८)

दधि हि पूर्वं क्रियत इत्यनादृत्य तच्छृतस्यैव पूर्वस्याऽव-
द्येदिन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं श्रित्वा दधोपरिष्ठाद्धिनोति यथापूर्वमुपैति
यत्पूतीकैर्वा पर्णवल्कैर्वातश्चाथ्सौम्यं तद्यत्कलै राक्षसं
तद्यत्तण्डुलैर्वैश्वदेवं तद्यदातश्चनेन मानुषं तद्यद्दध्ना तथ्सेन्द्र-
दध्ना तनक्ति (१९)

सेन्द्रत्वायाग्निहोत्रोच्छेषणमुभ्यातनक्ति यज्ञस्य सन्तत्या इन्द्रो
वृत्रः हत्वा परां परावतमगच्छदपाराधमिति मन्यमानस्तं देवताः
प्रेषमैच्छन्त्सोऽब्रवीत्प्रजापतिर्यः प्रथमोऽनुविन्दति तस्य प्रथमं
भागधेयमिति तं पितरोऽन्वविन्दन्तस्मात्पितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते

सोऽमावास्यां प्रत्यागच्छन्तं देवा अभि समगच्छन्ताऽमा वै
नो - (२०)

उद्य वसु वसतीतीन्द्रो हि देवानां वसु तदमावास्याया
अमावास्यत्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं देवत्यं सान्नाय्यमिति
वैश्वदेवमिति ब्रूयाद्विश्वे हि तद्देवा भागधेयमभि समगच्छन्तेत्यथो
खल्वैन्द्रमित्येव ब्रूयादिन्द्रं वाव ते तद्विषज्यन्तोऽभि
समगच्छन्तेति॥ (२१)

दधि मे जघ्रुषं इन्द्रियं वीर्यमित्यब्रवीदेतदस्मा अवदेयन्तनक्ति नो द्विचत्वारिंशच्च॥—[३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै दर्शपूर्णमासौ यजेत य
एनौ सेन्द्रो यजेतेति वैमृधः पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति तेन
पूर्णमासः सेन्द्रं ऐन्द्रं दध्यमावास्यायां तेनामावास्यां सेन्द्रा य
एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते सेन्द्रावेवैनौ यजते श्वःश्वोऽस्मा
ईजानाय वसीयो भवति देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत
ते देवा एता- (२२)

मिष्टिमपश्यन्नाग्रावैष्णवमेकादशकपालं सरस्वत्यै चरुं
सरस्वते चरुं तां पौर्णमासं सःस्थाप्यानु निरवपन्ततो
देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्स्यात्स पौर्णमासं
सःस्थाप्येतामिष्टिमु निर्वपेत्पौर्णमासेनैव वज्रं भ्रातृव्याय
प्रहृत्याऽऽग्रावैष्णवेन देवतांश्च यज्ञं च भ्रातृव्यस्य वृद्धे
मिथुनान्पशून्सारस्वताभ्यां यावदेवास्यास्ति तथ (२३)

सर्वं वृद्धे पौर्णमासीमेव यजेत भ्रातृव्यवान्नामावास्यां हत्वा
 भ्रातृव्यं नाप्याययति साकं प्रस्थायीयेन यजेत पशुकामो यस्मै
 वा अल्पेनाऽऽहरन्ति नाऽऽत्मना तृप्यति नान्यस्मै ददाति यस्मै
 महता तृप्यत्यात्मना ददात्यन्यस्मै महता पूर्णं होतव्यं तृप्त
 एवैनमिन्द्रः प्रजया पशुभिस्तर्पयति दारुपात्रेण जुहोति न हि
 मृन्मयमाहुतिमानश औदुम्बरं (२४)

भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्क्पर्शव ऊर्जेवास्मा ऊर्जं पशूनव
 रुन्धे नागतश्रीर्महेन्द्रं यजेत त्रयो वै गतश्रियः शुश्रुवान्ग्रामणी
 राजन्यस्तेषां महेन्द्रो देवता यो वै स्वां देवतामतिरयजते प्र स्वायै
 देवतायै च्यवते न परां प्राप्नोति पापीयान्भवति संवत्सरमिन्द्रं
 यजेत संवत्सरं हि व्रतं नाति स्वै- (२५)

वैनं देवतेज्यमाना भूत्या इन्द्रे वसीयान्भवति संवत्सरस्य
 परस्तादग्र्ये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्संवत्सरमेवैनं
 वृत्रं जघ्निवाऽसमग्निर्व्रतपतिर्व्रतमा लम्बयति ततोऽधि कामं
 यजेत॥ (२६)

एतान्तदौदुम्बरं स्वा त्रिंशच्च॥ [४]

नासौमयाजी सं नयेदनागतं वा एतस्य पयो योऽसौमयाजी
 यदसौमयाजी सन्नयेत्परिमोष एव सोऽनृतं करोत्यथो परैव सिच्यते
 सोमयाज्यैव सं नयेत्पयो वै सोमः पयः सान्नाय्यं पयसैव पयं

आत्मन्धत्ते वि वा एतं प्रजयां पशुभिरर्धयति वर्धयत्यस्य भ्रातृव्यं
यस्य हविर्निरुप्तं पुरस्ताच्चन्द्रमा - (२७)

अभ्युदेति त्रेधा तण्डुलान् वि भजेद्ये मध्यमाः स्युस्तान्ग्नये
दात्रे पुरोडाशमष्टाकपालं कुर्याद्ये स्थविष्ठास्तानिन्द्राय प्रदात्रे
दधःश्चरुं येऽणिष्ठास्तान् विष्णवे शिपिविष्टाय शृते चरुमग्निरेवास्मै
प्रजां प्रजनयति वृद्धामिन्द्रः प्र यच्छति यज्ञो वै विष्णुः पशवः
शिपिर्यज्ञ एव पशुषु प्रति तिष्ठति न द्वे (२८)

यजेत यत्पूर्वया सम्प्रति यजेतोत्तरया छम्बद्वुर्याद्यदुत्तरया
सम्प्रति यजेत पूर्वया छम्बद्वुर्यान्नेष्टिर्भवति न यज्ञस्तदनु
हीतमुख्यपगल्भो जायत एकामेव यजेत प्रगल्भोऽस्य जायते-
ऽनादृत्य तद्वै एव यजेत यज्ञमुखमेव पूर्वयाऽऽलभते यजेत उत्तरया
देवता एव पूर्वयाऽवरुन्ध इन्द्रियमुत्तरया देवलोकमेव (२९)

पूर्वयाभिजयति मनुष्यलोकमुत्तरया भूयसो यज्ञक्रतूनुपैत्येषा
वै सुमना नामेष्टिर्यमद्येजानं पश्चाच्चन्द्रमा अभ्युदेत्यस्मिन्नेवास्मै
लोकेऽर्धुकं भवति दाक्षायणयज्ञेन सुवर्गकामो यजेत पूर्णमासे
सं नयेन्मैत्रावरुण्याऽऽमिक्षयाऽमावास्यायां यजेत पूर्णमासे
वै देवानां सुतस्तेषामेतमर्धमासं प्रसुतस्तेषां मैत्रावरुणी
वशाऽमावास्यायामनूबन्ध्या यत् (३०)

पूर्वेद्युर्यजते वेदिमेव तत्करोति यद्वत्सानपाकरोति
 सदोहविधाने एव सम्मिनोति यद्यजते देवैरेव सुत्याः सम्पादयति
 स एतमर्धमासः सधमादं देवैः सोमं पिबति यन्मैत्रावरुण्याऽ-
 ऽमिक्षयाऽमावास्यायां यजते यैवासौ देवानां वशाऽनूबन्ध्यां सो
 एवैषैतस्य साक्षाद्वा एष देवानभ्यारोहति य एषां यज्ञ- (३१)

मभ्यारोहति यथा खलु वै श्रेयानभ्यारूढः कामयते
 तथा करोति यद्यवविध्यति पापीयान्भवति यदि नावविध्यति
 सदृङ्क्षावृत्काम एतेन यज्ञेन यजेत क्षुरपविर्ह्येष यज्ञस्ताजक्पुण्यो
 वा भवति प्र वा मीयते तस्यैतद्वतं नानृतं वदेन्न माः समं श्रीयान्न
 स्त्रियमुपेयान्नास्य पल्पूलनेन वासः पल्पूलयेयुरेतद्धि देवाः सर्वं न
 कुर्वन्ति॥ (३२)

चन्द्रमा द्वे देवलोकमेव यद्यज्ञं पल्पूलयेयुः पदं॥ [५]

एष वै देवरथो यद्वर्शपूर्णमासौ यो दर्वशपूर्णमासाविद्धा
 सोमैः यजते रथस्पष्ट एवावसाने वरं देवानामव स्यत्येतानि
 वा अङ्गापरूषि संवत्सरस्य यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं
 विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजतेऽङ्गापरूष्येव संवत्सरस्य प्रति
 दधात्येते वै संवत्सरस्य चक्षुषी यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं
 विद्वान्दर्वशपूर्णमासौ यजते ताभ्यामेव सुवर्गं लोकमनु पश्य-
 (३३)

त्येषा वै देवानां विक्रान्तिर्यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्द्वर्शपूर्णमासौ यजते देवानामेव विक्रान्तिमनु वि क्रमते एष वै देवयानः पन्था यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्द्वर्शपूर्णमासौ यजते य एव देवयानः पन्थास्त९ समारोहत्येतौ वै देवाना९ हरी यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्द्वर्शपूर्णमासौ यजते यावेव देवाना९ हरी ताभ्या- (३४)

मेवैभ्यो हव्यं वहत्येतद्वै देवानामास्यं यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्द्वर्शपूर्णमासौ यजते साक्षादेव देवानामास्यं जुहोत्येष वै हविर्धानी यो दर्वशपूर्णमासयाजी सायं प्रातरग्निहोत्रं जुहोति यजते दर्वशपूर्णमासावहरहरहविर्धानिना९ सुतो य एवं विद्वान्द्वर्शपूर्णमासौ यजते हविर्धान्यस्मीति सर्वमेवास्यं बर्हिष्यं दत्तं भवति देवा वा अहर्- (३५)

यज्ञियं नाविन्दन्ते दर्वशपूर्णमासावपुनन्तौ वा एतौ पूतौ मेध्यौ यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्द्वर्शपूर्णमासौ यजते पूतावेवैनौ मेध्यौ यजते नामावास्यायां च पौर्णमास्यां च स्त्रियमुपेयाद्यदुपेयान्निरिन्द्रियः स्यात्थसोमस्य वै राज्ञोऽर्धमासस्य रात्रयः पत्नय आसन्तासाममावास्यां च पौर्णमासीं च नोपैत् (३६)

ते एनमभि समनह्येतान्तं यक्ष्मं आर्च्छुद्राजानं यक्ष्मं आरदिति तद्राजयक्ष्मस्य जन्म यत्पापीयानभवत्तत्पापयक्ष्मस्य यज्जायाभ्यामविन्दत्तज्जायेन्यस्य य एवमेतेषां यक्ष्माणां जन्म वेद

नैनमेते यक्ष्मा विन्दन्ति स एते एव नमस्यन्नुपाधावत्ते अब्रूतां वरं
वृणावहा आवं देवानां भागधे असावा (३७)

ऽऽवधि देवा इज्यान्ता इति तस्मात्सदृशीनां
रात्रीणाममावास्यायां च पौर्णमास्यां च देवा इज्यन्त एते
हि देवानां भागधे भागधा अस्मै मनुष्या भवन्ति य एवं वेद
भूतानि क्षुधमघ्नन्त्सद्यो मनुष्या अर्धमासे देवा मासि पितरः
संवत्सरे वनस्पतयस्तस्मादहरहर्मनुष्या अशनमिच्छन्तेऽर्धमासे
देवा इज्यन्ते मासि पितृभ्यः क्रियते संवत्सरे वनस्पतयः फलं
गृह्णन्ति य एवं वेद हन्ति क्षुधं भ्रातृव्यम्॥ (३८)

पश्यति ताभ्यामहरैदसाव फलं सप्त च॥ [६]

देवा वै नर्चि न यजुष्यश्रयन्त ते सामन्नेवाश्रयन्त हिं करोति
सामैवाकर्हिं करोति यत्रैव देवा अश्रयन्त तत एवैनान्प्र युङ्क्ते हिं
करोति वाच एवैष योगो हिं करोति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते
त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां यज्ञस्यैव तद्वत्सं (३९)

न ह्यत्यप्रस्रसाय सन्ततमन्वाह प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या
अथो रक्षसामपहत्यै राथन्तरीं प्रथमामन्वाह राथन्तरो वा अयं
लोक इममेव लोकमभि जयति त्रिविं गृह्णाति त्रयं इमे लोका
इमानेव लोकानभि जयति बारहतीमुत्तमामन्वाह बारहतो वा असौ
लोकोऽमुमेव लोकमभि जयति प्र वो - (४०)

वाजा इत्यनिरुक्तां प्राजापत्यामन्वाह यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञमेव
 प्रजापतिमा रभते प्र वो वाजा इत्यन्वाहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव रुन्धे
 प्र वो वाजा इत्यन्वाह तस्मात्प्राचीनः रेतो धीयतेऽग्न आ याहि
 वीतय इत्याह तस्मात्प्राचीनीः प्रजा जायन्ते प्र वो वाजा - (४१)

इत्यन्वाह मासा वै वाजा अर्धमासा अभिद्यवो देवा हविष्मन्तो
 गौर्धृताची यज्ञो देवाञ्जिगाति यजमानः सुम्रयुरिदमसीदमसीत्येव
 यज्ञस्य प्रियं धामाव रुन्धे यं कामयेत सर्वमायुरियादिति प्र वो
 वाजा इति तस्यानूच्याग्न आ याहि वीतय इति सन्ततमुत्तरमर्धर्चमा
 लभेत (४२)

प्राणेनैवास्यापानं दाधार सर्वमायुरेति यो वा अरन्निः
 सामिधेनीनां वेदारत्नावेव भ्रातृव्यं कुरुतेऽर्धर्चो सं दधात्येष
 वा अरन्निः सामिधेनीनां य एवं वेदारत्नावेव भ्रातृव्यं कुरुत
 ऋषेर्ऋषेर्वा एता निर्मिता यथ्सामिधेन्यस्ता यदसंयुक्ताः स्युः
 प्रजया पशुभिर्यजमानस्य वि तिष्ठेरन्नर्धर्चो सन्दधाति सं
 युनक्त्येवैनास्ता अस्मै संयुक्ता अवरुद्धाः सर्वामाशिषं दुहे॥ (४३)

ब्रसं वो जायन्ते प्र वो वाजा लभेत दधाति सन्दशं च॥ [७]

अयंज्ञो वा एष योऽसामाऽग्न आ याहि वीतय इत्याह
 रथन्तरस्येष वर्णस्तं त्वा समिद्धिरङ्गिर इत्याह वामदेव्यस्येष वर्णो
 बृहदग्ने सुवीर्यमित्याह बृहत एष वर्णो यदेतं तृचमन्वाह यज्ञमेव

तत्सामन्वन्तं करोत्यग्निमुष्मिँल्लोक आसीदादित्योऽस्मिन्ताविमौ
लोकावशान्तौ (४४)

आस्तान्ते देवा अंब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यूहामेत्यग्र आ याहि
वीतय इत्यस्मिँल्लोकेऽग्निमदधुर्बृहदग्ने सुवीर्यमित्यमुष्मिँल्लोक
आदित्यन्ततो वा इमौ लोकावशाम्यतां यदेवमन्वाहानयोऽलोकयोः
शान्त्यै शाम्यन्तोऽस्मा इमौ लोकौ य एवं वेद पञ्चदश
सामिधेनीरन्वाह पञ्चदश (४५)

वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर आप्यते
तासां त्रीणि च शतानि षष्टिश्चाक्षराणि तावतीः संवत्सरस्य
रात्रयोऽक्षरश एव संवत्सरमाप्नोति नृमेधश्च परुच्छेपश्च
ब्रह्मवाद्यमवदेतामस्मिन्दारावाद्रैऽग्निं जनयाव यतरो नौ
ब्रह्मीयानिति नृमेधोऽभ्यवदत्स धूममजनयत्परुच्छेपोऽभ्यवदत्सो-
ऽग्निमजनयदृष इत्यब्रवीत् (४६)

यत्समावद्विद्व कथा त्वमग्निमजीजनो नाहमिति
सामिधेनीनामेवाहं वर्णं वेदेत्यब्रवीद्यद्वृतवत्पदमनूच्यते स आसां
वर्णस्तं त्वां समिद्विरङ्गिर इत्याह सामिधेनीष्वेव तज्ज्योतिर्जनयति
स्त्रियस्तेन यदृचः स्त्रियस्तेन यद्वायत्रियः स्त्रियस्तेन यत्सामिधेन्यो
वृषण्वतीमन्वाह (४७)

तेन पुःस्वतीस्तेन सेन्द्रास्तेन मिथुना अग्निर्देवानां दूत

आसीदु॒शना॑ का॒व्योऽसुरा॑णान्तौ प्र॒जाप॑तिं प्र॒श्नमै॑तां॒ स प्र॒जा-
प॑तिर॒ग्निं दू॑तं वृ॒णीम॑ह॒ इत्य॑भि॒ पर्या॑वर्तत॒ ततो॑ दे॒वा अ॑भ॒वन्प॒रासुरा॑
यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽग्निं दू॑तं वृ॒णीम॑ह॒ इत्य॑न्वाह॒ भव॑त्या॒त्मना॑ परा॑स्य
भ्रातृ॑व्यो भवत्यध्व॒रव॑ती॒मन्वा॑ह॒ भ्रातृ॑व्यमे॒वैतया॑ (४८)

ध्व॒रति॑ शोचि॒ष्कैश्स्त॑मीम॒ह इत्या॑ह॒ पवि॑त्रमे॒वैतद्य॑ज॒मानमे॑वैतया
पव॑यति॒ समि॑द्धो अ॒ग्न आ॑हुतेत्या॒ह परि॑धिमे॒वैतं परि॑
दधा॒त्यस्क॑न्दाय॒ यदत॑ ऊ॒र्ध्वम॑भ्याद॒ध्याद्य॑था॒ बहिः॑ परि॒धि स्क॑न्दति
तादृ॑गे॒व तत्र॑यो वा अ॒ग्नयो॑ ह॒व्यवा॑हनो दे॒वानां॑ क॒व्यवा॑हनः
पितॄ॑णां॒ स॒हर॑क्षा॒ असुरा॑णान्त ए॒तर॑ह्या श॒सन्ते॒ मां व॑रिष्यते
माम् (४९)

इति॑ वृ॒णीध्व॑ ह॒व्यवा॑हन॒मित्या॑ह॒ य ए॒व दे॒वानां॑ तं वृ॒णीत॑
आ॒र्षेयं॑ वृ॒णीते॒ बन्धो॑रे॒व नै॒त्यथो॒ सन्त॑त्यै॒ पर॑स्ता॒र्वाचो॑ वृ॒णीते॒
तस्मा॑त्प॒रस्ता॑र्वा॒श्चो म॑नु॒ष्यान्पि॑त॒रोऽनु॒ प्र पि॑पते॥ (५०)

अशान्ता॒वाहु॒ पञ्च॑दशा॒ब्रवी॑दन्वा॒हेतया॑ वरिष्यते॒ मामेका॑त्रि॒ंशच्च॑॥ [८]

अ॒ग्नौ म॒हा॑ अ॒सीत्या॑ह॒ म॒हान् ह्ये॑ष यद॒ग्निर्ब्रा॑ह्म॒णेत्या॑ह॒ ब्राह्म॑णो
ह्ये॑ष भा॒रते॑त्या॒हैष हि॑ दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यम्भ॑रति॒ देवे॑द्ध॒ इत्या॑ह॒ दे॒वा
ह्ये॑तमै॒न्धत॑ मन्वि॒द्ध इत्या॑ह॒ मनु॑र्ह्ये॒तमु॑त्त॒रो दे॒वेभ्य॑ ऐ॒न्द्रर्षि॑ष्ठुत॒
इत्या॑ह॒ र्षे॒यो ह्ये॑तमस्तु॒वन्वि॑प्रा॒नुम॑दित॒ इत्या॑ह॒ (५१)

वि॒प्रा ह्ये॑ते॒ यच्छु॑श्रु॒वांसः॑ कवि॒शस्त॑ इत्या॒ह क॒वयो॑ ह्ये॑ते

यच्छुश्रुवा॑सो ब्रह्म॑सं॒शित॒ इत्या॑ह ब्रह्म॑सं॒शितो ह्ये॑ष घृता॑हवन्
इत्या॑ह घृता॑हुतिरह्य॑स्य प्रि॒यत॑मा प्र॒णीर्य॑ज्ञाना॒मित्या॑ह प्र॒णीर॑ह्येष
य॒ज्ञाना॑र॒थीर॑ध्वराणा॒मित्या॑हैष हि दे॒वर॒थोऽतू॑र्तो होते॒त्या॑ह न
ह्येतं॑ कश्चन (५२)

तर॑ति तू॒र्णिर्ह॒व्यवा॒डित्या॑ह सर्व॑ः ह्येष तर॒त्यास्पात्रं॑
जुहू॑र्दे॒वाना॒मित्या॑ह जुहू॑र॒ह्येष दे॒वाना॑श्चम॒सो दे॒वपान॑ इत्या॑ह
चम॒सो ह्येष दे॒वपानो॑ऽरा॒ इवा॑ग्ने नेमि॑र्दे॒वाऽस्त्वं परि॑भूर॒सीत्या॑ह
दे॒वान् ह्येष परि॑भूर्यद्व॒यादा वह॑ दे॒वान्दे॒वय॑ते यज॑माना॒येति॑
भ्रातृ॑व्यमस्मै (५३)

ज॒नये॑दा वह॑ दे॒वान् यज॑माना॒येत्या॑ह यज॑मानमे॒वैतेन॑
वर्ध॑यत्य॒ग्निम॑ग्ने आ वह॑ सोम॒मा वह॑त्या॑ह दे॒वता॑ ए॒व तद्य॑थापूर्वमुप॑
ह्वय॑त आ चा॑ग्ने दे॒वान् वह॑ सु॒यजा॑ च यज॑ जातवेद॒
इत्या॑हा॒ग्निमे॒व तत्स॑ः श्य॑ति सो॑ऽस्य स॒शितो॑ दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं
व॑हत्य॒ग्निर्होता॑ (५४)

इत्या॑हा॒ग्निर्वै दे॒वाना॑र॒ होता॒ य ए॒व दे॒वाना॑र॒ होता॒
तं वृ॑णीते स्मो व॒यमि॒त्या॑हा॒त्मान॑मे॒व स॒त्त्वं ग॑मयति सा॒धु
ते॑ यज॑मान दे॒वते॒त्या॑हा॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॑स्ते यद्व॒याद्यो॑ऽग्नि॒र॑
होता॑र॒मवृ॑था इत्य॒ग्निनो॑भ॒यतो॑ यज॑मानं परि॑ गृह्णी॒यात् प्र॒मायु॑कः
स्याद्य॑जमानदे॒वत्या॑ वै जुहू॑र्भ्रातृ॒व्यदे॒वत्यो॑प॒भृत् (५५)

यद्वे इव ब्रूयाद्भातृव्यमस्मै जनयेद्धृतवतीमध्वर्यो सुचमास्यस्वेत्या
यजमानमेवैतेन वर्धयति देवायुवमित्याह देवान् ह्येषावति
विश्ववारामित्याह विश्वः३ ह्येषावतीडामहै देवाः५ ईडेन्यान्नमस्याम
नमस्यान् यजाम यज्ञियानित्याह मनुष्या वा ईडेन्याः पितरो
नमस्या देवा यज्ञिया देवता एव तद्यथाभागं यजति॥ (५६)

विप्रानुमदित् इत्याह चनास्मै होतोपभूदेवता एव त्रीणि च॥ [९]

त्रीः३ स्तृचाननु ब्रूयाद्राजन्यस्य त्रयो वा अन्ये राजन्यात्पुरुषा
ब्राह्मणो वैश्यः शूद्रस्तानेवास्मा अनुकान्करोति पञ्चदशानु
ब्रूयाद्राजन्यस्य पञ्चदशो वै राजन्यः स्व एवैनः३ स्तोमे प्रति
ष्ठापयति त्रिष्टुभा परि दध्यादिन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियकामः खलु
वै राजन्यो यजते त्रिष्टुभैवास्मा इन्द्रियं परि गृह्णाति यदि
कामयेत (५७)

ब्रह्मवर्चसमस्त्विति गायत्रिया परि दध्याद्ब्रह्मवर्चसं वै गायत्री
ब्रह्मवर्चसमेव भवति सप्तदशानु ब्रूयाद्वैश्यस्य सप्तदशो वै वैश्यः
स्व एवैनः३ स्तोमे प्रतिष्ठापयति जगत्या परि दध्याज्जागता वै
पशवः पशुकामः खलु वै वैश्यो यजते जगत्यैवास्मै पशून्परि
गृह्णात्येकविंशतिमनु ब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्यैकविंशः स्तोमानां
प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै (५८)

चतुर्विंशतिमनु ब्रूयाद्ब्रह्मवर्चसकामस्य चतुर्विंशत्यक्षरा
गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैवास्मै ब्रह्मवर्चसमव

रुन्धे त्रिंशत्तमनुं ब्रूयादन्नकामस्य त्रिंशदक्षरा विराडन्नं
 विराड्विराजैवास्मां अन्नाद्यमव रुन्धे द्वात्रिंशत्तमनुं ब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्य
 द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगनुष्टुप्छन्दसां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठित्यै षट्त्रिंशत्तमनुं
 ब्रूयात्पशुकामस्य षट्त्रिंशदक्षरा बृहती बारहताः पशवो
 बृहत्यैवास्मै पशून् (५९)

अव रुन्धे चतुश्चत्वारिंशत्तमनुं ब्रूयादिन्द्रियकामस्य
 चतुश्चत्वारिंशदक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुत्रिष्टुभैवास्मां इन्द्रियमव
 रुन्धे ऽष्टाचत्वारिंशत्तमनुं ब्रूयात्पशुकामस्याष्टाचत्वारिंशदक्षरा
 जगती जागताः पशवो जगत्यैवास्मै पशून्व रुन्धे सर्वाणि
 छन्दाः स्यन्तु ब्रूयाद्बहुयाजिनः सर्वाणि वा एतस्य छन्दाः स्यवरुन्धानि
 यो बहुयाज्यपरिमितमनुं ब्रूयादपरिमितस्यावरुन्धौ ॥ (६०)

कामयेत् प्रतिष्ठित्यै पशून्त्सचत्वारिंशच्च ॥ [१०]

निर्वीतं मनुष्याणां प्राचीनावीतं पितॄणामुपवीतं देवानामुप
 व्ययते देवलक्ष्ममेव तत्कुरुते तिष्ठन्नन्वाह तिष्ठन् ह्याश्रुततरं वदति
 तिष्ठन्नन्वाह सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्या आसीनो यजत्यस्मिन्नेव
 लोके प्रति तिष्ठति यत्क्रौञ्चमन्वाहासुरं तद्यन्मन्द्रम्मानुषं तद्यदन्तरा
 तत्सदेवमन्तरानूच्य सदेवत्वाय विद्वांसो वै (६१)

पुरा होतारोऽभूवन्तस्माद्विधृता अध्वानोऽभूवन् पन्थानः
 समरुक्षन्नन्तर्वेद्यन्यः पादो भवति बहिर्वेद्यन्योऽथान्वाहाध्वनां

विधृत्यै पथामसः॑रोहायाथो॑ भूतं चैव भविष्यच्चाव॑ रुन्दे-
ऽथो परिमितं चैवापरिमितं चाव॑ रुन्देऽथो॑ ग्राम्याः॑श्चैव
पशूना॑रण्याः॑श्चाव॑ रुन्देऽथो॑ (६२)

देवलो॒कं चैव म॑नुष्यलो॒कं चा॒भि ज॑यति दे॒वा वै
सा॑मिधेनीर॒नूच्य॑ य॒ज्ञं ना॒न्वप॑श्यन्त्स प्र॒जाप॑तिस्तूष्णीमा॒घार-
मा॒घार॑यत्ततो॒ वै दे॒वा य॒ज्ञम॑न्वपश्यन् यत्तूष्णीमा॒घारमा॒घार॑यति
य॒ज्ञस्या॑नु॒ख्यात्या॒ अथो॑ सा॒मिधे॑नीरे॒वाभ्य॑न॒क्त्यलू॑क्षो भवति॒ य ए॒वं
वेदा॑थो त॒र्पय॑त्ये॒वैना॒स्तृप्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ (६३)

य ए॒वं वेद॑ यदे॒कया॒घार॑ये॒देका॑ प्रीणीयाद्यद्वाभ्यां॑ द्वे
प्रीणीयाद्यत्तिसृ॒भिर॑ति॒ तद्वैच॑येन्मन॒सा घा॑रयति॒ मन॑सा
ह्यना॑प्तमा॒प्यते॑ ति॒र्यश्च॑मा घा॑रयत्य॒च्छम्ब॑द्वारं वाक्क्र मन॑श्चार्तीयेताम॒हं
दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं व॑हामीति॒ वाग॑ब्रवीद्द॒हं दे॒वेभ्य॑ इति॒ मन॑स्तौ प्र॒जाप॑तिं
प्र॒श्नमै॑ता॒ः सोऽब्र॑वीत् (६४)

प्र॒जाप॑तिर्दृतीरे॒व त्वं मन॑सोऽसि॒ यद्धि॑ मन॑सा॒ ध्याय॑ति॒ तद्वा॒चा
वद॑तीति॒ तत्खलु॑ तुभ्यं॒ न वा॒चा जु॑हवन्नित्य॑ब्रवीत् तस्मा॒न्मन॑सा
प्र॒जाप॑तये जुह॒ति मन॑ इव॒ हि प्र॒जाप॑तिः प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑
परि॒धीन्त्सम्मा॑र्ष्टि पु॒नात्ये॑वैना॒त्रिर्म॑ध्यमं त्रयो॒ वै प्रा॒णाः प्रा॒णाने॒वाभि
ज॑यति॒ त्रिर्दक्षि॑णार्ध्यं त्रयः॑ (६५)

इ॒मे लो॒का इ॒माने॒व लो॒कान॒भि ज॑यति॒ त्रिरु॑त्तरार्ध्यं त्रयो॒

वै दे॒व॒या॒नाः प॒न्था॑न॒स्ताने॒वाभि॑ ज॒यति॑ त्रि॒रुपं॑ वाजयति त्रयो वै
 दे॒वलो॒का दे॒वलो॒काने॒वाभि॑ ज॒यति॑ द्वा॒द॒श॒ सम्प॑द्यन्ते द्वा॒द॒श॒ मा॒साः
 संव॑त्सरः संव॑त्सरमे॒व प्री॑णा॒त्यथो॑ संव॑त्सरमे॒वास्मा॒ उप॑ दधाति
 सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्या॑ आ॒घा॒रमा॑ घा॒रयति॑ ति॒र इ॒व (६६)

वै सु॒व॒र्गो लो॒कः सु॒व॒र्गमे॒वास्मै॑ लो॒कं प्र रो॑यत्यृ॒जुमा॑
 घा॒रयत्यृ॒जुरि॒व हि॑ प्रा॒णः स॒न्त॑त॒मा घा॑रयति प्रा॒णाना॑म॒न्नाद्य॑स्य
 स॒न्त॑त्या॒ अथो॑ रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै॒ यं का॑मये॒त प्र॒मायु॑कः स्या॒दिति॑
 जि॒ह्वं तस्या॑ घा॒रये॒त्प्रा॒णमे॒वास्मा॑ञ्जि॒ह्वं न॑यति ता॒जक्प्र॑ मी॒यते॒
 शिरो॑ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑ यदा॑घा॒र आ॒त्मा ध्रु॒वा (६७)

आ॒घा॒रमा॑घा॒र्य ध्रु॒वा९ स॒म॒न॒त्तया॒त्मन्ने॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः प्र॑ति
 दधा॒त्यग्नि॑र्दे॒वाना॑ दू॒त आ॒सी॒द्वैव्यो॑ऽसु॒राणा॒न्तौ प्र॒जाप॑तिं प्र॒श्नमे॒ता९
 स प्र॒जाप॑तिर्ब्रा॒ह्मण॑म॒ब्रवी॑दे॒तद्वि ब्रू॑हीत्या श्रा॒वये॒तीदं॑ दे॒वाः शृ॑णु॒तेति॑
 वाव॑ तद॒ब्रवी॑द॒ग्नि॑र्दे॒वो हो॑तेति॒ य ए॒व दे॒वाना॑ तम॑वृणी॒त ततो॑
 दे॒वाः (६८)

अ॒भ॒व॒न्परा॑सु॒रा य॒स्यै॒वं वि॒दुषः॑ प्र॒वरं॑ प्र॒वृण॑ते भ॒व॒त्या॒त्मना॑
 परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो भ॒वति॑ यद्वा॒ह्मण॑श्चा॒ब्रा॒ह्मण॑श्च प्र॒श्नमे॒याता॑
 ब्रा॒ह्मणा॑याधिं ब्रू॒याद्यद्वा॑ह्म॒णाया॒ध्याहा॑त्म॒नेऽध्या॑ह् यद्वा॒ह्मणं॑
 प॒राहा॑त्म॒नं प॒राह् तस्मा॑द्वा॒ह्मणो॑ न प॒रोच्यः॑॥ (६९)

वा आ॒र॒ण्या९श्चा॒व रु॒न्धेऽथो॑ प॒शुभिः॑ सो॒ऽब्रवी॑द॒क्षिणा॒र्ध्यं॒त्रयं॑ इ॒व ध्रु॒वा दे॒वाश्च॑त्वा॒रि॒श॒च॑॥—[११]

आयुष्ट आयुर्दा अग्र आ प्यायस्व सं तेऽव ते हेड उदुत्तमं
 प्र णो देव्या नो दिवोऽग्राविष्णू अग्राविष्णू इमं मे वरुण तत्त्वा
 याम्युदु त्यं चित्रम्। अपां नपादा ह्यस्थादुपस्थं जिह्वानामूर्ध्वो
 विद्युतं वसानः। तस्य ज्येष्ठं महिमानं वहन्तीरहरण्यवर्णाः परि
 यन्ति यहीः। सम् (७०)

अन्या यन्त्युपं यन्त्यन्याः समानमूर्वं नद्यः पृणन्ति।
 तमू शुचिः शुचयो दीदिवाः समपां नपातं परि तस्थुरापः।
 तमस्मेरा युवतयो युवानम्मर्मृज्यमानाः परि यन्त्यापः। स शुक्लेण
 शिक्केना रेवदग्निर्दीदायानिध्मो घृतनिर्णिगप्सु। इन्द्रावरुणयोरहः
 सम्राजोरव आ वृणे। ता नो मृडात ईदृशौ। इन्द्रावरुणा
 युवमध्वराय नः (७१)

विशे जनाय महि शर्म यच्छतम्। दीर्घप्रयज्युमति यो वनुष्यति
 वयं जयेम पृतनासु दृढ्यः। आ नो मित्रावरुणा प्र बाहवा। त्वं
 नो अग्ने वरुणस्य विद्वां देवस्य हेडोऽव यासिसीष्ठाः। यजिष्ठो
 वह्नितमः शोशुचानो विश्वा द्वेषाः सि प्र मुमुग्ध्यस्मत्। स त्वं नो
 अग्नेऽवमो भवोती नेदिष्ठो अस्या उषसो व्युष्टौ। अव यक्ष्व नो
 वरुणम् (७२)

रराणो वीहि मंडीकः सुहवो न एधि। प्रप्रायमग्निर्भरतस्य
 शृण्वे वि यथ्सूर्यो न रोचते बृहद्वाः। अभि यः पूरु पृतनासु तस्थौ

दीदाय॒ दैव्यो॒ अति॑थिः शिवो नः॑। प्र ते॑ यक्षि॒ प्र तं॑ इय॒र्मि॒ मन्म॑
भुवो॒ यथा॒ वन्द्यो॑ नो॒ हवै॑षु। धन्व॑न्निव प्र॒पा अ॑सि॒ त्वम॑ग्न इय॒क्षवै॑
पूर॒वै॑ प्र॒त्न राज॑न्। (७३)

वि पाज॑सा॒ वि ज्योति॑षा। स त्वम॑ग्रे॒ प्रती॑केन॒ प्रत्यो॑ष
यातु॑धा॒न्यः॑। उ॒रु॒क्षये॑षु दीद्यत्। त॑ सु॒प्रती॑क॑ सु॒दृश॑ः
स्वश्च॑मवि॒द्वा॑सो वि॒दुष्ट॑र॑ सपेमा। स य॑क्षद्वि॒श्वा व॒युना॑नि वि॒द्वान्प्र॑
ह॒व्यम॑ग्नि॒रमृते॑षु वोचत्। अ॒हो॒मुचै॑ वि॒वेष॑ यन्मा॒ वि न॑ इ॒न्द्रेन्द्र॑
क्ष॒त्रमिन्द्रि॑याणि शत॒क्रतो॑ऽनु॒ ते दा॑यि (७४)

य॒हीः स॑र्मध्वराय॑ नो॒ वरु॑ण॑ राज॑ः श्वतु॑श्चत्वारि॑शच्च॥ [१२]

[स॒मिधु॑श्चक्षु॑षी प्र॒जाप॑तिराज्यं॒ देव॑स्य॒ स्फ्य॑म्ब्र॒ह्मवा॑दिनो॒ऽद्वि॒ग्ने॒भ्यो मनु॑ः पृथि॒व्याः प॑शवो॒ऽग्नीधे॑ दे॒वा

वै य॒ज्ञस्य॑ यु॒क्ष्वोश॑न्त॒स्त्वा द्वा॑दश]

॥षष्ठमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः॥

स॒मिधो॑ यजति वस॒न्तमे॒वर्तू॑नामव॑ रुन्धे॒ तनू॑नपा॒तं यज॑ति
ग्री॒ष्ममे॒वाव॑ रुन्धे इ॒डो य॑जति व॒र्षा ए॒वाव॑ रुन्धे ब॒र्हिर्य॑जति
श॒रद॑मे॒वाव॑ रुन्धे स्वाहाका॒रं य॑जति हेम॒न्तमे॒वाव॑ रुन्धे
तस्मा॒त्स्वाहा॑कृता हेम॑न्प॒शवो॑ऽव॑ सीदन्ति स॒मिधो॑ यजत्युष॑सं ए॒व
दे॒वता॑नामव॑ रुन्धे॒ तनू॑नपा॒तं यज॑ति य॒ज्ञमे॒वाव॑ रुन्धे (१)

इडो यंजति प॒शूने॒वाव॑ रुन्धे ब॒र्हिर्य॑जति प्र॒जामे॒वाव॑ रुन्धे
 स॒मान॑यत उप॒भृत॑स्तेजो वा आज्यं प्र॒जा ब॒र्हिः प्र॒जास्वे॒व तेजो॑
 दधाति स्वाहाका॒रं यंजति॑ वाच॑मे॒वाव॑ रुन्धे दश॑ सम्प॒द्यन्ते॑ दशाक्ष॑रा
 वि॒राड्वि॒राजै॒वान्नाद्य॑मव॑ रुन्धे स॒मिधो॑ यजत्य॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्रति॑
 तिष्ठति॑ तनूनपा॑तं यजति (२)

य॒ज्ञ ए॒वान्तरि॑क्षे प्रति॑ तिष्ठती॒डो यंजति॑ प॒शुष्वे॒व प्रति॑
 तिष्ठति॑ ब॒र्हिर्य॑जति॒ य ए॒व दे॒व्यानाः॑ पन्था॑न॒स्तेष्वे॒व प्रति॑
 तिष्ठति॑ स्वाहाका॒रं यंजति॑ सुव॑र्ग ए॒व लो॒के प्रति॑ तिष्ठत्ये॒ताव॑न्तो
 वै दे॒वलो॒कास्तेष्वे॒व य॑थापूर्वं प्रति॑ तिष्ठति॑ दे॒वासुरा॑ ए॒षु
 लो॒केष्व॑स्पर्धन्त॒ ते दे॒वाः प्र॑या॒जैरे॒भ्यो लो॒केभ्योऽसुरा॑न्प्राणु॑दन्त॒
 तत्प्र॑या॒जाना॑म् (३)

प्र॒या॒ज॒त्वं यस्यै॒वं वि॒दुषः॑ प्र॒या॒जा इ॒ज्यन्ते॑ प्रै॒भ्यो लो॒केभ्यो॑
 भ्रातृ॑व्यानुद॒तेऽभि॒क्रामं॑ जुहोत्य॒भिजि॑त्यै॒ यो वै प्र॑या॒जाना॑म्मिथु॑नं
 वेद॒ प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॑यते स॒मिधो॑ ब॒ह्वीरि॑व यजति॒
 तनून॑पा॒तमे॒कमि॒व मि॑थुनं तदि॒डो ब॒ह्वीरि॑व यजति॒ ब॒र्हिरे॒कमि॒व
 मि॑थुनं तदे॒तद्वै प्र॑या॒जाना॑म्मिथु॑नम् य ए॒वं वेद॒ प्र (४)

प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॑यते दे॒वानां॑ वा अ॒नि॒ष्टा दे॒वता॑
 आस॒न्नथा॑सुरा य॒ज्ञम॑जिघा॑सन्ते दे॒वा गा॑य॒त्रीं व्यौ॑हन् पश्चा॑क्षरा॒णि
 प्रा॒चीना॑नि॒ त्रीणि॑ प्रती॒चीना॑नि॒ ततो॑ वर्म॑ य॒ज्ञाया॑भ॒वद्वर्म॑ यज॑मानाय॒

यत्प्रयाजानूयाजा इज्यन्ते वर्मेव तद्यज्ञाय क्रियते वर्म यजमानाय
भ्रातृव्याभिभूत्यै तस्माद्वरूथम्पुरस्ताद्वर्षीयः पश्चाद्वर्षीयो देवा वै
पुरा रक्षोभ्यः (५)

इति स्वाहाकारेण प्रयाजेषु यज्ञं सः स्थाप्यमपश्यन्तः
स्वाहाकारेण प्रयाजेषु समस्थापयन्ति वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति
यत्स्वाहाकारेण प्रयाजेषु सः स्थापयन्ति प्रयाजानिष्ठा हवींष्यभि
घारयति यज्ञस्य सन्तत्या अथो हविरेवाकरथो यथापूर्वमुपैति
पिता वै प्रयाजाः प्रजानूयाजा यत्प्रयाजानिष्ठा हवींष्यभिघारयति
पितैव तत्पुत्रेण साधारणम् (६)

कुरुते तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च न कथा पुत्रस्य केवलं कथा
साधारणम्पितुरित्यस्कन्नमेव तद्यत्प्रयाजेष्विष्टेषु स्कन्दति गायत्र्यैव
तेन गर्भं धत्ते सा प्रजां पशून् यजमानाय प्र जनयति॥ (७)

यजति यज्ञमेवावरुन्धे तनूनपातं यजति प्रयाजानामेवं वेद प्र रक्षोभ्यः साधारणं पञ्चत्रिंशच्च॥ [१]

चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदाज्यभागौ यदाज्यभागौ यजति
चक्षुषी एव तद्यज्ञस्य प्रति दधाति पूर्वार्धे जुहोति तस्मात्पूर्वार्धे
चक्षुषी प्रबाहुं जुहोति तस्मात्प्रबाहुकक्षुषी देवलोकं वा अग्निना
यजमानोऽनु पश्यति पितृलोकं सोमेनोत्तरार्धेऽग्नये जुहोति
दक्षिणार्धे सोमायैवमिव हीमौ लोकावनयोर्लोकयोरनुख्यात्यै
राजानौ वा एतौ देवतानाम् (८)

यद्ग्रीषोमावन्तरा देवता इज्येते देवतानां विधृत्यै तस्माद्वाज्ञां
मनुष्यां विधृता ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते
येनान्यतोदतश्च पशून्दाधारोभयतोदतश्चेत्यृचमनूच्याज्यभागस्य
जुषाणेन यजति तेनान्यतोदतो दाधारर्चमनूच्यं हविषं ऋचा
यजति तेनोभयतोदतो दाधार मूर्धन्वतीं पुरोनुवाक्या भवति
मूर्धानमेवैनं समानानां करोति (९)

नियुत्वत्या यजति भ्रातृव्यस्यैव पशून्नि युवते केशिनं
ह दाम्यं केशी सात्यकामिरुवाच सप्तपदां ते शक्नोः श्वो
यज्ञे प्रयोक्तासे यस्यै वीर्येण प्र जातान्भ्रातृव्यान्नुदते प्रति
जनिष्यमाणान् यस्यै वीर्येणोभयोर्लोकयोज्योतिर्धत्ते यस्यै वीर्येण
पूर्वार्धेनानुद्धान्भुनक्ति जघनार्धेन धेनुरिति पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या
भवति जातानेव भ्रातृव्यान्प्र णुदत उपरिष्टाल्लक्ष्मा (१०)

याज्यां जनिष्यमाणानेव प्रति नुदते पुरस्ताल्लक्ष्मा
पुरोनुवाक्या भवत्यस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्त उपरिष्टाल्लक्ष्मा
याज्यामुष्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तावस्मा इमौ
लोकौ भवतो य एवं वेद पुरस्ताल्लक्ष्मा पुरोनुवाक्या भवति
तस्मात्पूर्वार्धेनानुद्धान्भुनक्त्युपरिष्टाल्लक्ष्मा याज्यां तस्माज्जघनार्धेन
धेनुर्य एवं वेद भुङ्क्त एनमेतौ वज्र आज्यं वज्र आज्यभागौ (११)

वज्रो वषट्कारस्त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र

ह॑र॒त्य॒छ॑म्ब॒द्धार॑म॒प॒गूर्य॑ वष॑ट्करोति॒ स्तृ॒त्यै॑ गाय॒त्री पु॑रोनुवा॒क्या॑
भवति॒ त्रि॒ष्टु॒ग्या॒ज्या॑ ब्रह्म॑न्ने॒व क्ष॒त्रम॑न्वार॑म्भयति॒ तस्मा॑द्ब्राह्म॑णो
मुख्यो॒ मुख्यो॑ भवति॒ य ए॒वं वेद॑ प्रै॒वैनं॑ पु॒रोनुवा॒क्या॑याह॒ प्र ण॑यति
या॒ज्यया॑ ग॒मय॑ति वष॑ट्कारेणै॒वैनं॑ पु॒रोनुवा॒क्या॑या दत्ते॒ प्र य॑च्छति
या॒ज्यया॑ प्रति॑ (१२)

व॒ष॒ट्कारे॑ण॒ स्थाप॑यति॒ त्रि॒पदा॑ पु॒रोनुवा॒क्या॑ भवति॒ त्रयं॑ इ॒मे
लो॒का ए॒ष्वे॒व लो॒केषु॑ प्रति॑ तिष्ठति॒ चतु॑ष्पदा॒ या॒ज्या॑ चतु॑ष्पद ए॒व
प॒शून॑वं रु॒न्धे द्य॒क्षरो॑ व॒षट्कारो॑ द्वि॒पाद्य॑ज॒मानः॑ प॒शुष्वे॒वोप॑रि॒ष्टात्प्रति॑
तिष्ठति॒ गाय॒त्री पु॑रोनुवा॒क्या॑ भवति॒ त्रि॒ष्टु॒ग्या॒ज्यैषा॑ वै स॒प्तप॑दा॒
श॒क्रोरी॑ यद्वा ए॒तया॑ दे॒वा अ॑शि॒क्षन्त॑द॒शक्रु॑वन् य ए॒वं वेद॑ श॒क्रोत्ये॒व
यच्छि॑क्षति॥ (१३)

दे॒वता॑नाङ्क॒रोत्यु॑परि॒ष्टात्क्षमा॑ऽऽज्य॒भागौ॑ प्रति॑ श॒क्रोत्ये॒व द्वे च॑॥ [२]

प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ य॒ज्ञान्व्यादि॑श॒त्स आ॒त्मन्ना॑ज्य॒मधत्त॑
तं दे॒वा अ॑ब्रुवन्ने॒ष वा॒व य॒ज्ञो य॒दाज्य॑म॒प्ये॒व नो॒त्रास्त्विति॑
सो॑ऽब्रवी॒द्यजान्॑ व॒ आ॒ज्य॒भागा॒वुप॑ स्तृ॒णान॒भि घा॑र॒यानिति॑
तस्मा॑द्य॒जन्त्या॒ज्य॒भागा॒वुप॑ स्तृ॒णन्त्य॒भि घा॑र॒यन्ति॑ ब्रह्म॒वादि॒नो
वद॑न्ति॒ कस्मा॑त्स॒त्याद्या॑त॒यामा॑न्य॒न्यानि॑ ह॒वींष्य॑या॒तयाम॑माज्-
य॒मिति॑ प्राजाप॒त्यम् (१४)

इति॑ ब्रूया॒दया॑त॒यामा॑ हि दे॒वानां॑ प्र॒जाप॑तिरिति॒ छन्दा॑ऽसि

देवेभ्योऽपाक्रामन्न वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति तेभ्य
 एतच्चतुरवत्तमधारयन्पुरोनुवाक्यायै याज्यायै देवतायै वषट्काराय
 यच्चतुरवत्तं जुहोति छन्दांस्येव तत्प्रीणाति तान्यस्य
 प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्त्यङ्गिरसो वा इत उत्तमाः सुवर्गं
 लोकमायन्तदृषयो यज्ञवास्त्वभ्यवायन्ते (१५)

अपश्यन्पुरोडाशं कूर्मं भूतं सर्पन्तं तमंब्रुवन्निन्द्राय
 ध्रियस्व बृहस्पतये ध्रियस्व विश्वेभ्यो देवेभ्यो ध्रियस्वेति स
 नाध्रियत् तमंब्रुवन्नग्नये ध्रियस्वेति सोऽग्नयेऽध्रियत् यदाग्नेयो-
 ऽष्टाकपालोऽमावास्यायां च पौर्णमास्यां चाच्युतो भवति
 सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै तमंब्रुवन्कथाहास्था इत्यनुपाक्तो-
 ऽभूवमित्यब्रवीद्यथाक्षोऽनुपाक्तः (१६)

अवाच्छत्येवमवारमित्युपरिष्ठादभ्यज्याधस्तादुपानक्ति
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै सर्वाणि कपालान्यभि प्रथयति
 तावतः पुरोडाशान्मुष्मिल्लोकेऽभि जयति यो विदग्धः स नैर्ऋतो
 योऽश्रुतः स रौद्रो यः श्रुतः स सदेवस्तस्मादविदहता श्रुतकृत्यः
 सदेवत्वाय भस्मनाभि वासयति तस्मान्मासेनास्थि छुन्नं
 वेदेनाभि वासयति तस्मात् (१७)

केशैः शिरश्छुन्नं प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकादगतं देवलोकं
 यच्छुतं हविरनभिघारितमभिघार्योद्वासयति देवत्रैवैनं दमयति

यद्येकं कपालं नश्येदेको मासः संवत्सरस्यानवेतुः स्यादथ
यजमानः प्र मीयेत यद्वे नश्येतां द्वौ मासौ संवत्सरस्यानवेतौ
स्यातामथ यजमानः प्र मीयेत संख्यायोद्वासयति यजमानस्य (१८)

गोपीथाय यदि नश्येदाश्विनं द्विकपालं निर्वपेद् द्यावा-
पृथिव्यमेकंकपालमश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यामेवास्मै
भेषजं करोति द्यावापृथिव्यं एकंकपालो भवत्यनयोर्वा एतन्नश्यति
यन्नश्यत्यनयोरेवैनद्विन्दति प्रतिष्ठित्यै॥ (१९)

प्रजापत्यन्तेऽक्षोऽनुपाक्तो वेदेनाभि वांसयति तस्माद्यजमानस्य द्वात्रिंशच्च॥ [३]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्फ्यमा दत्ते प्रसूत्या
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम् पूष्णो
हस्ताभ्यामित्याह यत्यै शतभृष्टिरसि वानस्पत्यो द्विषतो वध इत्याह
वज्रमेव तत्सः श्यति भ्रातृव्याय प्रहरिष्यन्त्सम्बयजुर्हरत्येतावती
वै पृथिवी यावती वेदिस्तस्या एतावत एव भ्रातृव्यं निर्भजति (२०)

तस्मान्नाभागं निर्भजन्ति त्रिर्हरति त्रयं इमे लोका एभ्य
एवैनं लोकेभ्यो निर्भजति तूष्णीं चतुर्थः हरत्यपरिमितादेवैनं
निर्भजत्युद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं तदपं हन्त्युद्धन्ति तस्मादोषधयः
परा भवन्ति मूलं छिनत्ति भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति
पितृदेवत्यातिखातेयतीं खनति प्रजापतिना (२१)

यज्ञमुखेन सम्मितामा प्रतिष्ठायै खनति यजमानमेव प्रतिष्ठां

गमयति दक्षिणतो वर्षीयसीं करोति देवयजनस्यैव रूपमकः
 पुरीषवतीं करोति प्रजा वै पशवः पुरीषं प्रजयैवैनं पशुभिः
 पुरीषवन्तं करोत्युत्तरं परिग्राहं परि गृह्णात्येतावती वै पृथिवी
 यावती वेदिस्तस्या एतावत एव भ्रातृव्यं निर्भज्यात्मन उत्तरं
 परिग्राहं परि गृह्णाति क्रूरमिव वै (२२)

एतत्करोति यद्वेदिं करोति धा असि स्वधा असीति योयुष्यते
 शान्त्यै प्रोक्षणीरा सादयत्यापो वै रक्षोघ्नी रक्षसामपहत्यै
 स्फ्यस्य वर्त्मन्सादयति यज्ञस्य सन्तत्यै यं द्विष्यात्तं
 ध्यायेच्छुचैवैनमर्पयति॥ (२३)

भजति प्रजापतिनेव वै त्रयस्त्रिंशच्च॥ [४]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यद्विर्हवींषि प्रौक्षीः केनाप इति ब्रह्मणेति
 ब्रूयादद्विर्ह्येव हवींषि प्रोक्षति ब्रह्मणाप इध्माबर्हिः प्रोक्षति
 मेध्यमेवैनत्करोति वेदिं प्रोक्षत्यृक्षा वा एषाऽलोमकाऽमेध्या
 यद्वेदिर्मेध्यामेवैनां करोति दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति
 बर्हिरासाद्य प्र (२४)

उक्षत्येभ्य एवैनल्लोकेभ्यः प्रोक्षति क्रूरमिव वा एतत्करोति
 यत्खनत्यपो नि नयति शान्त्यै पुरस्तात्प्रस्तरं गृह्णाति मुख्यमेवैनं
 करोतीयन्तं गृह्णाति प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितम्बर्हिः
 स्तृणाति प्रजा वै बर्हिः पृथिवी वेदिः प्रजा एव पृथिव्यां

प्रति॑ ष्ठापय॑त्यन॑तिदृश्न॑ः स्तृणाति॑ प्र॒जयै॑वैन॑म्प॒शुभिर॑न॑तिदृश्नं॑
करोति॑ (२५)

उत्तर॑म्ब॒र्हिषः॑ प्र॒स्तर॑ः सा॑दयति॒ प्र॒जा वै ब॒र्हिर्य॑ज॑मानः
प्र॒स्तर॑ो यज॑मानमे॒वाय॑ज॒माना॑दुत्तरं॑ करोति॒ तस्मा॑द्यज॑मानो-
ऽय॑ज॒माना॑दुत्त॑रोऽन्त॑र्दधाति॒ व्यावृ॑त्त्या अ॒नक्ति॑ ह॒विष्कृ॑तमे॒वैन॑ः
सुव॑र्गं लो॒कं ग॑मयति॒ त्रेधा॑न॒क्ति॒ त्रयं॑ इ॒मे लो॒का ए॒भ्य ए॒वैन॑
लो॒केभ्यो॑ऽनक्ति॒ न प्रति॑ शृणाति॒ यत्प्र॑तिशृणी॒यादनू॑र्ध्वम्भावु॑कं
यज॑मानस्य स्यादु॒परी॑व॒ प्र ह॑रति (२६)

उ॒परी॑व॒ हि सु॒वर्गो॑ लो॒को नि य॑च्छति॒ वृष्टि॑मे॒वास्मै॑ नि
य॑च्छति॒ नात्य॑ग्रं प्र ह॑रेद्यदत्य॑ग्रं प्रह॑रेदत्यासा॒रिण्य॑ध्व॒र्योर्ना॑शु॒का
स्या॒न्न पु॒रस्ता॑त्प्रत्य॑स्येद्यत्पु॒रस्ता॑त्प्रत्य॑स्येत्सु॒वर्गाल्लो॒काद्य॑ज॑मानं
प्रति॑ नुदेत्प्राञ्चं प्र ह॑रति॒ यज॑मानमे॒व सु॒वर्गं लो॒कं ग॑मयति॒ न
विष्व॑ञ्चं वि यु॒याद्य॑द्विष्व॑ञ्चं वि॒युया॑त् (२७)

रू॒यस्य॑ जायेतो॒र्ध्वमु॒द्यौत्यू॒र्ध्वमि॑व॒ हि पु॒ंसः पु॒माने॒वास्य॑
जाय॑ते॒ यथ्स्फ्ये॑न॒ वोप॑वे॒षेण॑ वा योयु॑प्येत॒ स्तृति॑रे॒वास्य॑ सा ह॒स्तेन॑
योयु॑प्यते॒ यज॑मानस्य गोपी॒थाय॑ ब्र॒ह्मवा॑दिनो॑ वदन्ति॒ किं य॒ज्ञस्य॑
यज॑मान॒ इति॑ प्र॒स्तर॑ इति॒ तस्य॑ कं सु॒वर्गो॑ लो॒क इत्या॑हव॒नीय॑
इति॑ ब्रूयाद्यत्प्र॑स्तरमा॒हव॑नीये॒ प्रह॑रति॒ यज॑मानमे॒व (२८)

सु॒वर्गं लो॒कं ग॑मयति॒ वि वा ए॒तद्य॑ज॒मानो लि॑शते॒ यत्प्र॑स्तरं

योयुप्यन्ते ब॒र्हिरनु॑ प्रह॑रति॒ शान्त्या॑ अनारम्भ॒ण इव॑ वा
 ए॒तर॒ह्यध्व॑र्युः स ई॒श्वरो॑ वे॒पनो॑ भवि॑तोर्ध्रु॒वासी॑ती॒माम॒भि मृ॑शती॒यं
 वै ध्रु॒वाऽस्यामे॒व प्रति॑ तिष्ठति॒ न वे॑प॒नो भ॑वत्य॒गा(३)न॑ग्री॒दित्या॑ह
 यद्व॒यादग॑न्न॒ग्निरित्य॒ग्नाव॒ग्निं ग॑मये॒न्निर्य॑ज॒मानः॑ सुव॒र्गाल्लो॒काद्भ॒जेद॒-
 ग॒न्नित्ये॒व ब्रू॒याद्य॑ज॒मानमे॒व सु॒वर्गं॑ लो॒कं ग॑मयति॥ (२९)

अ॒साद्य॒ प्रान॑तिदृ॒शं करोति॑ ह॒रति॑ वि॒युयाद्य॑ज॒मानमे॒वाग्निरिति॑ सप्तद॒श च॥ [५]

अ॒ग्नेस्त्रयो॑ ज्या॒याः सो॒ भ्रातर॑ आस॒न्ते दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं वह॑न्तः
 प्रा॒मीयन्त॑ सो॒ऽग्निर॑बिभेदित्थं॒ वाव॑ स्य आ॒र्तिमा॑रि॒ष्यतीति॑
 स नि॒लाय॑त॒ सोऽपः॑ प्रावि॑शत्तं दे॒वताः॑ प्रैष॑मैच्छ॒न्तम्म॒थ्स्यः॑
 प्राब्र॑वी॒त्तम॑शपद्धि॒याधिया॑ त्वा व॒ध्यासु॑र्यो मा॒ प्रावो॑च॒ इति॑
 तस्मा॒न्मथ्स्य॑ धि॒याधिया॑ घ्नन्ति श॒प्तः (३०)

हि तम॑न्व॒विन्द॑न्तम॒ब्रुव॒न्नुप॑ न॒ आ वर्त॑स्व ह॒व्यं नो॑ व॒हेति॑
 सो॒ऽब्रवी॑द्वरं॒ वृणै॑ यदे॒व गृ॒हीत॑स्याहु॒तस्य॑ बहिः॒परि॑धि॒ स्कन्दा॑त्तन्मे
 भ्रात॑ृणा॒म्भाग॑धेय॒मस॑दिति॒ तस्मा॑द्यद्गृ॒हीत॑स्याहु॒तस्य॑ बहिः॒परि॑धि॒
 स्कन्द॑ति॒ तेषां॑ तद्वा॒गधेयं॑ ताने॒व तेन॑ प्रीणाति॒ परि॒धीन्परि॑ दधाति॒
 रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै॒ सः स्पर्श॑यति (३१)

रक्ष॑सा॒मन॑न्वव॒चाराय॑ न पुर॒स्तात्परि॑ दधा॒त्यादित्यो॑
 ह्यैवो॑द्यन्पु॒रस्ता॑द्रक्षाः॒स्यप॑हन्त्यूर्ध्वं स॒मिधा॒वा द॑धात्यु॒परि॑ष्टादे॒व
 रक्षाः॒स्यप॑ हन्ति॒ यजु॑षा॒न्यां तू॒ष्णीम॒न्यामि॑थुन॒त्वाय॑ द्वे आ

दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै यंजेत
 यो यज्ञस्यार्त्या वसीयान्त्स्यादिति भूपतये स्वाहा भुवनपतये
 स्वाहा भूतानाम् (३२)

पतये स्वाहेति स्कन्मनु मन्त्रयेत यज्ञस्यैव तदात्या
 यजमानो वसीयान्भवति भूयसीर्हि देवताः प्रीणाति जामि
 वा एतद्यज्ञस्य क्रियते यदन्वञ्चो पुरोडाशावुपाशुयाजमन्तरा
 यंजत्यजामित्वायाथो मिथुनत्वायाग्निरमुष्मिल्लोक आसीद्यमो-
 ऽस्मिन्ते देवा अब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यूहामेत्यन्नाद्येन देवा अग्निम् (३३)

उपामन्त्रयन्त राज्येन पितरो यमं तस्मादग्निर्देवानामन्नादो
 यमः पितृणां राजा य एवं वेद प्र राज्यमन्नाद्यमाप्नोति
 तस्मा एतद्भागधेयं प्रायच्छन् यदग्नये स्विष्टकृतेऽवद्यन्ति यदग्नये
 स्विष्टकृतेऽवद्यति भागधेयेनैव तद्रुद्रः समर्धयति सकृत्सकृदव-
 द्यति सकृदिव हि रुद्र उत्तरार्धादव द्यत्येषा वै रुद्रस्य (३४)

दिग्स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते द्विरभि घोरयति
 चतुरवत्तस्याप्त्यै पशवो वै पूर्वा आहुतय एष रुद्रो यदग्निर्यत्पूर्वा
 आहुतीरभि जुहुयाद्रुद्राय पशूनपि दध्यादपशुर्यजमानः स्यादतिहाय
 पूर्वा आहुतीर्जुहोति पशूनां गोपीथाय॥ (३५)

शतः स्पर्शयति भूतानामग्निं रुद्रस्यं सप्तत्रिंशच्च॥ [६]

मनुः पृथिव्या यज्ञियमैच्छत्स घृतं निषिक्तमविन्दत्सो-

ऽब्रवीत्कोऽस्येश्वरो यज्ञेऽपि कर्तोरिति तावंब्रूतामित्रावरुणौ
 गोरेवावमीश्वरौ कर्तौः स्व इति तौ ततो गा९ समैरयता९
 सा यत्रयत्र न्यक्रामत्ततो घृतमपीडयत् तस्माद्धृतपद्ध्यते तदस्यै
 जन्मोपहृत९ रथन्तर९ सह पृथिव्येत्याह (३६)

इयं वै रथन्तरमिमामेव सहान्नाद्येनोप ह्वयत् उपहृतं
 वामदेव्य९ सहान्तरिक्षेणेत्याह पशवो वै वामदेव्यं पशून्नेव
 सहान्तरिक्षेणोप ह्वयत् उपहृतम्बृहत्सह दिवेत्याहैरं वै बृहदिरामेव
 सह दिवोप ह्वयत् उपहृताः सप्त होत्रा इत्याह होत्रा एवोप ह्वयत्
 उपहृता धेनुः (३७)

सहरषभेत्याह मिथुनमेवोप ह्वयत् उपहृतो भक्षः सखेत्याह
 सोमपीथमेवोप ह्वयत् उपहृतां (४) हो इत्याहात्मानमेवोप
 ह्वयत् आत्मा ह्युपहृतानां वसिष्ठ इडामुप ह्वयते पशवो वा इडा
 पशून्नेवोप ह्वयते चतुरुप ह्वयते चतुष्पादो हि पशवो मानवीत्याह
 मनुर्ह्येताम् (३८)

अग्रेऽपश्यद्धृतपदीत्याह यदेवास्यै पदाद्धृतमपीडयत्
 तस्मादेवमाह मैत्रावरुणीत्याह मित्रावरुणौ ह्येना९ समैरयतां ब्रह्म
 देवकृतमुपहृतमित्याह ब्रह्मैवोप ह्वयते दैव्या अध्वर्यव उपहृता
 उपहृता मनुष्या इत्याह देवमनुष्यान्नेवोप ह्वयते य इमं यज्ञमवान्
 ये यज्ञपतिं वर्धनित्याह (३९)

यज्ञाय॑ चै॒व यज॑मानाय चा॒शिष॒मा शा॑स्त॒ उप॑हू॒ते
 द्यावा॑पृथि॒वी इत्या॑ह द्यावा॑पृथि॒वी ए॒वोप॑ ह्वयते पूर्व॒जे ऋ॒ताव॑री
 इत्या॑ह पूर्व॒जे ह्ये॑ते ऋ॒ताव॑री दे॒वी दे॒वपु॑त्रे इत्या॑ह दे॒वी ह्ये॑ते
 दे॒वपु॑त्रे उप॑हूतोऽयं यज॑मान॒ इत्या॑ह यज॑मानमे॒वोप॑ ह्वयत॒
 उत्तर॑स्यां दे॒वय॒ज्यायामु॑पहूतो भूय॑सि ह॒विष्कर॑ण॒ उप॑हूतो दि॒व्ये
 धाम॒न्नुप॑हूतः (४०)

इत्या॑ह प्र॒जा वा उत्तरा॑ दे॒वय॒ज्या प॒शवो॑ भूयो॑ ह॒विष्कर॑ण॒
 सुव॑र्गो लो॒को दि॒व्यं धामे॑दम॒सीदम॒सीत्ये॑व य॒ज्ञस्य॑ प्रि॒यं धामो॑प॒
 ह्वय॑ते वि॒श्वेम॑स्य प्रि॒यमु॑पहूत॒मित्या॑हाछं॒बद्धारमे॒वोप॑ ह्वयते॥ (४१)

आहु॒ धेनु॑रेतां वर्ध॑नित्या॒ह धाम॑न्नुप॑हूतश्चतु॒स्त्रिंशच्च॑॥ [७]

प॒शवो॑ वा इडा॑ स्व॒यमा द॑त्ते काम॑मे॒वात्म॑ना पशू॒नामा द॑त्ते न
 ह्य॑न्यः काम॑म्पशू॒नां प्र॒यच्छ॑ति वा॒चस्प॑तये त्वा हु॒तं प्राश्ना॑मीत्या॒ह
 वाच॑मे॒व भा॒ग॒धेये॑न प्रीणा॒ति सद॑स॒स्पत॑ये त्वा हु॒तं प्राश्ना॑मीत्या॒ह
 स्व॒गाकृ॑त्यै चतुर॒वत्तं भ॑वति ह॒विर्वै च॑तुर॒वत्तम्प॒शवश्च॑तुर॒वत्तं यद्धोता॑
 प्राश्नी॒याद्धोता॑ (४२)

आ॒र्तिमा॑र्च्छे॒द्यद॒ग्नौ जु॑हुयाद्बु॒द्राय॑ प॒शून॑पि दध्यादप॒शुर्यज॑मानः
 स्याद्वा॒चस्प॑तये त्वा हु॒तं प्राश्ना॑मीत्या॒ह प॒रोक्ष॑मे॒वैन॑ज्जुहोति
 सद॑स॒स्पत॑ये त्वा हु॒तं प्राश्ना॑मीत्या॒ह स्व॒गाकृ॑त्यै प्राश्न॑न्ति ती॒र्थ
 ए॒व प्राश्न॑न्ति दक्षि॑णां ददाति ती॒र्थ ए॒व दक्षि॑णां ददाति वि वा

एतद्यज्ञम् (४३)

छिन्दन्ति यन्मध्यतः प्राश्नन्त्यद्विर्माजयन्त आपो वै सर्वा
 देवता देवताभिरेव यज्ञः सं तन्वन्ति देवा वै यज्ञाद्ब्रुद्रमन्तरायन्त्स
 यज्ञमविध्यत्तं देवा अभि समंगच्छन्त कल्पतां न इदमिति तै-
 ऽब्रुवन्त्स्विष्टं वै न इदं भविष्यति यदिमं राधयिष्याम् इति
 तत्स्विष्टकृतः स्विष्टकृत्वन्तस्याविद्धं निः (४४)

अकृन्तन् यवेन सम्मितं तस्माद्यवमात्रमव द्येद्यज्यायो-
 ऽवद्येद्रोपयेत्तद्यज्ञस्य यदुप च स्तृणीयादभि च घारयेदुभयतः
 सः श्वायि कुर्यादवदायाभि घारयति द्विः सम्पद्यते द्विपाद्यजमानः
 प्रतिष्ठित्यै यत्तिरश्चीनमतिहरेदनमिविद्धं यज्ञस्याभि विध्येदग्रेण
 परि हरति तीर्थेनैव परि हरति तत्पूष्णे पर्यहरन्तत् (४५)

पूषा प्राश्य दतोऽरुणत्तस्मात्पूषा प्रपिष्टभागोऽदन्तको हि तं
 देवा अब्रुवन्वि वा अयमार्ध्यप्राशिन्नियो वा अयमभूदिति
 तद्बृहस्पतये पर्यहरन्त्सोऽबिभेद्बृहस्पतिरित्थं वाव स्य
 आर्तिमारिष्यतीति स एतम्मन्त्रमपश्यत्सूर्यस्य त्वा चक्षुषा
 प्रति पश्यामीत्यब्रवीन्न हि सूर्यस्य चक्षुः (४६)

किं च न हिनस्ति सोऽबिभेत्प्रतिगृह्णन्त मा हिः सिष्यतीति
 देवस्य त्वा सवितुः प्रंसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां प्रति
 गृह्णामीत्यब्रवीत्सवितुः प्रंसूत एवैनद्ब्रह्मणा देवताभिः प्रत्यगृह्णात्सो-

ऽबिभेत्प्राश्रन्तं मा हि॑सिष्यतीत्यग्नेस्त्वास्येन॑ प्राश्रामीत्यब्रवीन्न
ह्यग्नेरास्यं किं च॒न हि॒नस्ति॒ सोऽबिभेत् (४७)

प्राशितं मा हि॑सिष्यतीति॑ ब्राह्मणस्योदरेणेत्यब्रवीन्न हि
ब्राह्मणस्योदरं किं च॒न हि॒नस्ति॒ बृहस्पतेर्ब्रह्मणेति॑ स हि ब्रह्मिष्ठोऽप॒
वा ए॒तस्मात्प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति॒ यः प्रा॑शिन्नं प्रा॒श्रात्य॒द्विर्मा॑र्जयित्वा
प्रा॒णान्ध॒सम्मृ॑शते॒ऽमृतं॑ वै प्रा॒णा अ॒मृत॒माप॑ः प्रा॒णाने॒व य॑था॒स्थान॑मुप॑
ह्वयते॥ (४८)

प्राञ्जीयाद्धोतां यज्ञं निरहरन्तच्चक्षुरास्यङ्किं च॒न हि॒नस्ति॒ सोऽबिभेच्चतुश्चत्वारि॑शच्च॥ ——— [८]

अ॒ग्नीध॒ आ द॑धात्य॒ग्निमु॑खाने॒वर्तून्प्री॑णाति॒ समि॒धमा
द॑धात्युत्तरा॒सामा॑हुतीनां॒ प्रति॑ष्ठित्या॒ अथो॑ समि॒द्वत्ये॒व जु॑होति
परि॒धीन्ध॒सम्मा॑र्ष्टि॒ पुना॑त्ये॒वैनान्ध॒सकृ॑त्स॒कृत्स॒म्मा॑र्ष्टि॒ परा॑डि॒व
ह्येत॑र्हि॒ यज्ञश्च॒तुः सम्प॑द्यते॒ चतु॑ष्पादः॒ प॒शवः॑ प॒शूने॒वाव॑ रुन्धे
ब्रह्म॒न्प्र स्था॑स्याम् इत्या॒हात्र॒ वा ए॒तर्हि॑ य॒ज्ञः श्रि॒तः (४९)

यत्र॑ ब्रह्मा यत्रै॒व य॒ज्ञः श्रि॒तस्त॑तं ए॒वैन॒मा र॑भते॒ यद्ध॑स्तेन॒
प्र॒मीवै॑द्वे॒पनः॑ स्याद्यच्छी॒र्ष्णा शी॑र्ष॒क्तिमा॒न्धस्या॑द्यत्तूष्णीमासी॒तासं॑
प्र॒तो य॒ज्ञः स्या॒त्प्र ति॑ष्ठेत्ये॒व ब्रू॑याद्वा॒चि वै य॒ज्ञः श्रि॒तो यत्रै॒व य॒ज्ञः
श्रि॒तस्त॑तं ए॒वैन॒सम्प्र॑ यच्छति॒ देव॑ स॒वित॑रे॒तत्ते॒ प्र (५०)

आ॒हेत्या॑ह॒ प्रसू॑त्यै॒ बृह॑स्पतिर्ब्रह्मेत्या॑ह॒ स हि॑ ब्रह्मिष्ठः
स य॒ज्ञम्पा॑हि॒ स य॒ज्ञप॑तिम्पाहि॒ स मा॒म्पाही॑त्या॑ह॒ य॒ज्ञाय॑

यजमानायात्मने तेभ्य एवाशिषमा शास्तेऽना॑र्त्या आ॒श्राव्या॑ह
देवान् यजेति॑ ब्रह्मवा॒दिनो॑ वदन्ती॒ष्टा देवता॑ अथ॒ कत॑म ए॒ते दे॒वा
इति॒ छन्दा॒ःसीति॑ ब्रूयाद्वाय॒त्रीं त्रि॒ष्टुभ॑म् (५१)

जग॑तीमित्यथो॒ खल्वा॑हुर्ब्रा॒ह्मणा॑ वै छन्दा॒ःसीति॑ ताने॒व
तद्य॑जति॒ देवानां॑ वा इ॒ष्टा दे॒वता॑ आस॒न्नथा॒ग्निर्नो॑द॒ज्वल॑त्तं
दे॒वा आहु॑तीभि॒रनू॒याजे॑ष्वन्वा॒विन्द॑न् यद॒नूया॑जान् यज॑त्य॒ग्निमे॒व
तथ्स॑मि॒न्द्र ए॒तदु॒र्वे ना॒मांसु॑र आ॒सी॒त्स ए॒तर॑हि॒ यज्ञ॑स्या॒शिष॑मवृ॒द्धं
यद्ब्रू॑यादे॒तत् (५२)

उ॒ द्या॒वापृ॑थि॒वी भ॒द्रम॑भू॒दित्ये॒तदु॒मेवा॑सुरं य॒ज्ञस्या॒शिष॑
गम॑येदि॒दं द्या॒वापृ॑थि॒वी भ॒द्रम॑भू॒दित्ये॒व ब्रू॒याद्य॑ज॒मानमे॒व
य॒ज्ञस्या॒शिष॑म॒मय॑त्या॒र्धं सू॒क्तवा॒कमु॒त न॑मोवा॒कमित्या॑-
हे॒दम॑रा॒थ्समे॒ति वा॒वैत॑दा॒होप॑श्रि॒तो दि॒वः पृ॑थि॒व्यो रि॒त्याह॑
द्या॒वापृ॑थि॒व्यो र॒हि य॒ज्ञ उ॑प॒श्रित॑ ओम॑न्वती ते॒ऽस्मिन् य॒ज्ञे
य॑ज॒मान॒ द्या॒वापृ॑थि॒वी (५३)

स्ता॒मित्या॑हा॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॒स्ते यद्ब्रू॑यात्सू॒पाव॑सा॒ना
च॑ स्व॒ध्यव॑सा॒ना चेति॑ प्र॒मायु॑को यज॑मानः स्याद्य॒दा हि
प्र॒मीय॑तेऽथे॒मामु॑पाव॒स्यति॑ सू॒पच॑र॒णा च॑ स्व॒धिच॑र॒णा चेत्ये॒व
ब्रू॒याद्वी॒र्य॑सीमे॒वास्मै॑ गव्यू॒तिमा॑ शा॒स्ते न॑ प्र॒मायु॑को भवति॒
तयो॑रा॒विद्य॑ग्निरि॒दं ह॒विर॑जुष॒तेत्या॑ह॒ या अ॒याक्ष्म॑ (५४)

दे॒वता॑स्ता अ॒रीर॑धा॒मेति॑ वा॒वैत॑दा॒ह यन्न॑ निर्दि॒शेत्प्रति॑वेशं

यज्ञस्याशीर्गच्छेदा शास्तेऽयं यजमानोऽसावित्याह निर्दिश्यैवैनं
 सुवर्गं लोकं गमयत्यायुरा शास्ते सुप्रजास्त्वमा शास्त
 इत्याहाशिषमेवैतामा शास्ते सजातवनस्यामा शास्त इत्याह
 प्राणा वै संजाताः प्राणानेव (५)

नान्तरैति तदग्निर्देवो देवेभ्यो वनते वयमग्नेर्मानुषा
 इत्याहाग्निर्देवेभ्यो वनुते वयं मनुष्येभ्य इति वावैतदाहेह
 गतिर्वामस्येदं च नमो देवेभ्य इत्याह याश्चैव देवता यजति याश्च
 न ताभ्य एवोभयीभ्यो नमस्करोत्यात्मनोऽनार्त्ये॥ (५६)

श्रितस्ते प्र त्रिष्टुमंतद्यावापृथिवी या अयाक्ष्म प्राणानेव षट्त्वारिंशच्च॥ [९]

देवा वै यज्ञस्य स्वगाकर्तारं नाविन्दन्ते शं युम्बारहस्पत्य-
 मंब्रुवन्निमं नो यज्ञं स्वगा कुर्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणौ
 यदेवाब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजाते सा मे यज्ञस्याशीरसदिति
 तस्माद्यदब्राह्मणोक्तोऽश्रद्धधानो यजते शं युमेव तस्य बारहस्पत्यं
 यज्ञस्याशीर्गच्छत्येतन्ममेत्यब्रवीत्किम्मे प्रजायाः (५७)

इति योऽपगुरातै शतेन यातयाद्यो निहनंत्सहस्रेण
 यातयाद्यो लोहितं करवद्यावतः प्रस्कद्य पांसून्त्संगृह्णात्तावतः
 संवत्सरान्पितृलोकं न प्र जानादिति तस्माद्ब्राह्मणाय नापं गुरेत
 न नि हन्यान्न लोहितं कुर्यादितावता हैनसा भवति तच्छं योरा
 वृणीमह इत्याह यज्ञमेव तत्स्वगा करोति तत् (५८)

शं योरा वृणीमह इत्याह शं युमेव बारहस्पत्यम्भागधेयेन
 समर्धयति गातुं यज्ञाय गातुं यज्ञपतय इत्याह शिषमेवैतामा शास्ते
 सोमं यजति रेतं एव तद्धाति त्वष्टारं यजति रेतं एव हितं त्वष्टा
 रूपाणि वि करोति देवानाम्पत्नीर्यजति मिथुनत्वायाग्निं गृहपतिं
 यजति प्रतिष्ठित्यै जामि वा एतद्यज्ञस्य क्रियते (५९)

यदाज्येन प्रयाजा इज्यन्त आज्येन पत्नीसंयाजा ऋचमनूच्य
 पत्नीसंयाजानामृचा यजत्यजामित्वायाथौ मिथुनत्वाय पङ्क्तिप्रायणो
 वै यज्ञः पङ्क्त्युदयनः पञ्च प्रयाजा इज्यन्ते चत्वारः पत्नीसंयाजाः
 समिष्टयजुः पञ्चमम्पङ्क्तिमेवानु प्र यन्ति पङ्क्तिमनूद्यन्ति ॥ (६०)

प्रजायाः करोति तत्क्रियते त्रयस्त्रिंशच्च ॥ [१०]

युक्ष्वा हि देवहूतमा९ अश्वा९ अग्ने रथीरिव। नि होता पूर्यः
 सः। उत नो देव देवा९ अच्छा वोचो विदुष्टरः। श्रद्धिश्वा वार्या
 कृधि। त्व९ ह यद्यविष्टसहसः सूनवाहुत। ऋतावा यज्ञियो भुवः।
 अयमग्निः सहस्रिणो वाजस्य शतिनस्पतिः। मूर्धा कवी रयीणाम्।
 तं नेमिमृभवो यथा नमस्व सहतिभिः। नेदीयो यज्ञम् (६१)

अङ्गिरः। तस्मै नूनमभिद्यवे वाचा विरूप नित्यया। वृष्णे
 चोदस्व सुष्टुतिम्। कमुं ष्विदस्य सेनयाग्नेरपाकचक्षसः। पणिं
 गोषु स्तरामहे। मा नो देवानां विशः प्रस्नातीरिवोस्नाः। कृशं
 न हासुरघ्नियाः। मा नः समस्य दूढः परिद्वेषसो अ९हृतिः।

ऊर्मिर्न नावमा वधीत्। नमस्ते अग्र ओजसे गृणन्ति देव कृष्टयः।
अमैः (६२)

अमित्रमर्दय। कुविथ्सु नो गविष्टयेऽग्रे संवेषिषो रयिम्।
उरुकृदुरु णस्कृधि। मा नो अस्मिन्महाधने परा वर्गारभृद्यथा।
संवर्गः सः रयिञ्जय। अन्यमस्मद्विया इयमग्रे सिषत्तु दुच्छुना।
वर्धा नो अमवच्छवः। यस्याजुषन्नमस्विनः शमीमदुर्मखस्य वा।
तं घेदग्निर्वृधावति। परस्या अधि (६३)

संवतोऽवराः अभ्या तर। यत्राहमस्मि ताः अवा विद्वा हि
ते पुरा वयमग्रे पितुर्यथावसः। अधा ते सुम्रमीमहे। य उग्र इव
शर्यहा तिग्मशृङ्गो न वःसंगः। अग्रे पुरो रुरोजिथ। सखायः
सं वः सम्यश्चमिषः स्तोमं चाग्रये। वर्षिष्ठाय क्षितीनामूर्जो
नन्ने सहस्वते। सः समिद्युवसे वृषन्नग्रे विश्वान्यर्य आ। इडस्पदे
समिध्यसे स नो वसून्या भर। प्रजापते स वैद सोमापूषणेमौ
देवौ॥ (६४)

यज्ञममैरधि वृषन्नेकात्रविंशतिश्च॥ [११]

उशन्तस्त्वा हवामह उशन्तः समिधीमहि। उशन्नुशत आ वह
पितृन् हविषे अत्तवे। त्वः सोम प्रचिकितो मनीषा त्वः रजिष्ठमनु
नेषि पन्थाम्। तव प्रणीती पितरो न इन्दो देवेषु रत्नमभजन्त
धीराः। त्वया हि नः पितरः सोम पूर्वे कर्माणि चक्रुः पवमान

धीराः। वन्वन्नवातः परिधीः रपोर्णु वीरेभिरश्वैर्मघवा भव (६५)

नः। त्वः सोम पितृभिः संविदानोऽनु द्यावापृथिवी आ ततन्थ।
तस्मै त इन्द्रो हविषा विधेम वयः स्याम पतयो रयीणाम्।
अग्निष्वात्ताः पितर एह गच्छत सदःसदः सदत सुप्रणीतयः। अत्ता
हवीःषि प्रयतानि बर्हिष्यथा रयिः सर्ववीरं दधातन। बर्हिषदः
पितर ऊत्यर्वाग्निमा वो हव्या चकृमा जुषध्वम्। त आ गतावसा
शन्तमेनाथास्मभ्यम् (६६)

शं योररपो दधात। आहं पितृन्सुविदत्राः अविथ्सि नपातश्च
विक्रमणं च विष्णोः। बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य भजन्त पित्वस्त
इहागमिष्ठाः। उपहृताः पितरो बर्हिष्येषु निधिषु प्रियेषु। त
आगमन्तु त इह श्रुवन्त्वर्धि ब्रुवन्तु ते अन्वन्वस्मान्। उदीरतामवर
उत्परास उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः। असुम् (६७)

य ईयुरवृका ऋतज्ञास्ते नोऽवन्तु पितरो हवेषु। इदम्पितृभ्यो
नमो अस्त्वद्य ये पूर्वासो य उपरास ईयुः। ये पार्थिवे रजस्या
निषत्ता ये वा नूनः सुवृजनासु विक्षु। अधा यथा नः पितरः
परासः प्रत्नासो अग्र ऋतमाशुषाणाः। शुचीदयन्दीधितिमुक्थशासः
क्षामा भिन्दन्तो अरुणीरपं व्रत्र। यदग्रे (६८)

कव्यवाहन पितृन् यक्ष्यतावृधः। प्र च हव्यानि वक्ष्यसि
देवेभ्यश्च पितृभ्य आ। त्वमग्र ईडितो जातवेदोऽवाङ्मुव्यानि

सुरभीणि कृत्वा। प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते अक्षन्नद्धि त्वं देव प्रयता
हवींषि। मातली कव्यैर्यमो अङ्गिरोभिर्बृहस्पतिरऋक्भिर्वावृधानः।
याश्च देवा वावृधुर्ये च देवान्स्वाहान्ये स्वधयान्ये मदन्ति। (६९)

इमं यम प्रस्तरमा हि सीदाङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः।
आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन् हविषा मादयस्व।
अङ्गिरोभिरा गंहि यज्ञियैभिर्यमं वैरूपैरिह मादयस्व। विवस्वन्तं
हुवे यः पिता तेऽस्मिन् यज्ञे बर्हिष्या निषद्य। अङ्गिरसो नः
पितरो नवग्वा अथर्वाणो भृगवः सोम्यासः। तेषां वयं सुमतौ
यज्ञियानामपि भद्रे सौमनसे स्याम॥ (७०)

[समिधो याज्या तस्मान्नाभागं हि तमन्वित्याह प्रजा वा अहेत्याह युक्ष्वा हि संसृतिः॥70॥

समिधः सौमनसे स्याम॥]

भवास्मभ्यमसुं यदग्ने मदन्ति सौमनस एकंश्च॥ [१२]

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>